

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை.

புதுன்கிழமை, 1977 சூலை 27.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு முனு ஆதி அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினா.

அரசுப் பணியாளர் சம்பள ஆணைக்குழு.

*1 வினா—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : திரு. எஸ். கணேசன் திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் சம்பள உயர்வு போன்ற கோரிக்கைகளைப் பரிசீலனை செய்ய கமிஷன் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதா ?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : அரசுப் பணியாளர்களுக்காகச் சம்பள ஆணைக்குழு ஒன்றை நியமிக்கும் முடிவை அறிவித்து, அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. ஆணைக்குழுவின் அமைப்பும் செயல்வரம்பும் குறித்து முடிவு எடுக்கப்பட்ட பின்னர், ஆணைக்குழு அமைக்கப்படும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே, இதுவரை 2 ஆணைக்குழுக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் சுருக்கெழுத்தாளர்கள் தட்டெழுத்தாளர்கள், நலனைப் பிரதிபலிக்கின்ற வகையில் அவர்கள் சார்பில் ஒரு வரையும் போட்டது கிடையாது. இப்போது அமைய இருக்கிற ஆணைக்குழுவிலாவது, இவர்கள் சார்பில் ஒருவரைப் போட ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : அதைப்பற்றித் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்த பிறகு முடிவு செய்யப்படும்.

திரு. என். கிட்டப்பா : இந்தச் சம்பளக் கமிஷன் நியமிப்பது பற்றி ஏற்கனவே புது அரசு அமைவதற்கு முன்னால் ஆளுநர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள் இப்போது புதிய அரசு கூட மூன்றாவது சம்பளக் கமிஷன் விரைவில் அமைக்கப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறது. விரைவில் என்றால் எவ்வளவு காலத்திற்குள் அமைக்கப்படும் ?

[1977 ஜூலை 27]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மிக விரைவில் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : சம்பளக் கமிஷனில் நீதிபதியை நியமிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. அதன் படி நீதிபதி நியமிக்கப்படுவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : இது பற்றி நிச்சயம் பரிசீலிக்கப்படும் என்று உறுதி கூறுகிறேன்.

திரு. ஆர். உமாநாத் : கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஊழியர்கள் கூட்டத்தில் முதலில் பேசியபோது வரவு செலவுத் திட்டத்தை நீங்களே பார்த்து நிர்ணயித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். என்றாலும் நான் அவ்வளவு உரிமை கேட்கவில்லை. இந்தச் சம்பளக் குழுவில் ஊழியர் பிரதிநிதியைச் சேர்ப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : இதைப்பற்றி நிச்சயம் யோசிக்கப்படும்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, ஊதியக் குழு நியமிக்கின்ற நிலையில் ஆசிரியர்களுக்கு என்று தனியாக ஊதியக் குழு வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. அப்படித் தனியாக ஊதியக் குழு நியமிக்கப்படுமா? அல்லது அவர்களது பிரச்சினைகள் பற்றியும் இந்தக் குழுவே பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : கோரிக்கை இருப்பது தெரியும். இதுபற்றியும் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : ஊதியக் குழு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அறிக்கை சமர்ப்பிக்குமா? என்.ஜி.ஓ.க்களுடைய வாழ்க்கை நிலையை பிரதிபலிப்பதாக இந்தக் குழு செயல்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : ஊதியக் குழு என்று ஒன்றை நிர்ணயிக்கும்போது ஒரு காலவரையறை வகுப்பது வழக்கம். அதற்குள்ளாக அவர்கள் தங்களது அறிக்கையைத் தருவார்கள்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : ஊதியக் குழுவை அமைத்து அரசு ஊழியர்களுக்கான சம்பளத்தை நிர்ணயிக்கும்போது மத்திய அரசு தங்கள் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கிற சம்பளத்தை அடிப்படையாக வைத்து ஆலோசனை கூற வேண்டுமென்று அரசு அவர்களுக்குத் தாக்கீது கொடுக்குமா?

1977 ஜூலை 27]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : ஊதியக் குழுவுக்கு அரசு ஆலோசனை கூறிக்கொண்டிருக்க முடியாது. டேர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்ஸ் அடிப்படையில் அவர்கள் அறிக்கை தருவார்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மத்திய அரசு ஊழியர்கள் பெறுகிற சம்பளத்திற்கேற்ப, மாநில அரசு ஊழியர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு அளிக்க முடியாவிட்டாலும், பஞ்சப்படியையாவது அந்த அளவுக்குக் கொடுக்க உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : ஊதியக் குழுவின் சிபார்சுக்குப் பிறகு, நாம் எடுக்க வேண்டிய முடிவு இது என்பதை கனம் உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

(குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் உடுக்குறி (*) இடப் பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.)

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

அடையாற்றில் ஏற்பட்ட தீ விபத்து பற்றியும் அதனால் ஏற்பட்ட சேதம் குறித்தும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து திரு. வி. கே. கோதண்டராமன், திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியோர் அடையாற்றில் 1977 ம் ஆண்டு சூலை மாதம் 25ம் நாள் அன்று ஏற்பட்ட தீ விபத்து பற்றியும் அதனால் ஏற்பட்டுள்ள சேதம் குறித்தும், விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசர பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைச் சுருக்கமாக விளக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன். நேற்றைய முன்தினம் கள்ளக்குறிச்சியில் 144 தடை உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் இரண்டு மாதங்களாகப் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக நான் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் ஒன்று கொடுத்திருக்கிறேன். அது என்னவாயிற்று?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்னவாயிற்று என்று இங்கே கேட்கக் கூடாது. என்னை அறையில் வந்து கேளுங்கள். அதுபற்றி இங்கே விவாதம் எழுப்பக் கூடாது. இது பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் கீழ்வரா

[1977 ஜூலை 27]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, under Rule 42 of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules, I have given notice of the following adjournment motion.

‘That the business of the House be adjourned to discuss the following urgent matter of public importance, namely, that the outbreak of fire at Adyar on 25-7-1977 at 1:00 p.m. causing destruction to about 250 houses etc., and loss amounting to more than a lakh of rupees and the tense situation prevailing in that locality.’

25ம் தேதி அன்று சென்னை அடையாறு பகுதியில் குடிசைகள் அதிகமாக இருக்கின்ற இடத்தில் பகல்வேளையில் நெருப்பு பற்றி எரிந்து 200க்கு அதிகமான வீடுகள் எரிந்து சாம்பலாயின ; அதோடு ஏராளமான பொருள் நஷ்டமும் ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால் ஏகதேசம் நாலாயிரம் பேர்களுக்கு அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த நிகழ்ச்சி நடந்தபோது மதியம் ஒரு மணி அளவில் இருக்கும். 1 மணி அளவில் பயர் சர்வீஸ் ஸ்டேஷனுக்குத் தகவல் கொடுத்தபோதிலும் பயர் சர்வீஸ் அங்கு வந்து தீ அணைப்பு வேலைகளை மேற்கொள்வதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டதாகவும், அங்கு வந்த பயர் சர்வீஸ் கூட முறையாக அந்தப் பணியை மேற்கொள்ளாது அதிகமாகச் சேதம் ஏற்பட்டுள்ளதாகவும் அங்கு கொண்டுவந்துள்ள குழாய்கள் பழுதுபட்டிருந்த காரணத்தால் தண்ணீர் எடுக்கிறபோது தண்ணீர் தீயை அணைப்பதற்குப் பதிலாக வெளியே சென்றுகொண்டிருந்த காரணத்தாலும் முழு அளவிற்கு அது பயன் கொடுக்காத காரணத்தால் அதிகமாகச் சேதம் ஏற்பட்டதாகவும் கூறப்பட்டது.

நான் இத்தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவதற்குக் காரணம் அரசு நிவாரண வேலைகளைப் போதுமான அளவிற்கு மேற்கொண்டிருந்தபோதிலும், இப்படிப்பட்ட தீ விபத்துக்கள் ஏற்படுகிற போது தீயை அணைக்க அதிக அக்கறை எடுக்கவேண்டும், தீ அணைப்பு இலாகா இன்னும் தீவிரமான முறையில் நல்லமுறையில் செயல்பட வேண்டும், அரசாங்கம் அதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

சென்னைப் பட்டணத்தில் ஏற்பட்ட தீ விபத்து இது. தகுந்த முறையில் அதிகப்படி சேதம் வராமல் இருக்கவும், தீ விபத்து ஏற்பட்டால் அது பரவாமல் இருக்கவும் இந்த இலாகாவை விஸ்தரிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதனால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிவாரணம் அளிக்கிற முறையில் அரசியல் கண்ணோட்டம்

1977 ஜூலை 27]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

டம் ஒன்றும் இல்லாமல், டெனமென்ட்ஸ் வழங்குகிறபோது உண்மையில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு—அவர்கள் குடிசைச் சொந்தக்காரர்களாகவும் இருக்கலாம், வாடகைக்காரர்களாகவும் இருக்கலாம்—வாடகைக்கு இருக்கிறவர்கள் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்ற பராதி இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கும் வழங்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை மட்டும் சொன்னால் நல்லது. புது விஷயங்களுக்குப் போகாதீர்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அரசாங்கம் பணம் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப் பணம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அந்த சாமான்களை வாங்கிக் கொடுத்தால் பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட இது மிகவும் அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த காரியம். ஆதலால் இதுபற்றி விவாதிக்க அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(முற்பகல் 9-10)

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, அடையாறு பகுதியிலுள்ள நாராயணசாமித் தோட்ட குடிசைப் பகுதியில், சுமார் 200 குடிசைகளில் தீ பிடித்து சாம்பலாகியுள்ளன. குடிசையில் வாழ்கின்றவர்கள் எப்பேர்ப் பட்டவர்களாக இருப்பார்கள் என்பது நான் சொல்லாமலேயே எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். குடிசைகளில் தீ பிடிப்பதற்கும் இந்த அரசுக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று கேட்டுவிடக்கூடாது. திடீரென்று தீ பிடித்திருக்கிறது. இதனால் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் உறங்குவதற்கு இடமில்லை, உண்ணுவதற்கு உணவில்லை, உடுப்பதற்கு உடையில்லை. இப்படிச் சுஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற பாமர மக்களுக்கு வெறும் 80 ரூபாய் மட்டும் கொடுத்து விட்டால், அவர்கள், என்ன செய்வார்கள் இப்போது மூங்கில், ஓலை, இவைகளின் விலை, கூலி இவை எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால், மூன்பு இருந்ததை விட இரண்டு, மூன்று மடங்கு அதிகமாகியிருக்கிறது. இதையும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தீ விபத்தைப்பற்றி விவரித்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இது எந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது, என்ன காரணத்தினால் இந்த அவையை ஒத்தி வைத்து இதை விவாதிக்க வேண்டும் என்பதற்கான காரணங்களை மட்டும் சுருக்கமாகச் சொன்னால் போதும், சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள்.

[1977 ஜூலை 27]

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : ஆகவே தான் இந்த ரூபாயை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற குறிக்கோளோடு தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இதைப்பற்றி விவாதிப்பதற்காக இந்த அவை அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அவைத் தலைவர் அவர்களே, அடையாறு பகுதியிலுள்ள விபத்தைப்பற்றி இங்கே உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை தெரிவித்தார்கள். இது அடையாற்றில் மட்டும் ஏற்படுகிற விபத்து அல்ல, சென்னையில், பல இடங்களில் இதற்கு முன்னால் சமீபகாலத்தில் இப்படிப்பட்ட விபத்துக்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட விபத்துக்கள் எப்படி ஏற்படுகின்றன, ஏன் ஏற்படுகின்றன என்பதைப் பற்றி நாம் பரிசீலித்தாக வேண்டும். பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மிகவும் ஏழை மக்கள் தங்கள் துணிமணிகள் பாத்திர பண்டங்கள் இவைகளை எல்லாம் இழந்துவிட்டு, தவிக்கக் கூடிய நிலை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை போக்குவதற்கான நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். தீ விபத்து எப்படி நடந்தது என ஆராய்வதோடு இனிமேல் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கான நடவடிக்கைகளையும் நாம் எடுத்தாக வேண்டும்.

அது மட்டுமில்லாமல், இப்போது கொடுக்கப்படுகின்ற தொகை மிகவும் சிறு தொகையாக இருக்கிறது. இதைக் கொண்டு அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை எந்த அளவுக்கு புனர் அமைத்துக் கொள்ள முடியும் என்பதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஏற்பட்டிருக்கின்ற நஷ்டத்தை ஈடு செய்கின்ற அளவுக்கு ஏதாவது செய்தாக வேண்டும். அதைப்பற்றி இந்த அவையில் விவாதிப்பதற்கு இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, 25—7—1977 அன்று மதியம் சுமார் 2.00 மணி அளவில் சென்னை அடையாறுக்கு அருகிலுள்ள கபாலி வன போஜன தோட்டம், அபிராமிபுரம் என்ற இடத்தில் பலத்த காற்று வீசியதால் அங்கிருந்த குடிசைகளில் தீ விபத்து ஏற்பட்டு, பரவியது. செய்தியறிந்தவுடன் தீயணைக்கும் படையினரும் காவல் துறையினரும் தலத்திற்கு விரைந்து சென்று மிகவும் போராடி தீயை அணைக்க வேண்டியிருந்தது. 16 தீயணைப்பு வண்டிகள் சென்னையின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் தலத்திற்கு விரைந்து சென்றன. அக்குடிசைப் பகுதி தென்னை மரங்கள் சூழ்ந்த ஓரிடத்தில் அமைந்திருந்தது. இவ்விபத்தில் மனித உயிர் இழப்பு எதுவுமில்லை. சுமார் 120 குடிசைகளும், வைக்கோல் போரும், ஒரு ஆடும், ஒரு நாயும், ஒரு பூனையும் தீக்கு இரை

அடையாற்றில் ஏற்பட்ட தீ விபத்து பற்றியும் அதனால் ஏற்பட்ட சேதம் குறித்தும்

1977 ஜூலை 27] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

யாக வேண்டியிருந்தன. அந்தக் குடிசைப் பகுதியைச் சேர்ந்த திருமதி குள்ளம்மாள், இலக்குமி, சின்னத்தாய், தனபாக்கியம் ஆகிய நால்வரும் தீக் காயங்களுடன் அரசு இராயப்பேட்டை மருத்துவ மனையில் சிகிச்சையின் பொருட்டு அனுமதிக்கப் பட்டுள்ளனர்.

விபத்துக்கான காரணங்கள் புலன் விசாரணையில் உள்ளது. சுமார் ரூபாய் 75,000 பெறுமானமுள்ள சொத்துக்கள் சேத மடைந்தன. சுமார் ரூபாய் 98,000 பெறுமானமுள்ள சொத் துக்கள் காப்பாற்றப்பட்டன.

சென்னை மாநகராட்சி ஆணையர் அவர்கள் தீ விபத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உணவும், உறைவிடமும், தாற் காலிகமாக ஏற்பாடு செய்தார். இந்தத் தீ விபத்தினால் சுமார் 261 குடும்பங்கள் வீடு இழந்திருக்கின்றன. அவர்கள் தற்காலிகமாக அருகிலுள்ள இராஜா முத்தையா செட்டியார் பள்ளியிலும், காமராஜ் மாநகராட்சிப் பள்ளியிலும் தங்க வைக்கப்பட்டுள்ளனர். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் அறிக் கையின்படி 120 குடிசைச் சொந்தக்காரர்களும், 178 குடி யிருப்புத்தாரர்களும் தங்கள் உடைமைகளை இந்தத் தீ விபத்தி னால் இழந்திருக்கின்றனர். குடிசையின் சொந்தக்காரர் ரூபாய் 80-ம், குடியிருப்புதாரர் ரூபாய் 20-ம் பெறுவதற்கு தகுதியுடையவராவார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், குடிசைச் சொந்தக்காரருக்கு ரூபாய் 100-ம் குடியிருப்பு தாரருக்கு ரூபாய் 25-ம் விசேஷச் சலுகையாக வழங்க வேண்டி வருவாய்த்துறை வாரியத்தைக் கேட்டுக் கொண் டுள்ளார். இதற்கான செலவு ரூபாய் 16,450 ஆகிறது. வருவாய்த்துறை வாரியம் அரசிடமிருந்து அனுமதி கேட்க விருக்கிறது. மேலே கூறிய அனுமதி கிடைத்தவுடன், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வேண்டிய நிதி உதவி உடன் வழங்கப்படும்.

இதற்கிடையில், செஞ்சிலுவைச் சங்கம், சமூக சேவை சங்கம் ஆகிய சில சமூக நல இயக்கங்களிடமிருந்து பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்கு நிதி உதவி, உணவு, பால், உடை, பாத்திரங்கள் முதலியன வழங்குவதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன.

இத் தீ விபத்து குறித்து, மைலாப்பூர் காவல் நிலையத்தில் குற்றவியல் எண். 2377/77-ல் ஐ.பி.சி. 436-ம் பிரிவின்கீழ் வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டு, விசாரணையில் இருந்து வருகின்றது. சென்னை நகரின் மற்ற குடிசைப்பகுதிகட்கும் முன்னெச்சரிக்கையாக காவல் துறையின் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

விசாரணை அறிக்கை கிடைக்கப் பெற்றவுடன் அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கும், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வேண்டிய நிதி மற்றும் மற்ற உதவிகளும் அரசு செய்வதற்கு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூலை 27]

உடன் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். எனவே, இச்சம்பவம் பற்றி விவாதிக்க பேரவையின் மற்ற நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு, அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்க வேண்டிய தேவை இல்லையென்று கூறி இதற்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

The Hon. Thiru K. MANOHARAN: Mr. Speaker, Sir permit me to read a statement under Rule 82 (A) of our Assembly Rules.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நானே சொல்வதற்கு இருந்தேன். பரவாயில்லை. இப்போது சொல்லுங்கள். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விதி 82 (ஏ) பிரிவின் கீழ் விளக்கம் அளிப்பார்கள்.

3. தகவல் கோரல் :

(அ) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் சிலவற்றை எடுத்துக் கொள்வது குறித்து.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இன்னும் சில அட்ஜர்ன்மெண்ட் மோஷன்கள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளையும் எடுத்துக் கொண்டு, அதற்குப் பின் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளித்தால் நல்லது. எனவே, அவைகளையும் சேர்த்தார்போல் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கொடுத்திருக்கின்ற ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது தகவல்கள் சேகரிக்க வேண்டியிருப்பதால், அதை இன்றைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் போவதில்லை.

அடுத்து, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 82-வது விதியின் கீழ் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கட்டும்.

திரு. துரை முருகன் : தலைவர் அவர்களே, நானும் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். நேற்று நண்பகல், நகரத்தில் மிகவும் பயங்கரமான, மிருகத்தனமான, வன்முறைத் தாக்குதல்கள் மாணவர்கள் மீது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் இன்றைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படப் போவதில்லை. எத்தனை மணிக்குக்கொடுத்தீர்கள்? எதையும் சற்றுப்பொறுப்புணர்ச்சியோடு பேசுங்கள். காலை 8-48-க்கு என் அறையில் கொண்டு

1977 ஜூலை 27]

[பேரவைத் தலைவர்]

வந்து கொடுத்ததற்கு, தகவல்கள் இன்னும் சேகரிக்க முடியாததால், தகவல்கள் சேகரித்தவுடன் நாளைக் கொண்டு வருகிறேன் என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. துரை முருகன் : தலைவர் அவர்களே, நான் தங்கள் அறையில் 8-40-க்கு கொடுத்தபோது, இதை நான் விடப் போவதில்லை, இன்றைக்கே எடுத்துக் கொள்கிறேன் என்று உறுதி கொடுத்தீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவுசெய்து உட்காருங்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அவையிலே வந்து பொறுப்பில்லாமல் பேசுவது அழகல்ல இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் இன்றைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படப் போவதில்லை, நாளைக்கு எடுப்பேன் என்று உறுப்பினர் மாரிமுத்து அவர்களுக்குச் சொன்னதுதான். உங்களுக்கும் உட்காருங்கள். அவைத் தலைவர் விளக்கம் கொடுத்த பிறகு சுமமா எழுந்திருக்கக் கூடாது. ஒரு உறுப்பினர் கொடுத்ததற்குச் சொன்ன அதே பதில் உங்களுக்கும் பொருந்தும். தயவுசெய்து உட்காருங்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அளிக்கப்பட்ட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் சென்னை நகரிலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியைப் பற்றியது. தமிழகத்திலே, வெகு தொலைவிலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியாக இருந்தால், அதுபற்றிய தகவல்களைச் சேகரித்து, பதில் அளிப்பதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அவகாசம் இருந்திருக்காது. ஆனால், இதுவோ சென்னை நகரிலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியாகும். இதுபற்றி எப்படியும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிந்து வைத்திருப்பார்கள். அதை அறிந்துகொள்ள முடியாத அளவுக்கு அவ்வளவு அக்கறையற்றவராக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கமாட்டார்கள் என்று நிச்சயமாக நான் நம்புகிறேன். எனவே, அந்தத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொண்டு, அதைப்பற்றிய தகவல்களை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்து விளக்குவது பெருந்தமாக இருக்கும்.

(முற்பகல் 9-20)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என் மீது வைத்துள்ள நம்பிக்கைக்கு நான் நன்றி கூறக் கடைமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஒன்றை நான் சொல்லியாகவேண்டும். அதிகாரிகள் கொடுக்கின்ற செய்திகளைப் பெற்றுக்கொண்டு, மற்றும் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், மாணவர்கள் தருகின்ற செய்தியையும் விசாரித்து பொறுப்போடு சொல்ல வேண்டுமென்ற காரணத்தால்தான் விவரங்களைச் சேகரிக்க விரும்புகிறோமே தவிர,

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

1977 ஜூலை 27

அதிகாரிகள் கொடுக்கின்றவைகளை பாடப்புத்தகம் போல் ஒப்பித்துவிட்டுப் போவது பொறுப்புக்கு உகந்ததாக இருக்காது என்ற நேர்மையான காரணத்தால்தான் நான் அதைக் கேட்டிருக்கிறேன். நான் பேரவைத் தலைவர் அவர்களிடம் சொல்லிக் கொண்டதும் அதுதான். நானும் என்னுடைய பொறுப்பை உணர்ந்து, நான் மிகவும் எச்சரிக்கையாகக் கடைமையைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நிலைமையில் விரைவில் விவரங்களைச் சேகரித்துக் கொடுக்கிறேன் அதோடு மட்டுமல்லாமல் இன்றையதினம் பகலில் மாணவர்கள் தலைவர்களை, பிரின்சிபார்களை அழைத்து கல்வியமைச்சர் பேச இருக்கிறார்கள். அதையும் சேர்த்து, மற்ற விவரங்களையும் சேகரித்து நாளையதினம் இந்தக் கேள்விகளுக்கு சரியான பதில் கொடுக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன்.

4. அறிக்கை அளித்தல்

நிதிநிலை அறிக்கை உரை குறித்து நிதி அமைச்சர் அளித்த அறிக்கை.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் 25—7—1977 அன்று காலையில் பேரவையில் ஆற்றிய நிதிநிலை அறிக்கையின் உரையில் 32-வது பக்கத்தில் 50-வது பாராவில் உள்ள கடைசி வாக்கியத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள 'தெளிந்த சாராவி' (Rectified spirit) மீதான ஆயத் தீர்வை ஒரு முழு லிட்டருக்கு (Bulk litre) தற்போதுள்ள 50 காசிலிருந்து 80 காசாக உயர்த்தப்படும் என்று பேரவையில் அறிவித்தேன். அவ்வாறு அறிவித்ததற்குப் பிறகு ஒரு திருத்தமும் அறிவிக்கப்பட்டு அது தற்போதுள்ள 80 காசு 110 காசாக உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்ற திருத்தமும் பேரவை உறுப்பினர்களுக்குத் தரப்பட்டது. ஆனால் மேலவையில் நான் இதை எனது உரையிலே திருத்தி முழு லிட்டருக்கு (Bulk litre) ஆயத் தீர்வை 80 காசு 110 காசாக உயர்த்தப்படும் என்பதை அறிவித்தேன் ஆனால், பல்க் லிட்டருக்குத் தற்போது இருக்கும் தீர்வை 50 காசுதான். ஆகவே, பேரவை உரையில் முதலில் குறிப்பிடப்பட்ட "பல்க் லிட்டருக்கு 50 காசிலிருந்து 80 காசாக உயர்த்தப்படும்" என்பதே சரியானது. இப்போது அதிகப் படுத்தப்பட்டுள்ள தீர்வையில் ஒன்றும் மாற்றம் கிடையாது என்பதை அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நேற்றையதினம் ஒரு திருத்தம் அவரவர் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தது. அந்தத் திருத்தத்தை நான்

1977 ஜூலை 27]

[திரு. க. அன்பழகன்]

குறித்து வைத்துக் கொண்ட நிலையில் இப்போது இன்னொரு திருத்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மதுப் பிரச்சனையில் இவ்வளவு குழப்பமும், மயக்கமும் ஏற்பட என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் முன்கூட்டியே திட்டவட்டமாக வரையறுத்து விளக்கமான கருத்தைத் தந்திருப்பார்களானால், அந்த வகையில் அமைச்சர் அவர்களுக்குப் போதுமான அளவுக்கு ஒத்துழைத்திருந்தால் இந்த அளவுக்குக் குழப்பமான நிலைமை ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏற்பட்டிருக்காது. இப்படிப்பட்ட தவறான புள்ளிவிவரத்தைத் திருத்துகிறார்கள் என்பதை வரவேற்கிற அதே நேரத்தில் என்னுடைய எண்ணத்தில்—இந்த அளவுக்கு ஏதோ ஒரு தரக்குறைவோ, பொறுப்புக் குறைவோ இருப்பதாக ஐயுறுகிறேன். அதைச் சரி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: இதிலே என்ன தரக்குறைவு இருக்கிறது என்று புரியவில்லை. மெத்தப் படித்த மேதை பேராசிரியர் 'தரக்குறைவு' என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்த இதில் என்ன இருக்கிறது என்று புரியவில்லை. தவறு நடத்திருக்கிறது, திருத்தியிருக்கிறோம், பெருந்தன்மையைப் பாராட்டுங்கள்.

திரு. க. அன்பழகன்: நான் விளக்கத்திற்காகச் சொல்லுகிறேன். தவறைக் கண்டிப்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. இந்த வரி அமைப்புக் கொள்கையை எடுத்துச் சொல்லுகிறபோது 'நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் மதுவிலக்குக் கொள்கைக்கு ஒவ்வ, அண்டை மாநிலங்களில் நிலவும் வீதங்களுக்கு ஏற்ப, இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படும் வெளிநாட்டு மதுபான வகைகளின் மீதான ஆயத் தீர்வை புரூப் லிட்டர் ஒன்றுக்குத் தற்போதுள்ள 14 ரூபாயிலிருந்து 17 ரூபாய்க்கு உயர்த்தப்படும்' என்று சொல்லி 'இதனால் மது அருந்துவோருக்கு உடல் நலனும், அது இல்லாவிட்டால் பொது நலனுக்காக அரசுக்கு வருவாயாயினும் கிடைக்கும்' என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.....

THE HON. THIRU G. R. EDMUND: Mr. Speaker, Sir, under Rule 82 the Hon. Minister has made a statement on the floor of the House, with the consent of Hon. Speaker and under that Rule, there could not be any discussion on that statement I am bringing this to your notice I would request you to give your decision.

திரு. க. அன்பழகன்: நான் சொன்ன அந்தத் தொடரை நம்முடைய முன்னவரவர்கள் நிதியமைச்சர் அவர்கள் நினைவில் வைப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். "மது அருந்து

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1977 ஜூலை 27]

வோருக்கு உடல்நலன்; அது இல்லாவிட்டால் பொதுநலனுக்கு வருவாய்' என்ற கருத்து ப்ரொகிபிஷன் இல்லாத நாட்டில் வழங்கும் இயல்புடையத் தொடர். அது ஆங்கிலத்தில் உள்ள தொடரின் நேரடியான மொழிபெயர்ப்புத்தான். மது அருந்துவோர்க்கு உடல் நலம் ஏற்படும் என்பது இதனுடைய நோக்கம். மது அருந்துவோருக்கு உடல் நலம் கிடைக்காது என்பதுதான் மதுவிலக்கை ஏற்றுக் கொண்ட அரசுக்கு முதல் கருத்தாக இருக்க முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மன்னித்துக் கொள்ள வேண்டும். பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது அருள்கூர்ந்து இவை பற்றிப் பேசக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனது அறிக்கைக்குப் பிறகு தயவுசெய்து இதைப்பற்றிய சர்ச்சையை விட்டுவிடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER: Under Rule 82 A(I) a statement may be made by a Minister on a matter of public importance with the consent of the Speaker, Under Rule 82 A (2), there shall be no discussion on such a statement at the time when it is made.

அதனால் இதைப்பற்றி விவாதம் வேண்டாம்.

THIRU A. RAHMAN KHAN: Sir this is not a debate but it is a matter of explanation or clarification.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள்; தயவுசெய்து. எனக்கு நீங்கள் சொல்லிக் கொடுத்ததற்காக நன்றி. இரண்டு பேர்களும் விவாதத்தை உருவாக்கிக் கொள்கிறார்கள். அதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள், அமருங்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் பேராசிரியர் அவர்களும் இரண்டு பேரும் விவாதம் துவக்கிக் கொள்கிறார்கள்.

அடுத்து, 1977-78ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது பொது விவாதம்.

3. தகவல் கோரல் (தொடர்ச்சி).

(ஆ) உரிமைப் பிரச்சினைகள் சிலவற்றை எடுத்துக்கொள்வது குறித்து.

திரு துரை முருகன் : தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையைக் கொடுத்து 2 நாளாகிவிட்டது, அது இந்த அவைக்கு வரவில்லையே, அதைப்பற்றிய விவரம் அறிய விரும்புகிறேன்.

1977 ஜூலை 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. ஜேம்ஸ், திரு. துரைமுருகன் ஆகியவர்கள் கொடுத்த உரிமைப் பிரச்சனை குறித்து அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டதற்கு எழுத்து மூலமாகப் பதில் வரவில்லை. வந்த பிறகு அதை எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நானும் ஒரு உரிமைப் பிரச்சனை கொடுத்து இருந்தேன், அதைப் பற்றியும் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் கொடுத்த உரிமைப் பிரச்சனையை நான் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

5. 1977-78-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான பொது விவாதம்.

* திரு க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1977-78ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையை இன்றைய அரசின் நிதியமைச்சர் அவர்கள் வழங்கியிருப்பதைக் குறித்து என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்காக ஒரு நல்வாய்ப்பை துவக்க உரையாகப் பெற்றிருப்பதற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கை இன்றைய தினம் வெளிவந்திருக்கிற சூழ்நிலையைச் சில கோணங்களிலே நிதியமைச்சர் அவர்கள் விளக்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் சில கோணங்களிலே அவை விளக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். மாநில மக்களுடைய உரிமைகள் பெருமளவிற்குப் பறிக்கப்பட்ட நிலையில் மாநில ஆட்சியினுடைய முதல் உரிமையின் சின்னமாகவும் இறையாண்மைத் தன்மையின் அடையாளமாகவும் இருக்கின்ற சட்டமன்றத்தின் உரிமையும் பறிக்கப்பட்ட நிலையில் ஏறத்தாழ ஒன்றரை ஆண்டுகாலம் தமிழ்நாடு இருந்து, இன்றைய தினம் சட்டமன்றக் கூட்டம் கூடுகிற நல்ல நிலைமை பிறந்து அதன் விளைவாக தமிழ்நாட்டு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் இங்கே கூடவும், ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை அளிப்பதற்கான நல் வாய்ப்பும் ஏற்பட்டதற்காக நான் என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் சட்டமன்றம் கலைக்கப் பட்டது சிலரால் விரும்பப்பட்டாலும் அது ஒரு வகையிலே ஜனநாயகப் படுகொலைதான் என்பதை ஜனநாயகத்திலே அக்கறையுள்ளவர்கள் எடுத்துச் சொல்கிறார்கள் என்பதை நாட்டு மக்கள் நன்றாக அறிவார்கள். இதைவிட அகில இந்தியாவிலேயும்,

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1977 ஜூலை 27]

ஜனநாயகமே நிலைக்குமோ நிலைக்காதோ என்று ஐயப்படுகிற அளவிற்கு நெருக்கடி நிலைப் பிரகடனத்தின் விளைவாக, அவர்கள் எண்ணியதும் விரும்பியதும் எதுவாக இருந்தாலும் நெருக்கடி நிலையைப் பிரகடனப்படுத்தியவர்கள் வேறு திசையிலே மிக நீண்ட தூரம் சென்றதற்குப் பின்னர்.....

திரு துரை முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுவது பட்ஜெட் பற்றிய பேச்சா அல்லது அவசர நிலைப் பிரகடனம் பற்றிய பேச்சா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது ஒழுங்குப் பிரச்சனையல்ல.

* திரு க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நான் 1957ல் இந்த அவைக்கு வந்தவன். இன்னும் 5 ஆண்டுகள் போனால் ரிடையர் ஆகுமளவிற்கு எனக்குத் தகுதி இருக்கிறது. ஆகவே நிதிநிலை அறிக்கைகளை சட்டமன்றத்திலே கொண்டுவரக் கூடிய அந்த உரிமை கூட பாதிக்கப்படக்கூடிய அளவிற்கு இந்தியாவிலே ஜனநாயகம் நிலைக்குமா நிலைக்காதா என்ற அளவிற்கு ஒரு எல்லைக்கோட்டிற்கே சென்றுவிட்ட நிலை அன்று இருந்தது.

(முற்பகல் 9-30)

இந்தியாவிலே ஜனநாயக உணர்வைக் காப்பாற்றித் தீர வேண்டும் ஜனநாயகம் சாகடிக்கப்பட்டுவிடக் கூடாது, சிலருடைய தவறான போக்கினாலே ஒரு சர்வாதிகார ஆட்சி ஏற்படுவதற்கான சூழ்நிலைகள் உருவாகக் கூடாது என்று பாடுபட்டவர்கள், அதற்காகத் தியாகம் செய்தவர்கள், அதற்காகப் போராட்டம் நடத்தியவர்கள், போராட்டம் நடத்தாவிட்டாலும் அந்த உள் ளுணர்வைக் காப்பாற்றி வந்தவர்கள் இன்றைய தினம் நம்மால் நன்றி செலுத்தப்பட வேண்டியவர்கள் ஆவார்கள். அதைப் போலவே அகில இந்தியாவிலே இன்றைய தினம் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றம் காங்கிரஸ்தான் இந்தியாவை ஆள முடியுமென்ற நிலையில் இருந்து, மத்தியிலே ஒரே ஒரு கட்சிகூட ஆள முடியும் என்ற மனப்பான்மை இருந்த நிலையில் இருந்து மாறாக ஜனதா கட்சி ஆட்சிக்கு வந்ததன் மூலம் அந்த ஏகபாக நிலை மாறக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசில் ஏற்பட்ட மாறிய நிலையும், அதன் பயனாக தமிழ்நாட்டிலும் நாடாளுமன்றத் தேர்தலும், பிறகு சட்டமன்றத் தேர்தலும் வந்தது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்கும் மிகப் பெரிய பொறுப்பு இன்றைய தினம் மத்திய ஆட்சியிலே உள்ளவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பதையும், அந்தப் பொறுப்பைத் தாங்களே என்றும் இருந்து

1977 ஜூலை 27] [திரு. க. அன்பழகன்]

நிறைவேற்றலாம் என்ற எண்ணம் கொள்ளாமல், தாங்கள் இருக்கும் பொழுதே அரசியல் சட்டத்திலே தேவைப்படுகின்ற அடிப்படையான திருத்தங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் இன்றைய தினம் ஆட்சியில் இருக்கும் கட்சியினர் நாளைக்கு இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், யார் வந்தாலும் ஜனநாயக அடிப்படையை யாரும் கெடுத்து விடாதபடி, யாரும் குலைத்துவிடாதபடி யாரும் தங்கள் சுயநலத்திற்காகச் சர்வாதிகாரப் பாதைக்குத் திருப்பிவிடாதபடி தகுந்த பாதுகாப்புச் செய்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதை இந்தச் சட்டமன்றத்தின் மூலமாக நான் நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுகிற அந்த உணர்வு, தழைத்து, அது வெற்றி பெற்றுக் காப்பாற்றப்பட்டு, அதன் விளைவாக இன்றைய தினம் இந்தியாவினுடைய குடியரசுத் தலைவராக நம்முடைய பெருமதிப்பிற்குரிய நீலம் சஞ்சீவ ரெட்டி அவர்கள் ஒருமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அந்த நிலையைக் கண்டு நான் பூரிப்படைகிறேன். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குடியரசுத் தலைவர் திரு சஞ்சீவ ரெட்டி அவர்களுக்கு இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர் என்ற முறையில் நான் என்னுடைய வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு நாமெல்லாம் வாக்களிக்க வேண்டிய அவசியமில்லாதபடி, தேர்தலில் போட்டியில்லாத வகையில் அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பது இந்தியாவிலே எதிர்காலத்திலே ஜனநாயகம் நிலை நிறுத்தப்பட்டு, கட்சிகளுக்கு இடையே ஏற்பட்ட மாறுபாடுகள் மெள்ள மெள்ளக் குறைந்து, மேலும் ஏற்பட்ட ஆறுத புண்கள் ஆற்றப்பட்டு, எதிர்காலத்திலே ஜனநாயக மரபு, ஜனநாயக உணர்வு தழைக்க அவர்கள் வழி செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஜனநாயகத்திற்கே ஆபத்து வந்த நேரத்தில், தமிழ்நாட்டிலே உள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நெருக்கடி கால நிலையில் எத்தனை வகையான தொல்லைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டனர் என்பதைத் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பொதுமக்கள் மிக நன்றாக அறிவார்கள். முறைகேடான வகையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வேண்டுமென்றே பழிக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள். தொல்லைக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள் என்பதையும், குற்றவாளிகளாக உள்ளவர்கள் தண்டிக்கப்படுவது, குற்றஞ்சாட்டி கூண்டிலே நிறுத்தப்படுவது என்பதற்கு மாறாக குற்றம் செய்தவர்களோ, குற்றம் செய்யாதவர்களோ யாரானாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று அடையாளம் ஒட்டப்பட்டவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களில் யாரை வேண்டுமானாலும், எந்த அளவிற்கு வேண்டுமானாலும் கொடுமை செய்யும் நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதையும், 'மிசா' கைதிகளாக 350 பேர் சிறை பிடிக்கப்பட்டார்கள் என்பதையும், ஜனதா கட்சி நண்பர்களும்,

[திரு க. அன்பழகன்]

[1977 ஜூலை 27]

கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்களும், வேறு சில கட்சித் தோழர்களும் அந்த நிலைமைக்கு ஆளானார்கள் என்பதையும், அப்படிச் சிறையில் இருந்தபொழுது ஏற்பட்ட கொடுமைகள் சாதாரணமானவை அல்ல என்பதையும் நாம் அறிவோம். மற்ற மற்ற மாநிலங்களில் 'மிசா' கைதிகளுக்கு மரியாதை காட்டப்பட்ட சூழ்நிலையில், சிறையிலே வைப்பது என்பது அவர்கள் அரசியல் நடவடிக்கைகளை நடத்தாமல் இருப்பதற்கு என்ற முறையில் அவர்களுக்கு அளிக்கப் பட வேண்டிய சலுகைகள் அளிக்கப்பட்ட நேரத்தில், நம்முடைய ததழ்நாட்டில் சென்னை சிறைச்சாலையில் தனிநீதிபதியால் விசாரிக்கப் பட வேண்டிய அளவிற்குப் பல கொடுமைகள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. அதைப்பற்றி விசாரணை முடிவு எதுவாக இருந்தாலும் அந்த சிறையிலே இருந்த தி.மு.கழக நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த நண்பர் சிட்டிபாபு அவர்கள் அந்தச் சிறைக் கொடுமைகளின் காரணமாக, காலத்தில் தகுந்த சிகிச்சை இன்றிப் பாதிக்கப்பட்டு உயிரிழக்க நேரிட்டதும், மதுரையிலே, சாத்தூர் பாலகிருஷ்ணன் என்பவர் உயிர் இழக்க நேரிட்டதும் தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றில் இடம் பெற்றுவிட்ட நிகழ்ச்சிகள் என்பதை இந்த அவையில் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இன்றைய தினம் மத்திய அரசிலே உள்ளவர்கள், அவர்களுடைய குடும்பங்கள் நிராதரவாக இருக்குமானால், அவர்களுக்கெல்லாம் உதவி செய்ய, சிறைச்சாலையிலே கொடுமைக்கு ஆளானாலோ அல்லது அங்கிருந்த காலத்திலே மிசா கைதிகளாக இறந்திருப்பார்களானால், அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு உதவி செய்ய, நாங்கள் முன் வருவோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படித் தெரிவித்துள்ள அந்தக் கடமையை, தமிழக அரசு எந்த அளவுக்காவது செய்ய முயலுமானால் நான் வரவேற்பேன் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, நெருக்கடி காலக் கொடுமைகள் என்று, பார்ப்போமானால், அன்றைக்கு இந்த ஆட்சியிலே பொறுப்பேற்றிருந்தவர்கள், தாங்கள் அந்தப் பொறுப்பை ஏதோ திடீரென்று பெற்றுவிட்ட காரணத்தாலே, தங்களுடைய மனதிலே தோன்றியதை எல்லாம் தமிழ் நாட்டிலே செய்தார்கள். நம்முடைய தமிழக முதல்வர், எத்தனையோ வழக்குகளைத் தன்னுடைய கோப்புக்களிலிருந்து கண்டுபிடித்திருப்பதாகத் தெரிவித்தார். கோப்புக்களிலிருந்து வழக்குகளைக் கண்டுபிடிப்பது கடமைதான். குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பது முறைதான். அதனை அவர் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றுதான் விரும்புகிறேன். ஆனால், இடையிலே ஒன்றரையாண்டுக் காலத்திலே பொறுப்பிலிருந்தவர்கள் செய்ததை, அந்தக் கோப்புக்களை எல்லாம் முதல்வர் சேர்த்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 27]

[திரு. க. அன்பழகன்]

இங்கே அட்வைசர்களாக இருந்த ஒருவர், இருவரைப் பற்றி மக்களிடையே நிலவுகிற கருத்துக்கள் அவ்வளவு நல்லதாக இல்லை. இந்த மாநிலத்திலே ஆளுநராக இருந்த ஒருவர் நாடாளுமன்றத் தேர்தல் காலத்திலே எப்படி செயல்பட்டார் என்பது நாடறிந்த உண்மையாகும். ஆளுநரே அப்படிச் செயல்பட்டிருந்தால், அதிகாரிகள் எல்லாம் எப்படிச் செயல்பட்டிருப்பார்கள், என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதை இன்றைய முதல்வர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அன்றைய தினம் மத்திய ஆளுங்கட்சியினருக்குத் துணையாக இருந்த காரணத்திற்காக, இப்பொழுதுள்ள தமிழ் நாட்டரசை நான் குற்றம் சாட்ட விரும்பவில்லை. அது அரசியல் உறவு, கட்சி உறவு. அது இருக்கலாமா, கூடாதா என்பதைப் பற்றி நான் கருத்துத் தெரிவிக்கவில்லை. ஆனால் நெருக்கடி காலத்தில் ஏற்பட்ட கொடுமைகளுக்குப் பரிகாரம் தேட வேண்டிய பொறுப்பு இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அவர்கள் தெரிவிக்காத காரணத்தாலே....

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் நெருக்கடி காலக் கொடுமைகளை விளக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நெருக்கடி நிலை அறிவிக்கப்பட்டபொழுது தமிழகத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தது. நெருக்கடி நிலையை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி அங்கீகரித்ததா அல்லது எதிர்த்ததா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) தலைவரவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கட்சி சார்பாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது தெரியும். ஆனால், சட்டமன்றத்தின் மூலமாக அதை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தீர்மானம் நிறைவேற்றியதா என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

*திரு. க. அன்பழகன் : எங்களைப் பற்றி மத்திய அரசிலே இருந்தவர்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரிந்த காரணத்தாலேதான் “சனவரி 31” நடவடிக்கையே வந்தது. ஆகவே, நாங்கள் ஆதரித்திருந்தால் “1976 சனவரி 31” நடவடிக்கை வந்திருக்காது.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, சட்டமன்றத்திலே தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படவில்லை யென்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

*திரு. க. அன்பழகன் : சட்டமன்றத்தின் வரம்பிற்கு அப்பால் தான் நெருக்கடி நிலை தோன்றிற்று. நாடாளுமன்றத்திற்கு மரியாதை இல்லாத நிலைமையிலேதான் அந்த நெருக்கடி நிலை தோன்றிற்று. திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் பாராளுமன்றத்திலே அதைக் கண்டித்துப் பேசிய பேச்சுக் கூட அப்பொழுது வெளியே வரவில்லை யென்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. காளிமுத்து அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1977 ஜூலை 27]

இந்திரா காந்தியால் 20 அம்சத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்த 20 அம்சத் திட்டம் பற்றி—சட்டமன்றப் பேச்சு ; அந்த 20 அம்சங்களிலே பல ஏற்கெனவே தமிழ் நாட்டிலே இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழ் நாட்டில் பல ஆண்டுகளாக நாங்கள் நடைமுறையிலே கொண்டு வந்திருப்பது ; அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கொள்கைகள்தான் அவற்றிலே பல என்று சட்டமன்றத்திலே சொல்லப்பட்டு “வாளும் கேடயமும்” என்னும் புத்தகமாக வெளியே வந்த பின்னர் அன்றைய அரசாங்கத்தாலே தடை செய்யப்பட்டது. இன்றைக்குள்ள அரசை நான் சொல்லவில்லை. எம்ஜென்ஸி அரசு, இடையிலே புகுந்தவர்கள் ஆட்சி தடை செய்தது. அதிகாரிகள் எல்லாம் மக்களுக்கு எஜமானர்கள் ஆனார்கள். உத்தியோகத்திற்கு வந்தவர்கள் எல்லாம் இந்த நாட்டிற்கு வழிகாட்டிகளானார்கள். அதைவிடக் கொடுமை இந்த நாட்டிலே சாதாரண மக்களுக்கு இருக்க முடியாது. அதைவிட, இன்றைக்கு ஆட்சிக்கு வந்திருப்பவர்கள் ஆயிரம் மடங்கு மேலாக ஆட்சி நடத்த முடியும் என்பதை ஜனநாயகத்திலே நம்பிக்கை உள்ளவன் என்ற முறையிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 9-40]

அதுமட்டுமல்ல. அதைவிட இன்னும் திட்டவாட்டமாகச் சொல்வதாக இருந்தால் அந்த நேரத்திலே தான் இந்தி எதிர்ப்புத் தியாகிகளுக்கு—அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் இலட்சியத்தின்படி—தரப்பட்ட உதவித் தொகை மானியம் அந்த அரசாலே நிறுத்தப் பட்டது. எல்லைப் போராட்டத்திலே, வட எல்லைக்கான திருத்தணி போராட்டம், தேவிசுளம்-பீர்மேடு, நாகர்கோயில், கன்னியாகுமரி இவைகள் எல்லாம் தமிழகத்திலே சேர வேண்டுமென்பதற்காக தெற்கு எல்லைப் போராட்டத்திலே இடம் பெற்றவர்கள், நேசமணி வழியிலே வந்தவர்கள்—தேவிசுளம்-பீர்மேடு, அதேபோல திருத்தணிப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டவர்கள், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந்தி எதிர்ப்புத் தியாகிகள் அனைவருக்கும் தரப்பட்டிருந்த மானியத் தொகையை நெருக்கடி நிலையில் பிறந்த அரசு அழித்து விட்டது. நீக்கி விட்டது. அதை மாற்றுவதற்காக இந்த அரசு நிதி நிலை அறிக்கையில் அறிவித்திருந்தால்—அதற்கு அதிகம் செலவாகி இருக்காது—நான் வரவேற்றிருப்பேன். இப்படிச் செய்ய வேண்டிய கடமை இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதையும் நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கை ஏறத்தாழ 663 கோடி ரூபாய் செலவிட இருப்பதாகத் தரப்பட்டிருக்கிறது. வரவு 633 கோடி ரூபாய் என்பதும் துண்டு விழுவது 30.16 கோடி ரூபாய் என்றும் தரப்பட்டிருக்கிறது. இது பெரிய துண்டு விழுந்துவிட்ட நிதி நிலை என்று நான் கருதவில்லை. அதற்காக துண்டு விழாத வரவு செலவுத் திட்டந்தான்—பட்ஜெட்ட்தான் நல்லது என்று கருத்தும் எனக்கில்லை. ஆனால் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளபடி துண்டு

1977 ஜூலை 27]

[திரு. க. அன்பழகன்]

விழுவது 24.51 கோடி—24 கோடி அல்லது 25 கோடி, என்று போட்டிருக்கிறார்கள். சில பத்திரிகைகளில் 30 கோடி என்றும், இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் total net transactions 28.7 கோடி இழப்பு என்றும் இப்படி 3 விதமான கருத்து மக்களிடம் இன்றையதினம் தரப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே, 20 கோடி முதல் 30 கோடிவரை என்று உத்தேசமாகவும் எடுத்துக் கொள்ளத்தயாராக இருக்கிறேன். தரப்பட்ட “அப்பன்டிக்ஸ் டு பட்ஜெட்” ஏட்டிலும்கூட, தரப்பட்ட ஒரு புள்ளி விவரத்தில் வருமானக் கணக்கு 633.33 அல்லது 34 கோடி என்று வேறுபட்டதாகத் தரப்பட்டிருக்கிறது. அச்சிடப்பட்ட அரசு புத்தகத்திலும் வேறு பாடு வருவதற்கு அச்சப்பிழை காரணமாக இருந்திருக்கலாம். அல்லது முதலிலே 5 மாதத்திற்கு வரவு-செலவுத் திட்டம் வந்த பிறகு 7 மாதத்திற்குத் திரும்பவும் தனியாக பரிசீலிக்க வேண்டிய காரணத்தாலே ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையினைப் படிக்கின்றபோது இந்த அளவிலேதான் துண்டு விழும் என்று திட்டவட்டமாக ஓரிடத்திலேயும் சொல்லவில்லை. என்னைப்போலவே பலர் 20 கோடிக்கும் 30 கோடிக்கும் இடையிலே 24 கோடி, அல்லது 28 கோடி என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய அளவிலே நிலை இருக்கிறது. துண்டு விழுவது என்று சொல்லும் போது “கேஷ் பட்ஜெட்” வரவு-செலவு என்பதிலே வருவதுதான் துண்டு விழ வேண்டும். மூலதனக் கணக்குக் கடன் கணக்கு என்று சேர்த்தாலும் துண்டு விழுவது இவ்வளவு என்று ஒரே முடிவாகத்தான் வரவேண்டும். இப்படி ஒரு குழப்பமான கருத்து எப்படி உருவாகி இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. அவர் என்னைக் குறிப்பிடுகிற போது “அதிகம் படித்த மேதை” என்றார். அவர் பொருளாதாரம் படித்த மேதை—இதனை விளக்குவார் என்று எண்ணுகிறேன். நான் அதிகம் படித்தவன் அல்ல. படிக்க வேண்டியதைப் படித்தவன். படிக்க வேண்டியதைப் படிக்க வேண்டுமென்பது நான் நெடுங்காலமாகப் படிக்காத குடும்பத்திலே பிறந்ததாலே எனக்கேற்பட்ட உணர்வு.

இன்னும் சொல்லப் போனால் 1977-78-ஆம் ஆண்டுத் திட்டத் திற்கு 263.5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் காணுகிற போது, ஒரு காலத்திலே 30 கோடியிலே பிறந்து 3, 4 ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் நிறைவேறி இன்றைக்கு 263 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வந்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால், இன்னும் 500 கோடி 1,000 கோடி ரூபாய் என்று அறிஞர் அண்ணா கூறியதைப்போல் திட்ட செலவை அதிகப் படுத்த வாய்ப்பில்லாத நிலையை நான் எண்ணிப்பார்க்கிறேன். அப்படி எண்ணுகிற போது நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள், எம்.சி. செதல்வாட் அவர்கள் குறிப்பிட்டதை, நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவின ஆய்வுக்குழு அறிக்கையை, நிதி நிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடுகிற போது “மத்திய அரசு எப்போதும் வழங்கும் நிலையிலும், மாநில அரசு எப்போதும் வாங்கும் நிலையிலும் இருக்கிறது” என்று கூறி

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1977 ஜூலை 27]

உள்ளார். வாங்குவோம் என்று சொன்னால் கூட, “உரிமையோடு எதையும் வாங்குகிறோம்” என்று எண்ணலாம். ஆனால், வாங்குகிற நிலைமையிலேகூட அல்ல, வேண்டுகிற நிலைமையிலேதான் இருக்கிறோம். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிதி அமைச்சராக இருந்தபோது, மத்திய அரசு வரம் தருகிற தெய்வமாகவும், மாநில அரசு வரம் வேண்டும் பக்தனாகவும் இருந்து வேண்டி நிற்கும் நிலையே உள்ளது என்று ஒரு முறை சொன்னார். அறிஞர் அண்ணா அவர்களும், வேறு பல தலைவர்களும் இதையே பல நேரங்களில் நல்ல முறையிலே விளக்கியிருக்கிறார்கள்.

நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புவது, செதல்வாட் சொன்ன கருத்தை மேலும் விளக்குவதற்கு அல்ல; செதல்வாட் அவர்களும் வேறு பலரும் சொன்ன கருத்து, ஏன் நிலை பெற்றுள்ளது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மனோகரன் அவர்கள் செதல்வாட் கருத்தோடு நிறுத்திக்கொண்டார்கள். ஏன் நிறுத்திக் கொண்டார்கள் என்பதைக் கூறுவீல்லை. அவர் ஒரு இக்கட்டான நிலையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் படிக்கின்றேன் என்றார்கள். அதற்கு விளக்கங்களைக் கூறுமிடத்து பல்வேறு முனைகளில் தேவைகள் இருக்கின்றன, அவற்றை, நிறைவேற்றுகின்ற ஆற்றல் குறைவாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் செதல்வாட் சொன்ன கருத்து இதற்கு முன்னர் தமிழ்நாட்டில் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தப்பட்டு வந்த கருத்து என்பதை நான் உங்கரிடத்தில் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மத்திய நிதி உதவியிலிருந்து நியாயமான பங்கினைத் தமிழ்நாட்டுக்கு அளிக்குமாறு கேட்கும்போது, அதை ஏற்காமல், கூறப்பட்ட சமாதானம் என்ன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தமிழ்நாடு முன்னேறிய மாநிலம். — மூன்று, நான்கு மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு சொன்ன வாதம் இது எதற்காகச் சொன்னார்கள் என்றால், தமிழ்நாட்டுக்கு ஒதுக்க வேண்டிய பங்கினை ஒதுக்காமல் இருப்பதற்காக. இன்றைக்கு திட்டச் செலவு 263 கோடி ரூபாய்க்குப் போய் இருக்கிறது. ஒரு வேளை மத்திய அரசில் இன்றைய தினம் இருப்பவர்கள் அந்த மாறுபட்ட நோக்கத்தைக் காட்டாமல் இருக்கக்கூடும். அன்றைய தினம் அவர்கள் சொன்ன வாதம், தமிழ்நாடு மிகவும் முன்னேறிய மாநிலம். ஆகவே தமிழ்நாட்டுக்கு அதிக உதவி தேவையில்லை என்று சொல்ல எதைக் காரணமாகக் காட்டினார்கள்? கல்வி, மருத்துவம் போன்றவற்றிற்கு இந்த மாநிலம் செய்யும் அதிகச் செலவு, தனி நபர் வருமானம் ஆகிய இவைகளை எடுத்துக் காட்டி, இவ்வாறு தமிழ்நாடு முன்னேறி இருக்கிற காரணத்தால், முன்னேற்றம் அடைந்து விட்ட மாநிலங்களுக்கும் மேலும் நாங்கள் உதவி செய்ய வேண்டியதில்லை. என்று சொல்லி, நம்முடைய

1977 ஜூலை 27]

[திரு. க. அன்பழகன்]

முன்னேற்றப் பாதையை ஏறத்தாழ அடைத்தேவிட்டார்கள். திட்டக் குழுவின் மூலமும், நிதி உதவிக் கொள்கையில் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதை நான் நினைவூட்டுகின்றேன்.

ஆரூவது நிதி ஆணைக்குழு வழங்கியிருக்கின்ற பரிந்துரையைப் பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒரு கண்டனமாவது குறிப்பிட்டிருப்பார்களேயானால், ஏழாவது நிதி ஆணைக்குழு வருகின்ற நேரத்தில் அது பயன்படுவதாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். பின்தங்கிய மாநிலங்கள் என்ற காரணத்தை காட்டி, வேறு சில மாநிலங்கட்கு தேவைக்கு மேலாகவே 'நிருவாகத்தின் தரத்தை உயர்த்துதல்' என்னும் கணக்கில் நிதி வசதிகளை வாரி வழங்கிய ஆரூவது நிதி ஆணைக்குழு, நம்முடைய மாநிலத்திற்குப் பெரிய அநீதியை இழைத்துள்ளது. எந்த அளவுக்கு அவர்கள் செய்தார்கள் என்றால், ஸ்பெஷல் கிரான்ட் என்ற முறையில் மத்திய அரசு விருப்பப்படி பங்கிட்டுத்தர என்று ஒதுக்கி வைத்துக்கொண்டு, அப்படி ஒதுக்குகின்றபோது, உத்திரப் பிரதேசத்திற்கு 170 கோடி ரூபாய், பீகார் மாநிலத்திற்கு 100 கோடி ரூபாய், ஒரிஸ்ஸா மாநிலத்திற்கு 50 கோடி ரூபாய், மேற்கு வங்கத்திற்கு 70 கோடி ரூபாய், இதைப் போலவே வேறு சில மாநிலங்களுக்கும் ஒதுக்கினார்கள். இவைகள் எல்லாம் பின்தங்கிய நிலையில் இருந்ததாகச் சொன்னார்கள். முன்னேறியவர்களை இழுத்துப் பிடித்து பின் தங்கிய நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு உதவி செய்வது என்பது ஒரு வகையில் நியாயம் என்றுதான் பெர்துத் தோற்றத்தில் தோன்றும். ஆனால் முன்னேறிய மாநிலத்தின் தேவைகள் எந்த அளவுக்கு அதிகமாகி இருக்கின்றன என்பதைக் கணக்கிட்டு, முன்னேறுகின்ற மாநிலங்கள் மேன்மேலும் எந்த வகையில் அந்த மக்களுடைய தேவையை நிறைவேற்றுகின்ற செயல்களில் ஈடுபட வேண்டும் என்று எண்ணிப் பார்த்து, அவைகளுக்கு நிதி ஒதுக்காவிட்டாலும் கூட, அவைகளுக்கு வேறு வகையாக கிடைக்கக்கூடிய நியாயமான பங்கிட்டை வேறு யாருக்கோ ஒதுக்குவது என்பதனால், மாநிலங்களில் எந்த மாநிலம் பொறுப்பற்ற தன்மையில் நடக்கிறதோ, எந்த மாநிலத்தின் நிதி வரவு செலவு தரமில்லாமல் இருக்கிறதோ, எந்த மாநிலம் சமுதாய நலப் பணிகளுக்கு நிதிக்குறைவாக ஒதுக்கிறதோ, அந்த மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு நிதி ஒதுக்க முனைந்தது சர்வாதிகார மனப்பான்மையின் விளைவுதான். மத்திய அரசு யாரை உயர்த்துவது, யாரை நிராகரிப்பது என்ற மனப்பான்மையில் மேற்கொண்ட முடிவுதான் என்று நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 9-50]

மேலும் சிக்கனமாகவும், சீராகவும் வளர்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொண்டுள்ள அரசுகள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்ற அளவுக்கு, வரவிருக்கின்ற நிதிக்குழு முடிவுகளை எடுப்பதற்கு இந்த அரசு நிச்சயமாக வலியுறுத்த வேண்டும் என்று நான்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1977 ஜூலை 27]

விரும்புகின்றேன். ஆளுங்கட்சி எது என்பது சாதாரணமான ஒன்று. ஆனால் ஆளப்படுபவர்கள் யார் என்பது தான் மிகவும் முக்கியமானதாகும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள 4 1/2 கோடி மக்களுக்கும் இன்றையதினம் பொறுப்பேற்றிருக்கிற அரசு, அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நியாயமான பங்கினைப் பெறுவதற்கு இன்னென்ன வகையில், அடிப்படையில் இதற்காக என்று வாதாடுகிற நேரத்தில் தொய்வு அடைந்து விடக் கூடாது, சோர்வு அடைந்து விடக்கூடாது என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் சொல்கிற கருத்துக்கு ஆதாரமாக, மேலவையில் நீண்டகாலமாக உறுப்பினராக இருந்த, சென்னை பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர், மதிப்புக்குரிய டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இந்த நிலையினைப் பற்றி அங்கே பேசுகிற போது, 1957-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 3-ந் தேதியில் குறிப்பிட்டிருப்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“..... மத்திய அரசால் அடிக்கடி ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அந்த ஆணைகளும் ஒரு மாநிலத்தின் அமைச்சரவைக்குள்ள பெருமையைக் கட்டாயமாகத் தாழ்த்தும் முறையில் பிறப்பிக்கப்படுகின்றன. இவற்றில் பல எக்காரணத்தால் பிறப்பிக்கப்பட்டன என்று கண்டால் இந்த உண்மை புலப்படும்.”

இது அவர் ஆங்கிலத்தில் ஆற்றிய பேச்சின் மொழி பெயர்ப்பு. இது அந்த மொழிபெயர்ப்பிலே இருப்பதைப் படிக்கிறேன்.

“..... அதாவது, பணப் பெட்டியின் சாவியை மைய அரசின் கையில் உள்ளது. நம்முடைய உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நம்மிடம் கையேந்தி நிற்பது போல., நாம் மைய அரசிடம் சிறு பங்கினைப் பிச்சையாகப் பெறக் காத்து நிற்கிறோம். துரதிருஷ்ட வசமாக மாநில அரசு தாமதமாக எதையும் செய்வதில்லை என்னும் கருத்து பரவலாக உள்ளது. மைய அரசு கருணை கொண்டு தூக்கி எறிவதைப் பெறுவதற்கு மாநில அரசு காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமாம்.” என்று டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இது போலவே, இன்னும் பலரும் இந்தக் கருத்தைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள்.

மிகப் பெரிய அரசியல் அறிஞர் என்று அறிஞர்களால் திரு. கே. எம் பணிக்கர் பாராட்டப்படுபவர். அவர், “The Foundations of new India.”— 1963-ல் வெளிவந்தது. அதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

“The Centre has aggrondised itself and is assuming more and more powers at the expense of the States.”

1977 ஜூலை 27] [திரு. க. அன்பழகன்]

மாநில அரசுகளுடைய செலவுக் கணக்கில் எழுதி வைக்க வேண்டிய நிலையில் அதிலிருந்து கழிக்கப்படுகிற நிலையில், மத்திய அரசினால்—மாநில அதிகாரங்கள் தமக்குத் தாமே எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன என்று அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

திரு. கே. சந்தானம் அவர்கள் “The (states) Provinces would be beggars at the doors of the Centre” என்று குறிப்பிட்டார். இன்றைய நடைமுறையை, போகிற போக்கைப் பார்த்தால், அவர்கள் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சொன்னதைப் போன்று, மாநில அரசுகள் மத்திய அரசிடம் கையேந்த வேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்ற அவரது கூற்று நினைவுகூறத்தக்க ஒன்றாக இருக்கிறது.

இதையே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், இங்கே ஆட்சியில் இருந்த காலத்தில் 1968-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 21-ந்தேதி அன்று மாநில சுயாட்சி மாநாட்டில் பேசுகிற போது

“மேல் அதிகாரங்கள் அனைத்தும் டில்லியில் இருப்பதை மாற்றிடத்தான் மாநில சுயாட்சித் தத்துவம் பிறந்திருக்கிறது. மாநில சுயாட்சி என்பது தேவையின் அடிப்படையில் எழுந்த அரசியல் கோரிக்கையே தவிர ஒரு அரசியல் கட்சியின் கோரிக்கை அல்ல”.

என்று குறிப்பிட்டு அது “Natural process” இயற்கையாக ஏற்படுகிற ஒரு விளைவு — மக்களுடைய தேவைகளைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்கிற போது இயல்பாக ஏற்படுகிற விளைவு தான் மாநில சுயாட்சி என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். எல்லா அதிகாரங்களும் அங்கே இருக்கிற காரணத்தால்தான், எல்லா நிதியும் தங்கள் கையில் வைத்துக் கொண்டு மாநிலங்களுக்குப் பங்கிட்டு வழங்குகிற, நினைத்தபடி நினைத்த மாநிலங்களுக்கு வழங்குகிற அந்த வலிமை அங்கே இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதே கருத்தை, தமிழகச் சட்ட மன்றத்தில் பேசுகிற நேரத்தில், 1967-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 17-ம் தேதி அன்று ஆற்றிய உரையிலே,—

“மத்திய அரசிடம் ஏற்கெனவே பெருமளவு அதிகாரங்கள் குவிந்திருப்பதற்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் வகை செய்துள்ளது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள்கூட எண்ணியிராத புதிய வகைகள் மூலம்—மாநிலங்களின் நிலை குறித்துக் கவலை கொள்ளும் அளவுக்கு மத்திய அரசு மேலும் அதிக அளவு அதிகாரங்களை அடைந்துள்ளது.”

என்று அண்ணா அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். நான் இன்னும் கூட பல சான்றுகளை எடுத்துக் காட்ட முடியும். இதை யெல்லாம் எடுத்துக் காட்டுவதன் நோக்கம், செதல்வாட் அறிக்கையில் தரப்பட்ட கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லி, நிதி அமைச்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1977 ஜூலை 27]

சர் “ நான் ஒரு இக்கட்டான நிலையில் இருக்கிறேன் ” என்று சொல்வது போதாது. இந்த இக்கட்டான நிலையினை மாற்றிட மத்திய அரசில் ஆட்சிக்கு வந்திருப்பவர்கள் கூறியதை நினைவூட்டுகிறேன். — அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். “ நாங்கள் ஜனநாயக அடிப்படையில் ஆட்சிக்கு வந்த காரணத்தால், மாநில மக்களுடைய உரிமைகள் நியாயமான முறையில் பெறப்பட நாங்கள் வழி செய்வோம் ” என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மாநில அரசுகளின் உரிமைகள் குறைக்கப்படாமல் மேலும் நிறைவு அடைவதற்கு, வளர்வதற்கு நாங்கள் வழி செய்யப் போகிறோம் என்ற உறுதியைப் பல முறை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒரு கருத்தை இது குறித்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில நாட்களுக்கு முன்னர் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வந்தது. மாநில அதிகாரங்களுக்கு உட்பட்ட, கல்வித் துறையையும் மற்றொரு துறையையும் மத்திய அரசே சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம் மேற்கொள்ளலாம் என்ற கருத்து பத்திரிகையில் வந்தது. மத்திய அமைச்சர் ஒருவர், இதைப்பற்றி இன்னும் முடிவு செய்யவில்லை என்ற கருத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார். இப்படி மத்தியிலுள்ள அமைச்சர் ஒருவர் சொல்லி இருப்பாரேயானால் அது ஜனதாக் கட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கைக்கு மாறுபட்டது என்பதை நான் நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் 1965 ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசால் நியமிக்கப்பட்ட எஜுகேஷன் கமிஷனுக்கு (கல்வி ஆணைக்குழுவுக்கு) ஒரு மெமோரண்டம் அனுப்பினார். அன்றைக்கு, ஒரே காங்கிரசாக இருந்த காலம், அந்த ஒரே காங்கிரசின் முக்கியமான தலைவராக இருந்த மொரார்ஜி தேசாய் அனுப்பிய அந்த வேண்டுகோளில் அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

“ If India has to live according to the accepted principle of unity in diversity, we should not expect States to surrender their rights in matters like Education and Culture. Any attempt to change the provisions would be to vitiate the very basis of the Constitution. ”

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மாநிலங்களில் அதிகாரம் எதையும் மத்திய அரசு எடுத்துக் கொள்வது என்பது அரசியல் சட்டத்தினுடைய பிரிவுகளில் செய்யப்பட்ட முடிவுக்கு மாறுபட்டது என்பது மட்டுமல்ல; ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட வழி முறையை மீறுவதாகவும் ஆகும் என்பதைக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு, அப்படி மாறுபட்ட முறையில் மாநிலங்களின் உரிமைகளை மத்திய அரசு எடுத்து கொள்ளும் நிலைமை ஏற்படுமானால், அதிலேயும் குறிப்பாக, கல்வி கலாச்சாரம், பண்பாடு ஆகிய துறைகளில் மத்திய அரசு தலையிடுகிற நிலைமை ஏற்படுமானால், அதன் விளைவு மிகவும் கேடு பயப்பதாகத் தான்

1977 ஜூலை 27]

[திரு. க. அன்பழகன்]

இருக்கும் என்று அவர் தெரிவித்ததை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையையே தகர்க்கக்கூடிய காரியங்கள் தான் அவை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

“Any attempt to charge these provisions would be to vitiate the very basis of the Constitution.”

என்று திரு. மொரார்ஜி அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் ஆளுங்கட்சியிலுள்ள முதல்வரவர்களுக்கும், முன்னவர் அவர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இது நல்ல சந்தர்ப்பம். நல்ல சமயமாகவும் இருக்கிறது. நாங்கள் ஆளுங்கட்சியில் இருந்து சொன்னாலும் ஒத்துக்கொண்டிருக்க மாட்டீர்கள். இன்றைக்கு நீங்களே ஆளுங்கட்சியாக இருப்பதால் செய்ய வேண்டிய ஒரு காரியம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசினைத் தாக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அன்றைக்கு நாங்கள் சொன்ன கருத்துக்களை ஒத்துக்கொள்ள மறுத்த நீங்கள் அப்படிப்பட்ட பல காரியங்களை இன்றைக்கு நீங்களே நிறைவேற்ற வேண்டிய நிலையில் இருப்பது ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம். இன்னும் சொல்லப்போனால் இவை நமக்காக அல்ல, நம்முடைய காலத்து மக்களுக்காக மட்டுமல்ல எதிர்கால சந்ததிகளுக்காக, நாட்டு மக்களுக்காக இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் பிரதமர் திரு. மொரார்ஜி அவர்கள் சொன்னதுடன், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதையும், இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானால் மதிப்பிற்குரிய மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் ஏறத்தாழ பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னர் சுயராஜ்யாவில் எழுதிய ஒரு கருத்தின் மொழிபெயர்ப்பை இங்கே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“அரசியல் கட்சிகள் தக்தமது மற்றைய பிரச்சனைகளை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு, மாநில சுயாட்சியை மட்டுமே தமது இலட்சியக் கருவாக ஏற்றுக்கொண்டு ஒன்றாக இணைந்து, காங்கிரசிற்கு எதிராக ஒரு ‘‘மாநில முன்னணியை’’ அமைத்தால் அதுவே மாநில நலன்களையும், மாநிலத் தன்னாட்சியையும் காக்கும்”.

.. “மாநிலங்களின் நலிவைத் தடுப்பதும், மத்திய வல்லாண்மைக்கு எதிரான அமைப்பினை உருவாக்குவதும், அதன்வழி மாநில சுயாட்சியைப் போற்றிக் காப்பதும் இன்றையத் தலையான அரசியல் பணியாகும்”

என்று இராஜாஜி அவர்கள் குறிப்பிட்டதை இங்கே தெரிவிப்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்காக அல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்கிற மாநில சுயாட்சியை நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டீர்கள் என்று நாங்கள் பெருமைப்படுவதற்காக அல்ல. மாநில சுயாட்சி என்ற சொல்லை நீங்கள் எப்படிப் பயன்படுத்தினாலும் மாநிலங்களுக்கு உரிமை அதிகமாக அளிக்கப்பட

[திரு. க. அன்பழகன்]

(1977 ஜூலை 27)

வேண்டும் என்பதை எடுத்து வற்புறுத்திப் பெறுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பை, அதற்கான ஒரு காலகட்டத்தைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள் என்பதை வலியுறுத்தவே தான் திரு. இராஜாஜி சொன்னதை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறேன், அமரர்களாகிய அவர்கள் சொன்னதை நிறைவேற்ற வேண்டும். இராஜாஜி அவர்களது திருவுருவப் படம் இங்கே இருக்கிறது. அதுபோன்ற கருத்தை பெருந் தலைவர் காமராஜ் சில கட்டத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் பலமுறை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த மூன்று பேர் கருத்தையும் இந்த அவை எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. அந்த அதிகாரங்களைப் பெறுவதன் மூலமாக நிதிமந்திரி அவர்களுக்குக் குள்ள இக்கட்டான நிலைமையைச் சமாளிக்கலாம். மாநிலத்திற்கு உரிய அதிகாரங்களைப் பெற்று இக்கட்டான நிலைமையை ஓரளவேனும் நீக்கிக்கொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறது என்று நான் முதல் கட்டத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை]

எடுத்து நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, இந்த அரசு தேர்தலின் போது தந்த பல வாக்குறுதிகளைக் குறித்து. இன்று அவை வாக்குறுதிகள் அல்ல என்று சொல்லப்படுகின்றன. வாக்குறுதிகள் என்று எடுத்துக் கொண்டாலும், எடுத்துக்கொள்ளா விட்டாலும் அவை தேர்தல் நேரத்தில் பேசிய பேச்சுக்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், தேர்தல் நேரத்தில் பேசிய பேச்சுக்களைத் தேர்தலுக்குப் பின்னால் யாரும் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு வாதாடக் கூடாது என்று பேசியதாகவும் நான் பார்த்தேன். தேர்தல் நேரத்தில் ஒருவரை ஒருவர்திட்டிப் பேசிய பேச்சுகளுக்கு சொன்ன கருத்தாகவும் அது இருக்கலாம். தேர்தல் நேரத்தில் பேசிய பேச்சுக்களால்-மக்களிடம் ஒரு தனிப்பட்ட-எண்ண ஓட்டம் உருவாயிற்று. அந்த எண்ண ஓட்டத்தைச் சொல்லுகிறேன். அண்ணா அவர்கள் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அதைக் கைவிட்டது மூலம் அண்ணா அவர்களுக்கு துரோகம் செய்தார்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் என்று குறிப்பிட்டு. . . .

(முற்பகல் 10-00)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் குறுக்கிட வேண்டாம் என்றுதான் எண்ணினேன். ஒன்றை மட்டும் திரும்பச் சொல்கிறேன். மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்பதற்காக அதை நிறைவேற்றுவதற்காக மறைந்த அமரர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவேண்டும் என்பதற்காக இரண்டு மாவட்டங்களில் கொண்டு வந்து அதை நிறைவேற்ற முயன்று பிறகுதான் ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு சம்பளம் கூட வாங்கினார்கள்

1977 ஜூலை 27] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்ற நிலைமையைத்தான் சொன்னேன். அந்த உதாரணத்தை நீங்கள் உறுதியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துவீர்களானால் அது உங்களுடைய விருப்பம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. க. அன்பழகன் : வற்புறுத்த நான் யார்? நான் வற்புறுத்திக் கேட்கிற அளவிற்கா முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இருப்பார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : வற்புறுத்தினால் நான் கேட்கிறேனா இல்லையா என்பதல்ல. வற்புறுத்த விரும்பினால் அது அவர்கள் விருப்பம் என்றுதான் சொல்கிறேன்.

*திரு. க. அன்பழகன் : நான் சொன்னது ஒரு முடிவை வலியுறுத்துவதற்காக அல்ல, ஒரு கருத்தோட்டத்தை விளக்குவதற்காகத்தான். ஆனால் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு உறுப்பினர் இந்த அவையில் அப்படி நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தை ஒரு நாள் பேசினார்கள். அவர்களே நம்புகிற அளவிற்கு ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டது. அப்படியானால் பாமர மக்களும் அதை அப்படி நம்பியே இருப்பார்கள். அந்த நம்பிக்கையை மாற்றுவது உங்களைப் பொறுத்தது. அது உங்கள் பொறுப்பு, அதேபோல் இந்த அவையில் சொல்லப்பட்ட ஒரு கருத்து, வெளியிலேயும் பேசப்பட்ட கருத்து, பயிர் காப்புறுதித் திட்டம். பயிர் காப்புறுதித் திட்டம் ஒன்றை மத்திய அரசு வகுத்து வருகிறது என்று இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி மத்திய அரசு கொண்டு வரும் திட்டத்தை தமிழ் நாட்டில் செயல்படுத்துமானும் மத்திய அரசை வேண்டியுள்ளோம் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசிடம் இப்படி எதிர்பார்த்து நான்கு ஆண்டுகள் போனாலும் போய் விடும். நான் அமைச்சராக இருந்தபோது கால்நடை துறை இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் என்று ஒன்றை அறிவித்தார்கள். அதற்குப் பின்னர் அத் திட்டம் கொண்டு வரப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இப்போது எதிர்க்கட்சிக்கு முழு நம்பிக்கை தரக்கூடிய திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் அங்கிருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவில் வைத்துச் சொல்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

*திரு. க. அன்பழகன் : திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் பிரதமராக இருக்கிறார்கள்; கூடுமானவரையில் செய்யக்கூடியவர்களும் அமைச்சர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் நிறைவேற்ற இருக்கிற திட்டங்கள் சில சிக்கல்கள் காரணமாகவும் பொருளாதாரப் பிரச்னை காரணமாகவும், அதிகாரிகள் காரணமாகவும் தள்ளிப்போடப்படுகிற கட்டங்களும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1977 ஜூலை 27]

ஒரு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை நம் அரசு கொண்டுவரக் கூடாதா? அதை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாதா அதற்காக நாம் வாதாடக் கூடாதா பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை நம் மாநில அரசு நிறைவேற்றக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டு அதற்கு வேண்டிய பொருளாதார உதவியை மத்திய அரசு செய்கிற காலம் வரவேண்டுமே தவிர.....

திரு துரை முத்துசாமி : பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன். அதை ஒன்பது ஆண்டு காலம் வரை இந்த அவையில் ஏன் கொண்டுவரவில்லை என்று கேட்கிறேன்.

***திரு. க. அன்பழகன் :** நாங்கள் முயற்சித்து தோற்ற காரணத்தால் நீங்கள் தொடர்ந்து முயற்கியுங்கள். 'ரிலே ரேஸ்' போல் நாங்கள் விட்ட இடத்தில் இருந்து நீங்கள் ஓடுங்கள்.— இந்த இடத்தில் இருந்து அல்ல.— 'ரிலே ரேஸ்' மாநிலி விட்ட அந்த இடத்தில் இருந்து தொடர்ந்து ஓடுவதுபோல், ஓட்டப் பந்தயத்தைப் போல் செயற்படுவதையே ஓடுங்கள் என்றேன்.

நமக்கிடையே உள்ள வேறுபாடுகளை விட நாட்டின் பிரச்சனையே மிக முக்கியமானது என்பது நம் உணர்விற்கு வந்துதான் தீரும். அப்படி ஒவ்வொரு மாநிலமும் பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். அந்த பொறுப்பு அந்தந்த மாநிலங்களைச் சார்ந்ததாக இருக்கலாம். தனிப்பட்ட இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனிகள் ஏராளமாக இருந்த மாநிலங்களில் தமிழ்நாடும் ஒன்று. அதுபோல் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவது பற்றி, அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லி இன்ன அளவு உயரும் அதன் இலக்கு என்பதையும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆளுநர் அவர்கள் உரையில், 'பொது மக்களின் ஒருங்கிணைந்த நன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அரசு செயல்படும்.' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் என்ன செயல் முறைகள் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் மேலும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. 'இந்த வசதியை மேலும் விரிவாக்கி, தமிழ்நாட்டில் உள்ள 16,000 ரெவினியூ கிராமங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் நியாய விலைக் கடை ஒன்றையேனும் அமைக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்வோம். என்று அந்த உரையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் 1,700 ரெவினியூ கிராமங்கள் உள்ளன. என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறியபோது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதையும் சேர்த்து நிறைவேற்றலாம் என்று சொன்னார்கள், அந்த 17,600 கிராமங்கள் பற்றி ஒரு குறிப்பும் இந்த அறிக்கையில் இல்லை. அவற்றிற்கு நிதி ஒதுக்குகிற நிலையும் இதில் காணப்படவில்லை. இந்த நியாய விலைக் கடைகளை அரசு நடத்துவதற்கு எந்த நிதியும் ஒதுக்கப்படவில்லை. அதில்

1977 ஜூலை 27]

[திரு. க. அன்பழகன்]

இடர்ப்பாடு ஏதாவது இருந்தால் அதைத் தெரிவிக்கும் பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அப்படி எந்த இடர்ப்பாடு இருப்பதாகவும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. நிதிக்குறிப்பேட்டிலும் தனியாக ஒதுக்கம் இல்லை. என்னால் பார்த்துக் கண்டு பிடிக்க முடியாத நிலை இருந்தால் நான் வருத்தம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மீளளத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் இடைத் தரகர்கள் நடவடிக்கைகளைக் குறைத்து நாளடைவில் அவற்றை நீக்குவதன் மூலமாக மீனவர்களுக்கு நல்ல விலை கிடைப்பதை உறுதிப்படுத்துவதே எங்கள் கொள்கையாக இருக்கும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. தரகர்கள் எங்கிருந்தாலும் ஒழிய வேண்டியதுதான். கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையிலேயே தரகர்கள் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லும்போது மீனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே தரகர்கள் இருப்பது நல்லதல்ல. அந்த மீன் விற்பவர்கள் கூடையில் கொண்டுபோய் விற்கும்போது விற்பனை வரி போடப்படுவதாக சொல்லப்படுகிறது. வெளிநாடுகளுக்கு இரால் போன்ற மீன்களை அனுப்புகின்றவர்களுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வரி போடலாம், அதை நான் வரவேற்கிறேன். இதன் மூலம் எவ்வளவோ பேர் நன்றாகச் சம்பாதித்து இருக்கிறார்கள். இதில் எவ்வளவு பேர் தேர்தலில் வேட்பாளர்களாக வந்தார்கள் என்பதும் முதல்வருக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படி இரால் மீனை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி லாபம் சம்பாதிப்பவர்கள் மீது எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் விற்பனை வரி போடலாம். ஆனால் உள்நாட்டில், கடலில் பிடிக்கின்ற மீனை, அல்லது ஆற்றில் பிடிக்கின்ற மீனைக் கூடையில் வைத்து விற்பனை செய்பவர்கட்கு வரி போடுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மீன் என்பது ஒருவகையில் அழகும் பொருள். அழகும் பொருள் என்ற வகையிலும் உள்நாட்டில் விற்கப்படுகின்ற மீனுக்கு விற்பனை வரி போடுவது சரியல்ல. வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்படும் மீனுக்கு விற்பனை வரி போடுவதைப் பற்றி நான் மறுப்புச் சொல்ல விரும்பவில்லை. இந்தக் கருத்தை கவனத்தில் கொண்டு.....

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுபற்றி ஏற்கெனவே மீனவத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்னிடத்திலும் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் நேரில் வந்து பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டு, எந்த அளவுக்கு முடிவு செய்ய முடியும் என்பதைப் பற்றி அதிகாரிகளிடம் பரிசீலிக்கக் கூறியிருக்கின்றோம். ஆகவே இதுபற்றி மறுபரிசீலனை நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : மறு பரிசீலனை கட்டத்திலேயே இன்னும் இருக்கக் கூடாது, அமைச்சர் தெளிவான முடிவுக்கு இதற்குள் வந்திருக்க வேண்டும்.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1977 செப்டம்பர் 27]

அடுத்து, நாட்டில் உள்ள ஏழை மக்கள் பலரும் கடன் வாங்குவதில் பல கஷ்டங்களை அனுபவிக்கின்ற நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மனிதன் கடன் இல்லாமல், கடன் வாங்காமல் வாழ வேண்டும் என்பது உயர்ந்த தத்துவம் தான். ஏழை மக்களைப் பொறுத்தவரையில் கடன் வாங்காமல் யாரும் இருக்க முடியாது. ஏதேனும் ஒரு கட்டத்தில் சில நேரங்களில் கடன் வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படத்தான் செய்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் நாட்டில் எங்கும் எளிதாக கடன் கிடைப்பதில்லை என்று பரவலாக எங்கும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. 10 ரூபாய் அல்லது 20 ரூபாய் என்று ஒரு கிழவியோ அல்லது கூடைக்காரியோ கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு இப்போது வழி கிடையாது. சிறு சிறு கடன்கள், அன்றாட தேவைகளுக்கு கடன் கிடைப்பதற்கு வழியில்லாமல் இருப்பினும் இந்த அறிக்கையில் சுமார் 18 கோடி ரூபாய் நில வள வங்கி மூலமாகக் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

ஒரு கருத்துகூட நாட்டில் பேசப்பட்டது, ஆனால் அது உண்மையில் முடியாத காரியம். அதுவது, நாடெங்கும் உள்ள தபால் ஆபீஸ்கள் மூலம் கடன் கொடுக்கலாம் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அவ்விதம் கொடுப்பதாக இருந்தால் அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால்.....

மாண்புமிகு திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தபால் நிலையங்களில் கடன் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லவில்லை. கடன் கொடுப்பதற்கு அந்த இடங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற கருத்துத்தான் தெரிவிக்கப்பட்டது.

*திரு க. அன்பழகன் : தபால் நிலையங்களில் இப்போதே இடமில்லை. அங்கு இருக்கின்ற அலுவலர்களுக்கே அங்கு போதிய இடமில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் இப்படிப் பல புதுமையான யோசனைகளைத் தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில், அவற்றை எப்படியும் நிறைவேற்றுவார்கள் என்றுதான் நம்புகிறேன். கடிதங்களைப் பட்டுவாடா செய்வது கூட ஒழுங்காக நடைபெற முடிவதில்லை. இந்த நிலையில் எப்படிக் கடன் கொடுக்க அந்த இடத்தை உபயோகப்படுத்த முடியும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. (குறுக்கீடு), ...
முதல்வர் அவர்கள் ஸேவிங்ஸ் பாங்கைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். ஸேவிங்ஸ் பாங்கில் பாஸ் புக் வைத்திருப்பவர்கள்தான் பணம் போட்டு எடுக்க முடியும்.

மாண்புமிகு திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இந்த விவாதத்தை நான் நீட்டிக்கொண்டு போக விரும்பவில்லை. பேராசிரியர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது,

1977 ஜூலை 27 [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கிராமப்புற பகுதிகளில் மக்களுக்கு கடன் வழங்குவதற்கு தனிப் பட்ட முறையில் அலுவலகங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு முடியாது என்று நிலைமை ஏற்படுமானால், அங்கங்கே உள்ள தபால் நிலையங்களில், அங்கேயிருக்கின்ற படித்த மாணவர்களையும் அதைப்போன்று விவரங்கள் தெரிந்தவர்களையும் வைத்துக் கொண்டு, அரசுபூர்வமாக கொடுக்கும் பணத்தைக் கொண்டு கடன் கொடுக்கவும் வாங்கவும் செய்யலாம் என்ற எண்ணம் தான் தெரிவிக்கப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : கிராமப்புறப் பகுதிகளில் படித்த இளைஞர்கள் வேலை கிடைக்காததால் உத்தியோகத்திற்குப் போக முடியாதவர்கள் கடன் வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள முன்வருவார்கள் என்றாலும்—இதை ஏற்பது கடினம். 5,000 அல்லது 10,000 கடன் பெற்றுக்கொள்வதைப் பற்றி நாம் கவலைப்படவில்லை. சாதாரணமாக அன்றாடத் தேவைக்கு, காதில் போட்டிருக்கின்ற ஒரு கம்மலை வைத்துக் கொண்டு 50 ரூபாய் அல்லது 100 ரூபாய் என்ற அளவில் கடன் வாங்குவது என்பது தனிப்பட்டவர்களின் நம்பிக்கையின் பேரில் தான் கிடைக்க முடியும். அதற்குற்ற முடிவுகளை எடுக்கவேண்டும். இதற்கு அதிகாரிகளை வைத்துக் கொண்டு ஆலோசனை கேட்டு முடிவு எடுப்பது சீக்கிரத்தில் நடைபெறாது. இது நமக்குத் தெரிந்த அனுபவம். ஆகவே பொது மக்களின் பிரதிநிதிகளை கலந்து கடன் கொடுக்கின்ற முறையில், எப்படி அமைந்திருக்க வேண்டும் என்பதை எண்ணிப் பார்த்து தமிழக அரசு முடிவு எடுக்க வேண்டும். அகில இந்திய அளவில், முன்னாள் நிதி அமைச்சராக இருந்த திரு சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், ரூரல் பாங்குகள் எல்லா இடங்களிலும் ஏற்படுத்தப்படும் என்று சொன்னார்கள். சாத்தூரில் ஒரு பாங்கு ஏற்படுத்தியதாகச் சொல்லி அத்துடன் அது நின்று விட்டது என்று நினைக்கிறேன். இதில் பொது மக்களுடைய கஷ்டம் எந்த அளவு என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்து, பாசனத் திட்டங்களைப் பற்றி நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்ற நேரத்தில் கால்வாய் சீரமைப்பு என்பதில், காவிரி கழிமுகப் பகுதியைச் சேர்படுத்த மூன்று கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறியுள்ளார். இதற்கு உலக வங்கி உதவித் தொகை—கடன் கிடைக்குமென்று முன்னர் கூறப்பட்டது. இவ்வாறு அளிக்கப்படும் கடன் எந்த அளவுக்கு இருக்கும் என்கின்ற விவரங்கள் தெரியவில்லை.

[முற்பகல் 10-10]

இந்த சீரமைப்புகள் எல்லாம் செய்தது எதற்கு? அண்டை மாநிலத்தினுடைய எண்ணத்திலே நல்லெண்ணம் பெருக வேண்டும் என்பதற்காக, அதற்காக நாம் ஒத்துழைப்பு கொடுத்திருக்க

[திரு. க. அன்பழகன்] [1977 ஜூலை 27]

கிரோம். ஆனால், அதே நேரத்திலே நமது உரிமை பாதிக்கப்படக் கூடாது. நமது ஆயக்கட்டுகள் பாதிக்கப்படக்கூடாது. அந்த வகையிலே ஒத்துழைப்பைத்தர திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சி நடத்தியபோது ஏற்றுக் கொண்டது.

1924-ஆம் ஆண்டிலே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் எந்த அடிப்படையிலே அமைந்திருக்கிறது என்பதை ஒருகணம் ஆளும் கட்சியினர் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பல நூற்றாண்டுகளாக மைசூரிலிருந்து வெள்ளம் வந்து, அதனால் தமிழக மக்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அப்படி பாதிக்கப்பட்ட அதே மக்கள், தஞ்சை, திருச்சியைச் சேர்ந்த சோழ மண்டல மக்கள் இந்த நூற்றாண்டில் தான் பயிர்த் தொழில் பெருக்கத்தினால் வளர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்த வெள்ளம் எல்லாம் அணைகள் மூலம் தடுத்து வெள்ளம் பாதுகாக்கப்பட்ட காரணத்தினாலே, அதற்காக ஒரு முறை ஏற்பாடு செய்வதற்காக 1924-ஆம் ஆண்டு ஒரு ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. மழை பெய்து எந்த அளவுக்குத் தண்ணீர் வந்தாலும், முதலில் தமிழ் நாட்டிற்குத் தண்ணீர் தர வேண்டும். அதற்கு மேற்பட்டு வரக்கூடிய தண்ணீரை வேண்டுமானால் மைசூர் தேக்கிக் கொள்ளலாம். அதற்கு மேலும் வருகிற வெள்ளத்தை வேண்டுமானால், தமிழகத்திற்குத் திருப்பி விடலாம் என்கின்ற முன்னுரிமையுடன் இந்த ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அப்படித் தரப்பட்ட முன்னுரிமையோடு, அழிவு உரிமையும் தமிழ் நாட்டுக்குச் சேர்த்துத் தரப்பட்டது. எனவே, அந்த அடிப்படையில் வெள்ளம் மிகுதியாக வரும்போது அதைத் தாங்கும் துயரமும் நமக்கு இருக்கின்றது. இதை நான் வேறுபாட்டை உண்டாக்குவதற்காகக் குறிப்பிடவில்லை.

நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களும், மைசூர் மாநிலத்து முதல் அமைச்சர் அவர்களும் சந்தித்துப் பேசியதாகச் சொல்லப்பட்டது. அதற்கான விளக்கம் ஒன்றை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட்டிருந்தால் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். தற்போது இதைக் குறித்து இரண்டு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 20 நிமிட நேரந்தான் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினார், உடனே காரியம் முடிந்தது என்று கூறப்பட்டது. உடனடியாகத் தண்ணீர் வந்தால் மகிழ்ச்சிதான். ஆனால், அப்படி வரக்கூடிய தண்ணீர் நமக்கு உரிமை இருக்கின்றது என்ற வகையில் வரக்கூடிய தண்ணீராக இருந்தால் நாம் பெருமைப்படலாம்; அப்படிப் பெற்றிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சில பத்திரிகைகளில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் மைசூருக்கு மின்சாரம் கொடுக்க ஒப்புக் கொண்ட காரணத்தினால் தான், தண்ணீர் கொடுக்கப்பட்டது என்று. நம்மிடத்திலே மின்சாரம் இருக்கிறது என்றால் அதை மைசூருக்கும் தரலாம் அல்லது ஆந்திராவிற்கும் தரலாம். அதிலே எந்தவிதமான வேறுபாடும் இல்லை. ஆனால், கேரள முதல் அமைச்சர் அவர்கள்

1977 ஜூலை 27] [திரு. க. அன்பழகன்]

மின்சாரத்தைத் தருவதாக தமிழ் நாடு சொல்லியிருப்பது எனக்கு இன்னும் தெரிவிக்கப்படவில்லை என்று கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதிலே அவர்கள் உரிமை பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாக அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். ஆனால், இதிலே நம்முடைய உரிமை பறிக்கப்பட்டதாக எண்ணக்கூடிய ஒரு நிலைமை நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த முடிவெல்லாம் எப்படி எடுத்தார்கள் என்று விளக்கப்படவில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிற போது, “பார்ட்டர் டீல்” (Bart Deal) அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் மதுரையில் சொல்லுகிறபோது, இந்த நடவடிக்கை “பார்ட்டர் டீல்” அடிப்படையில் அல்ல, “அட்ஹாக் டீல்” அடிப்படையில் எடுக்கப்பட்டது என்று. முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இதைச் சொல்லவில்லை. அது முக்கியமல்ல. நமக்கு வர வேண்டிய தண்ணீர் என்றும் உரிமையோடு வருகின்றதா, அவர்கள் நமக்கு எவ்வளவு தண்ணீர் விடவேண்டும், அப்படி விடப்படுகின்றதா என்பதையெல்லாம் நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அதே நேரத்தில், “மலைத்தலைய கடற் காவேரி” என்று இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே புகழப்பட்ட அந்த காவேரியில் வரக்கூடிய தண்ணீரின் பரம்பரை உரிமை பாதுகாக்கப்படுகின்றதா, தமிழ் நாட்டு மக்களின் பாசன உரிமை பாதுகாக்கப்படுகின்றதா என்று பார்க்கும்போது, நமது உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு, தமிழ் நாட்டு மக்கள் எதிர் காலத்தில் ஏங்கிப் போய்விடக்கூடிய நிலைமைக்கு மைசூர் காரணமாகவும், தூண்டு கோலாகவும் இருந்துவிடுமோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசில் இந்திரா காந்தி அவர்கள் ஆட்சிபுரிந்த காலத்தில் இதை வளர விட்டார்கள் என்று கூற வேண்டியிருக்கிறது. அப்போது நிதி அமைச்சராக இருந்த திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்கூட இதற்கு இடம் கொடுத்து விட்டார்கள் என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது என்பதை வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்போதிருந்த தமிழக அரசு உச்ச நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்தது. அதைச் சுமுகமாகத் தீர்த்து வைப்பதாகச் சொல்லி, வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று மத்திய அரசு வற்புறுத்திய காரணத்தால், வாபஸ் பெறப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து, “காவேரி ரிவர் வேலி கமிஷன்” என்று ஒன்றை நியமித்துள்ளனர். அதன் அடிப்படையில், மைசூர் நமது உரிமையின் அடிப்படையில் தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட வேண்டும்.

யாரோ ஒரு கருநாடக மாநிலத்தவர் பேசியதைப் பத்திரிகையிலே படித்தேன். அவர் சொல்லுகிறபோது, “மின்சாரத்தைக் கடன் கேட்டோம், அதற்குப் பதில் தண்ணீர் கொடுப்பதாகச்

[திரு. க. அன்பழகன்] [1977 ஜூலை 27]

சொல்லி இருக்கிறோம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். மின்சாரம் மனிதனுடைய அறிவாற்றலால், முயற்சியால் உண்டாக்கப்படுவது. ஆனால், மழைத் தண்ணீர் அப்படியல்ல. இயற்கையினால் கிடைப்பது. அப்படி இயற்கையால் வருவதால், நமக்கும் அப்படி இயற்கையான ஒரு “நாகரல் ரைட்” இருப்பதை உணர்வது மிகவும் அவசியம். அப்படிப்பட்ட உரிமையை வலியுறுத்த இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறுமானால் தமிழகத்திற்கு மிகுந்த பாதகமான நிலை ஏற்படும். நிதியமைச்சர் அவர்கள் “30,000 பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புத் தர இருக்கிறோம்; ஆனால், நிலத்தடி நீர் மட்டம் மேலும் மேலும் தாழ்ந்து போகும். அதனால் எதிர்காலத்தில் அபாயமான நிலைமை உண்டாகும்; அது இந்த அரசால் ஆராயப்படுகிறது” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதிலே, ஆராய ஒன்றும் இல்லை. நிலத்தடி நீர் பம்ப் செட்டுகளால் மேலும் மேலும் எடுக்கப்படுகிறது; திரும்பவும் தண்ணீர் சேரவேண்டுமென்றால் அது காவிரியானாலும், பாலாறுனாலும், வையையானாலும், தாம்பிரபரணியானாலும் அந்த ஆற்றுத் தண்ணீர் வந்துதான் நிரம்பியாக வேண்டும். மழை இயற்கையாக அதிகம் இருந்தால் நிரம்பும். காவிரியாறு தமிழ் நாட்டில் இருதயமான பகுதியில் இருக்கிறது. காவிரியாற்று நீரை நாம் உரிமையுடன் பெறுவதற்கு இங்குள்ள அனைத்துக் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்கும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இருந்த நேரத்தில் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும், திரு. எட்மண்ட் உட்பட அப்படிப்பட்ட கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டுதான் இந்த உரிமை எடுத்து வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மரபை வளர்க்க, உரிமையை நிலைநாட்ட அரசு எல்லா வகையிலும் வழி காணவேண்டும்.

கிராமத் தொழில்கள் 50,000 இன்று உள்ளன என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அவை சரியாக இயங்கவில்லை என்ற கருத்தும் கிராம வளர்ச்சி அரசாங்கத்தின் முக்கியமான குறிக்கோள் என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். 50,000 தொழில்களில் உற்பத்தி குறைந்து பல முடிக்கிடக்கும் நிலைமையில் மக்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கைக்கே இடையூறான நிலைமை இருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டில், 7 மாதத்தில் அல்ல. 12 மாதத்தில் 10,000 தொழில்களை ஏற்படுத்துவதாக அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். 10,000 புதிய தொழில்களை ஏற்படுத்த முடியுமா என்று எண்ணிப் பாருங்கள். முதலில் ஏற்கெனவே உள்ள 50,000 தொழில்கள் முடங்கிக் கிடக்கும் தொழில்கள் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். அவை முழுமையாகச் செயல்படுத்தப்பட்டாலே வேலை இல்லாதவர்கள் மேலும் அதிகமாவதை ஓரளவு தவிர்க்க வழி ஏற்படும். மேலும் 10,000 தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்ட எண்ணிக்கையை நடைமுறைப்படுத்த முழு முயற்சியும் எடுக்க வேண்டும். வெற்றி காண்பார்களானால் வரவேற்கிறேன்.

1977 ஜூலை 27] [திரு. க. அன்பழகன்]

தையற் கலைஞர், செருப்புத் தைப்போர், சலவைத் தொழிலாளர், பொற்கொல்லர், கருமார், தச்சர், நீர்க் குழாய்ப் பணியாளர், பழுது பார்ப்போர் ஆகியோருக்கு சுய வேலை வாய்ப்பும், ஊக்கமும் உதவியும் அளித்து ஒரு இலட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்படும் என்ற கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் இவ்வளவு பேருக்கு வேலை செய்ய உதவி செய்தாலும், வேலை செய்ய இடம் இல்லை, வாய்ப்பு இல்லை. நகரங்களில் இலட்சக்கணக்கானவர்கள் வேலைசெய்யக்கூடியவர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள்.

“எமர்ஜன்சி” நெருக்கடி நிலை காலத்தில் ஏற்பட்ட மிக விரும்பத்தகாத நிலைமையை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். நகரப்புறங்களில் சொத்துரிமைக்கு உச்சவரம்பு கட்ட வேண்டுமென்ற கருத்து ஏற்பட்டு ஒரு மாநிலத்தில் நகர்ப்புற சொத்துக்கு உச்சவரம்பைக் கொண்டு வர எண்ணி, நகர்ப்புற நிலத்திற்கு நில வரி விதிப்பது, நகர்ப்புறத்தில் உள்ள வேகன்ட் லாண்ட்—வீட்டைச் சுற்றி இருக்கும் மனை—இவைகளைக் கட்டுப்படுத்த அர்ப்பன் லாண்ட் டாக்ஸ் விதிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு நகர்ப்புற நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்துள்ளனர். உள்ளபடியே கொள்கை வரவேற்கத் தக்கது. நடைமுறையில் எவ்வளவு சிக்கல்கள். வழக்கறிஞர்கள் அத்தனை பேரும் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். எந்த அளவுக்கு வீடு கட்ட நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் வீடு கட்ட முடியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், செயல்படுத்த முடியாமல் திகைப்புற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வீட்டு மனை வாங்கி 2 1/2 ஆண்டுகாலம் ஆகியும் சென்னை நகரில் பிளான் சாங்க்ஷனாகி கிடைக்கவில்லை. மாநகராட்சியில் ஒன்றரை ஆண்டுக் காலமாக பிளான்கள் சாங்க்ஷன் ஆகாமல் கிடக்கின்றன. மெட்ரோபாலிடன் அதாரிடி என்ற அமைப்புடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அமைப்புக்கு அதன் துவக்கம் முதல் நான்கூட தலைவராக இருந்தேன். தன்னுடைய பொறுப்பை நிறைவேற்ற முடியாமல் மாநகராட்சி மெட்ரோபாலிடன் அதாரிடியைக் காட்டுகிறார்கள், அவர்கள் டவுன் பிளானில் இலாக்கா செக்ரடரியைக் காட்டுகிறார்கள். அவர்கள் மத்திய சர்க்காரைக் காட்டுகிறார்கள். அர்ப்பன் லாண்ட் சீலிங் ஆக்டைக் காட்டுகிறார்கள். இந்த நிலையில் இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் 7 1/2 இலட்சம் பேர் வேலை வாய்ப்பை இழந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். வீடு கட்டும் தொழிலாளர்கள், ஒரு நாளைக்கு 8 ரூபாய், 10 ரூபாய் பெறக்கூடிய தொழிலாளர்கள், கல் தூக்குவோர், சித்தாள் வேலை செய்வோர் ஆகியோர் ஒன்றரை ஆண்டுக் காலமாக, 7 1/2 இலட்சம் பேர் வேலையில்லாது இருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்தில் ஆயிரக்கணக்கான சம்பளத்தை வாங்குகிற அதிகாரிகள், அட்டைவசர்கள் எண்ணிப்பார்க்காத ஒன்று இது. சென்னை நகரத்தில் மட்டும் 1 1/2 லட்சம் பேர் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் அந்தத் தொழிலாளர்கள் நிர்க்கதியாக நிற்கிறார்கள். வீடு கட்ட

[திரு. க. அன்பழகன்] [1977 ஜூலை 27]

ும் திட்டம் தடைப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசைக் குறை சொல்லவில்லை, நீங்கள் வந்து ஒரு மாதம் கூட முடியவில்லை, எனவே குறை சொல்ல இது காரணம் அல்ல. இவைகளை மாற்ற மெட்ரோபாலிடன் அதாரிடி, மாநகராட்சி ஆகியவற்றை நடைமுறைப்படுத்த சட்டத்தில் இருக்கும் சிக்கல்கள் உடனடியாக மாற்றப்பட வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் கண்முடித்தனமாக ஒரு சட்டத்தைப் போட்டாலும் அதை அப்படியே ஏற்க வேண்டுமா? அந்தந்த மாநிலத்திலிருந்து சட்டம் உருவாக வேண்டும், மத்திய சர்க்கார் சட்டத்தைத் திணிப்பது வரவேற்கத்தக்கது அல்ல. அந்தந்த மாநிலங்களிலுள்ள மாநகர நிலைமைகள் வேறு. டில்லி மாநகரத்தின் நிலைமை வேறு.

[முற்பகல் 10-20]

டெல்லியும், சென்னையும் நகரங்களாக இருக்கலாம், பம்பாயும் கல்கத்தாவும் நகரங்களாக இருக்கலாம், புனாவும், பம்பாயும் நகரங்களாக இருக்கலாம். ஆனால் நிலைமைகள் வெவ்வேறாக இருக்கின்றன. சென்னை நகரத்தை வேறு ஒரு நகரத்தோடு இணைத்துப் பார்க்கலாம் என்று கருதும் முறையில் செயல்பட்டதன் விளைவு இது. அதற்கான மேலும் சில திருத்தங்களைச் செய்தும் இன்னும் பலன்வரவில்லை. இப்படிப்பட்ட தேக்க நிலைமைகள் மாறுமானால் வேலை இழந்துள்ள ஏழரை இலட்சம் மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்பதை இந்த அட்சிக்கும் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் படுகின்ற துன்பமும் துயரமும் நாடெல்லாம் அறிந்த ஒன்றாகும். அவர்கள் இன்றைக்கு எப்படியெல்லாம் ஏக்கத்திற்கும் துயரத்திற்கும் ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறபோது—நாங்கள் ஆட்சியிலே இருந்தபோதும் அவர்கள் ஓரளவு கஷ்டத்திலேதான் இருந்தார்கள், இல்லையென்று சொல்லவில்லை—இருந்தாலும் அவர்கள் கஷ்டம் தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகிறது. இந்த நிலையிலே அண்மையிலே ஒரு அமைச்சர் அவர்கள் நெசவாளர்களாக இருக்கின்றவர்களுக்கு வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ராஜா முகமது : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பத்திரிகையிலே வந்த செய்தி எந்த அளவிற்கு உண்மையானது என்பது மதிப்பிற்குரிய பேராசிரியர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நம்புகிறேன். ஒவ்வொரு பத்திரிகையும் ஒவ்வொருவிதமாக செய்தியை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். நான் சொன்னது, தறியில்லாமல் உள்ள நெசவாளர் குடும்பங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்பதில் எங்களுடைய முதலமைச்சர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்,

1977 ஜூலை 27] [திரு. கே. இராஜா முகமது]

எனவே ஒரு டைம் பவுண்ட் ப்ரோகிராம் போட்டு மெள்ள மெள்ள அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கிற திட்டத்தைக் கொண்டுவருவோம் என்று தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டது. எனவே அது கொள்கைரீதியான அறிவிப்பு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் அவர்களை நான் கண்டிக்க வில்லை, நானும் அந்த அறிவிப்பைக் குறித்து மகிழ்ச்சிதான் அடைந்தேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ராஜா முகமது : பொதுவாக வேலை அளிக்கும் திட்டத்தின்கீழ் வேலை கொடுப்பதுபற்றி நிதிநிலை அறிக்கையிலே மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். எனவே நிச்சயமாக பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும் என்பதிலே எந்தவிதமான சந்தேகமும் வேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, ஆளுங் கட்சியின் நல்ல எண்ணத்திலே எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை, விஷய விளக்கத்திலேதான் எனக்கு இருக்கிற சந்தேகம் எல்லாம். அமைச்சர்கள் தாங்கள் சொல்லாத கருத்துக்கள் வெளிவந்தால் உடனுக்குடன் அவற்றை மறுத்துவிடுவார்களானால் எங்களைப் போன்றவர்களுக்குக் கூட அல்ல, பொது மக்களுக்கு அது தவறான கருத்து ஓட்டத்தை ஏற்படுத்தாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வேட்டி, சேலை இவைகளைக் கைத்தறித் துறைக்கு ஒதுக்கி விடுவது என்பதை மத்திய அரசு ஒத்துக்கொண்டதாக இதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆரம்பநாளிலிருந்து வலியுறுத்தி வருகின்ற, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதன் முதலாக கைத்தறி வீறகத் தொடங்கிய நாளிலிருந்து சொல்லப்பட்டு வருகின்ற கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. ராஜாஜி அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள், ராஜாஜி அவர்களும் சொன்னார்கள், அண்ணா அவர்களும் சொன்னார்கள், ஆனால் பொதுமக்களிடத்திலே அதைப் பரப்பிக் கொண்டிருந்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தான்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : முதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது அமரர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்தச் செய்தியைச் சொல்லி முதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் இதற்காகப் போராடினால் நாங்கள் நிச்சயமாக உறுதுணையாக இருப்போம் என்று சொன்னார்கள் என்று சொன்னேன்.

[1977 ஜூலை 27]

திரு. க. அன்பழகன் : இராஜாஜி சொன்னார்கள், அது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தால் தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்பட்டது. இராஜாஜி செய்தாரா, அண்ணு செய்தாரா, காமராஜர் செய்தாரா என்பதல்ல, தமிழ் நாட்டின் ஒரு கோரிக்கை அது. அதை மத்திய அரசு இப்போது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஏற்றுக் கொண்டிருந்தாலும் நடைமுறையிலே வேறுமாதிரியர்ன காரியங்கள் நடைபெறக் கூடும். அவ்வளவு தவறு நடைபெற இடமின்றி இது கவனிக்கப்படவேண்டும்.

அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்களுக்கு திட்டங்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால், புதிய திட்டங்கள் ஒன்றும் இல்லை. சில திட்டங்களில் வரையறைகளை மாற்றியமைத்து இருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னாலே வைக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கைகளில் எல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எவ்வளவு ரூபாய், பிறப்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு எவ்வளவு ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று பிரித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கும். ஆனால், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அதுபற்றிச் சொல்லப்படவில்லை. மீனவர்கள் இறந்து விட்டால் 5 ஆயிரம் ரூபாய் உதவித் தொகை அளிப்பதாகச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இரண்டாயிரம் ரூபாய் முன்பணம் அதற்கு பிறகு சர்ட்டிபிகேட்கள் கொடுத்து அதன் மூலம் 3 ஆயிரம் ரூபாய் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் 5 ஆயிரம் ரூபாய் அளிப்பதாகக் கூறினாலும் என்ன என்ன விவரங்கள் எப்படிச் செலவழிக்கப்படும், அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்குக் கொடுக்கப் படுமா என்பது எல்லாம் தெரியவில்லை. சர்ட்டிபிகேட்கள் மூலம் 3 ஆயிரம் ரூபாய் என்றால் 5 ஆயிரம் ரூபாய் எந்த வடிவில் எப்படிக்கிடைக்கும் என்பது தெரியவில்லை. மீனவர்களைப்போல ஆபத்தான பணிகளில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு உதவி அளித்தது. உதாரணமாக மரம் ஏறுகின்ற தொழிலாளி விழுந்து இறந்துவிட்டால் அவர்கள் குடும்பத்திற்கு உதவித் தொகை அளித்தது. அதுபோலவே யூச்சி மருந்து தெளிக்கின்றவர்கள் அந்த மருந்து தெளிக்கும்போது உயிரிழந்தால் இறந்து விட்டவர்களின் குடும்பத்திற்கு உதவித் தொகை கொடுத்தது. சிலயிட்டங்களிலே கிணறு வெட்டும்பொழுது மண் சரிந்து உயிரிழக்க வேண்டிய நிலையிலும் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே அப்படிப்பட்டவர்களையும் சேர்த்து மீனவர்களுக்கு நண்பகை, நல்ல மீனவ நண்பகை இருந்து செய்திருப்பதைப் போன்றே, அதே நேரத்தில் மற்றவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களையும் இணைத்திருக்க வேண்டும்.

இறுதியாக நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், சுகாதாரம், கல்வி போன்றவற்றைக் குறித்து கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டாலும் நான் அவைகளைப்பற்றி இங்கே இன்றையதினம் பேசாமல், அந்த மானியங்கள் வரும் பொழுது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசுப் பரிசுச் சீட்டை அண்ணா அவர்கள் ஆதரித்தார்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அண்ணா அவர்

1977 ஜூலை 27] [திரு. க. அன்பழகன்]

கள் காலத்தில் மதுவிலக்குத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்தது. அப்பொழுது நிதி வசதிக்காக இந்த விளக்கத்தைச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பங்குத் தொகையை வாதாடிப் பெற வேண்டுமென்பதற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல குதிரைப் பந்தயத்தை மிக வன்மையாக அண்ணா அவர்கள் எதிர்த்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதற்காகச் சில நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு இடையிலே நின்று போனாலும் இந்த அரசு, அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கொள்கையைக் காப்பாற்றும் முறையில் தொடர்ந்து செயல்பட வேண்டும் என விரும்புகிறேன்.

“லேண்ட் ஆர்மி” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். லேண்ட் ஆர்மி என்பதை, ‘Sea Army’ என்று இருப்பதைபோல பொருள் தர இடந்தராமல் பழைய முறையில் ‘சீரணி’ என்ற பெயர் பிடிக்குமானால் அதையே ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அதையாராவது பயன்படுத்தினார்கள் என்பதற்காக அதை ஏற்க விருப்பம் இல்லாவிட்டால் நிலச் சீர்திருத்தப் படை என்பது பொருத்தமாக இருக்கும். அதன் மூலம் வேலையற்றவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கும். எல்லாவற்றையும் விட என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு இன்றைக்கு ஒரு சிறு ஊதியம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஆதாவது 200 ரூபாய்க்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு மேலும் 10 ரூபாய் கொடுத்து ஆளுநர் அளித்ததுடன் 20 ரூபாய் என்று சொல்லும் அளவிற்கு வழங்கியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதேநேரத்தில் விட்டுப் போனவர்களுக்கு என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சோஷலிசக் கொள்கையிலே நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருக்கின்றவர்கள் அடித்தட்டிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு 5 ரூபாய் 10 ரூபாய் அதிகம் கொடுப்பதில் அக்கறை காட்டியிருக்க வேண்டும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 200 ரூபாய்க்குக் குறைந்த மாதச் சம்பளம் உள்ளவர்கள் புறக் கணிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகியர்கள், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் இன்னும் சொல்லப்போனால் கடைநிலை ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பத்து ரூபாய் கொடுப்பதால் இன்னும் 4 கோடி ரூபாய் அதிகமாகி, 30 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுவதற்குப் பதிலாக 34 கோடி ரூபாய் துண்டு விழலாம். அப்படித் துண்டு விழுவதற்காகக் கண்டிக்க மாட்டோம். மாறாக அதற்காக இரண்டு கைத்தறித் துண்டுகள் முதலமைச்சருக்குப் போடுவோமே தவிர அவர்களுக்கு அளிக்காமல் இருப்பது வருந்தத்தக்க நிலைமை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கழக அரசு அடித்தட்டிலே உள்ள ஊழியர்களுக்கு 10 ரூபாய், 20 ரூபாய் என்று அளிப்பதில் அக்கறை கொண்டிருந்தது. நான் இதை அரசியல் கட்சி போட்டிக்காகச் சொல்லவில்லை. நல்லெண்ணத்தினால் சொல்கிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் மாதந்தோறும் 15 ரூபாய் கட்டி, இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் காத்திருந்ததற்குப் பின்னர் 10,000 ரூபாய் கிடைக்கும் என்று சொல்வதி

[திரு. க. அன்பழகன்] [1977 ஜூலை 27]

யிருந்து ஏமாண்டுக் காலம், ஐந்தாண்டுக் காலம், பத்தாண்டுக் காலம் என்று இருப்பவர்களுக்கு அந்தத் தொகை கிடைக்காது என்ற உண்மையையும் இது தெரிவிக்கிறது. இந்த வாய்ப்பும் இருநூறு ரூபாய்க்குக் குறைந்தவர்களுக்கு இல்லை. இந்த வாய்ப்பு அவர்களுக்கு இல்லையென்றாலும், 10 ரூபாய் உயர்வுப் பணத்தைக் கொடுத்து அந்த 10 ரூபாயை இதில் கட்டச் சொல்லி 10,000 ரூபாய் என்று இல்லாவிட்டாலும் 6,000 ரூபாயாவது கொடுக்க முன்வந்திருந்தால் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் நன்மை செய்தவர்கள் ஆவீர்கள்.

முன்னாலே நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் மதுவிலக்கைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அந்த நேரம் விவாதத்திற்குரிய நேரம் அல்ல என்பதால் இப்பொழுது சொல்கிறேன். நான் வாதத்திற்காகச் சொல்லவில்லை. நல் லெண்ணத்தின் அடிப்படையிலேயே சொல்கிறேன். “மது அருந்துவோருக்கு உடல் நலனும், அது இல்லாவிட்டால் பொது நலனுக்காக அரசுக்கு வருவாயாயினும் கிடைக்கும்” என்பது ஆங்கிலத்திலே வருகின்ற தொடருக்கு நேர்மொழிபெயர்ப்புதான், அதிலே குற்றம் இல்லை. ஆனால் புரொகிபிஷன் உள்ள நாட்டில் அப்படிச் சொல்லலாமா? மது அருந்துவோருக்கு உடல் நலனும், அது இல்லாவிட்டால் பொது நலனுக்காக அரசுக்கு வருவாயாயினும் கிடைக்கும் என்ற தொடர்-மது அருந்துவதைக் குறைக்கும் நோக்குடன் அந்த வருவாய் கிடைக்கிற வகையிலேயும், அது இல்லாவிட்டால் வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்கள் குறைந்த அளவே சாப்பிடுவதால் அவர்கட்கு உடல்நலனும் கிடைக்கும் என்று வருவதுதான் முறையாகும். ‘This measure will bring health to the consumers, and if not, at least wealth to the exchequer.’ என்பதற்குப் பதில் ‘This measure will bring wealth to the exchequer and if not, at least health to the consumers’ (by reducing their consumption) என்று இருக்குமானால் மது விலக்குக் கொள்கை நமக்கு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்ற வகையிலே அந்தத் தொடர் அமைந்திருக்கும். நான் இப்படிச் குறிப்பிட்டுக் கூறுவது மாறுபாட்டை வலியுறுத்துவதற்காக அல்ல, கருத்து விளக்கம் ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். இப்பொழுது மேலும் பல கருத்து க்களை நான் சொல்லக்கூடும் என்றாலும் காலத்தைக் கருதி, அமைச் சரவை ஏற்பட்டிருக்கிற இக்கட்டான காலத்தை, அதுவும் இக்கட்டான காலம் என்று நிதியமைச்சரே கூறுகின்ற இந்த இக் கட்டான நேரத்தில் மேலும் காலத்தை எடுத்துக் கொள்ளாமல் முடிக்கவே கருதுகிறேன். இது கன்னி நிதிநிலை அறிக்கை என்று கூறியுள்ளார். அந்தக் கன்னி நிச்சயமாக திருமணமான பெண் ணை அடுத்த ஆண்டு வருவாள், திருமணமான பெண்ணுக்கு ஆலோசனை கூறுகின்ற நிலைமை அந்தக் கட்டத்தில் இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிக் கருத்து கூறுகிற

1977 ஜூலை 27] [திரு. க. அன்பழகன்]

நேரத்தில் உப்பு சப்பு இல்லாத நிதிநிலை அறிக்கை என்று பலர் சொல்வார்கள் என்றாலும் நான் அப்படி, உப்பு, சப்பு இல்லாத நிதிநிலை அறிக்கை என்று சொல்ல விரும்பவில்லை. உப்பு இல்லாத அறிக்கை, சப்பென்று இருக்கிறது என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

[முற்பகல் 10-30]

*திரு. கே. பண்ணை சேதுராம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் அவைக்கு சமர்ப்பித்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது, அதை வரவேற்று, வாழ்த்தி, பாராட்டி, நன்றி சொல்கின்ற முதல் வாய்ப்பினை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் பெற்றமைக்கு உள்ளபடியே பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். 1971-72 ஆம் ஆண்டு இந்தப் பேரவையில் மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் கலைஞர், முன்னாள் முதல்வர், முஜிபுர் ரகுமான் என்று அவர்களாலே வர்ணிக்கப்பட்ட, நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த நிதிநிலை அறிக்கையையும் நாம் பார்த்தோம், படித்தோம், ரசித்தோம். இன்றையதினம், நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் நாஞ்சிலார் அவர்கள் கொடுத்துள்ள இந்த அறிக்கையை நாம் கண்டு, கேட்டு, மகிழ்ந்து ஆனந்தம் அடைகின்றோம். தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய 4½ கோடி தமிழர்களின் இதயத்திலே தெய்வமாக வீற்றிருக்கிற புரட்சித் தலைவருடைய அமைச்சரவையில் உள்ள நம்முடைய மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய நாஞ்சிலார் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற நிதி நிலை அறிக்கையை 4½ கோடி தமிழர்களும் வரவேற்றுப் பாராட்டக் கூடிய நிலையிலே இன்றைய தினம் இருக்கிறார்கள். 1971-72, வது ஆண்டு சமர்ப்பித்த அந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சாராய வாசனை அடித்தது. 1977-78-வது ஆண்டு இன்றையதினம் நம்முடைய சட்ட மன்றத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஜவ்வாது மணம் கமழ்கிறது. இன்றையதினம் சமர்ப்பித்த அந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சாக்கடை நாற்றம் வீசியது. இன்றைய தினம் சமர்ப்பித்த இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சந்தனமணம் கமழ்கிறது. இதை நான் அல்ல, 4½ கோடி தமிழர்களும் ஏற்று, வரவேற்றுப் பேசியதைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் முதலிலே தன்னுடைய அறிக்கையில் அரசு விதைப் பண்ணைகளைப் பற்றியும் அதை இந்த அரசு எந்த அளவிற்கு ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தையும், திட்டத்தையும் தெளிவாக

[திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்] [1977 ஜூலை 27]

எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பயன் தரும் பயிர் விதைகளை அதிக அளவில் பகிர்ந்தளிக்கவும் ஆண்டுத் திட்டத்தில் தேவையான நிதி ஒதுக்கியுள்ளோம் என்ற கருத்தை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1971-72 ஆண்டில் மதிப்பிற்குரிய கலைஞர் அவர்கள், தான் கொடுத்த அறிக்கையில் அப்பொழுதிருந்த நிலையில் நாட்டிலே பருப்பு விலை ஏறியதன் காரணமாகப் புதிய திட்டங்களை நாட்டுக்கு அறிமுகம் செய்தார்கள். அதிலே அஞ்சகம் பாசி பயிறு திட்டம், கருணா நெல் போன்ற திட்டங்களையெல்லாம் நாட்டுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார்கள். நானும் விவசாயி என்ற காரணத்தால், பயிர் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணி என்னுடைய தோட்டத்திலே அஞ்சகம் பாசி பயிறு போட்டபொழுது, அது புழுத்துப்போன பயிராக அறுவடை வந்தது. அந்த அளவுக்கு வெட்சக் கேடான நிலை கடந்த வருஷங்களில் இருந்தது. அந்த நிலையை மாற்றி நெல் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்று கருணா நெல்லைத் தேர்ந்தெடுத்தேன். கருணா நெல்லை என்னுடைய பண்ணையிலே போட்டேன். போட்ட சிறிது காலத்திற்குள்ளாக, சோகை செந் நோய் ஏற்பட்டு, முடிக்கொத்து நோய் ஏற்பட்டு, இருக்கிற சோகைகள் காயந்து விட்டன. அறுவடை செய்த நெல்லை வீட்டிற்குக் கொண்டுபோய் பார்த்தால், அதைச் சாப்பிட முடியவில்லை.

காரணம் அதிலே வாசனை. என்ன வாசனை என்று கேட்டால், அதுதான் ஊழல் வாசனை. நெல்லிலே கூட ஊழல் வாசனை. எனவேதான் இன்றைய தினம் மன்றத்திலே பேசுகின்ற நேரத்தில், நம்முடைய மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய விவசாய அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், இன்றைய தினம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கருணா நெல், அஞ்சகம் பாசிப் பயிர் திட்டங்களை எல்லாம் மாற்றி, புது வகையான திட்டங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நிலவள வங்கியின் மூலம், நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் நாஞ்சிலார் அவர்கள், ரூ. 18 கோடி விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குக் கடன் வசதி அளித்திருப்பதைக் கண்டு, தமிழகத்திலேயுள்ள விவசாயிகள் அத்தனைபேரும் வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறார்கள்.

பாசன வசதியிலே, 1971-72 வது ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில், நம்முடைய மாண்புமிகு கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் கொடுத்த அந்த அறிக்கையில் ரூ. 235 இலட்சம் மட்டும் பாசனத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது என்பது நாம் அத்தனை பேரும் உணர்ந்தது. ரூ. 235 இலட்சம்

1977 ஜூலை 27] [திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்]

பாசனத்திற்குக் கொடுத்து, அதிலே 9 பாசனத் திட்டங்களை அறிவித்திருந்தார்கள். அந்த 9 பாசனத் திட்டங்களும் இன்றைய தினம் எப்படி இருக்கின்றன என்பதைக் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களும் நாமும் மிகமிகத் தெளிவாக உணர்வோம். அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் தண்ணீர் இல்லாத அளவுக்கு இருக்கின்றன. ஏதோ பெரிய அளவில், பெரிய திட்டம் என்று சொல்லி, இன்றையதினம் தண்ணீர் தட்டுப் பாடு இருக்கிறது. 9 திட்டங்களுக்கு ரூ. 235 இலட்சம், “பேரு பெத்த பேரு, தாக நீருலேது” என்று சொல்வார்கள், அந்த அளவில் இருக்கிறது. அந்த 9 பாசனத் திட்டங்களில் தண்ணீர் இல்லாத பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இன்றையதினம் நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பாசனத் திட்டத்திற்காக ரூ. 24.7 கோடியை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 7 பாசனத் திட்டங்களையும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த 7 பாசனத் திட்டங்களின் மூலமாக, கிட்டத்தட்ட 35,000 ஏக்கர் புஞ்சை நஞ்சையாக மாறவிருக்கிறது. 77,000 ஏக்கர் நஞ்சை இருபோக நஞ்சையாக உறுதிப்படுத்துகின்ற அளவிலே பாசன வசதி ஏற்படுத்துகின்ற, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களால், வரவேற்கின்ற, நிதி நிலை அறிக்கையாக இருக்கிறது. எனவே, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின்சார்பாக இதை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, சமுதாய சீர்திருத்தவாதியான நமது தந்தை பெரியார் வழியிலே, தமிழகத்திலே இருக்கிற 4½ கோடி மக்களும் செல்ல வேண்டுமென்ற கருத்தை, நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உள்ளத்திலே கொண்டு, இன்றையதினம் ஈரோடு பால் கொடுக்க வேண்டுமென்று கருதி அத்தனை தமிழக மக்களும் ஈரோடு பால் குடித்து அதைச் சுவைத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கருதி, ஈரோட்டிலே ரூ. 3 கோடி செலவில் பால் பண்ணை உருவாக்க திட்டம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த மன்றத்தின் மூலமாகவும் தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய பொதுமக்கள் மூலமாகவும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி, வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மின்சாரத் திட்டத்தில் தமிழகம் ஏதோ 1971-72 வது ஆண்டு, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கு வழிகாட்டியாக இருந்தது என்று பறைசாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். 1971-72-வது ஆண்டு இவர்கள் பறைசாற்றிக் கொண்டிருந்ததற்கு முன்னாலே, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் அரியானா மாநிலத்தில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் மின்சாரம் பூர்த்தியாக்கப்பட்டு தமிழகம் இரண்டாவது ஸ்தானம் அடைந்தது என்ற உண்மையை நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் முன்னாள் முதல்வர் அவர்களும் அறியவேண்டுமென்றே இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்] [1977 ஜூலை 27]

இன்றைய தினம் தூத்துக்குடி அனல் மின் திட்டத்திற்காக ரூ. 45 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்றுப் பாராட்டக்கூடிய ஒரு அம்சம்—திட்டம்—என்று சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

* * * * *

ஆனால், இன்றைய தினம் அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள்

திரு. துரை முருகன் : ஆன் எ பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார்.

* * * * *

என்றெல்லாம் பேசுவது முறைதான் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அவையிலே இல்லாத ஒருவரைப் பற்றி இவ்வாறு பேசலாமா?

[முற்பகல் 10-40]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களாகட்டும், ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களாகட்டும் மற்றவர்களைப் பற்றி பேசும்போது, பத்திரிக்கைச் செய்தியின் அடிப்படையில் பேசாமல், தகுந்த ஆதாரத்தோடு பேசவேண்டும். என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : அவையில் இல்லாத ஒருவரைப் பற்றி பொறுப்பு வாய்ந்த பதவியை வகித்தவரைப் பற்றி குற்றச்சாட்டு சொல்வது மரபாகாது.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்கள், * * * அவர்களைப் பற்றி பேசியதைக் குறிப்பேட்டிலிருந்து நீக்கிவிடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சேதுராமன், [* *] அவர்களைப் பற்றி பேசிய பேச்சை அவையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க உத்தரவிடுகின்றேன்.

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[முற்பகல் 10-35—10-40-க்குள் சில பகுதிகள்.]

1977 ஜூலை 27]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம் : தலைவரவர்களே, அரிசனங்கள் பழங்குடியினர், பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத்திற்காக இந்த அரசு 23.57 கோடி ரூபாயை அவர்களுடைய கல்வி மேம்பாட்டுக் காகவும், இதர பல மேம்பாடுகளுக்காகவும் ஒதுக்கியிருப்பதுகண்டு, நான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பாராட்டுகின்றேன். பிற மாநிலங்களின் நிதிநிலை அறிக்கையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், நம்முடைய மாநிலத்து நிதிநிலை அறிக்கை முதல் ஸ்தானத்தில் இருக்கிறது என்பதை நான் உள்ளபடியே சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் குரல் தொனித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. “வரியைக் குறைப்போம், வசதியைப் பெருக்குவோம்” என்ற அண்ணாவின் குரல் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒவ்வொரு எழுத்துக்கு எழுத்து, வரிக்கு வரி, பக்கத்துக்கு பக்கம் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை அத்தனை பேரும் உணர்ந்திருக்கிறோம். எனவே, அண்ணா அவர்களின் குரலை இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மூலம் மாண்புமிகு நாஞ்சிலார் அவர்கள் இந்த அவையில் ஒலித்ததற்கு நன்றி சொல்லிப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முப்பது ஆண்டுக் காலமாக, இந்தச் சமுதாயத்தில் குடிகாரர்கள் மருந்துக்குக் கூட இல்லாமல் இருந்தது. இடைக்காலத்தில் சென்ற 1971-72 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்போது, மது விலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டு, தமிழக மக்கள் மீண்டும் குடிக்க கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே, அதன் மூலம் புதிய குடிகாரர்களை உருவாக்கிய நண்பர்களையும், கலைஞர்களையும் நாம் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் மறந்துவிட முடியாது. ஏனென்றால் அன்றைய தினம் அவர்கள் மதுவிலக்கை ரத்து செய்து நேரத்தில் ஓர் அமையார் பேசிய பேச்சை நான் படித்திருக்கிறேன். பெண்கள் சாபத்திற்கு உள்ளாவார்கள் நாட்டில் உருப்பட முடியாது என்றார்கள். மதுவிலக்கை ரத்து செய்த காரணத்தால், தமிழகத்தில் இருக்கின்ற தமிழ் மக்கள், தமிழ் பெண்கள் அத்தனை பேரும் சாபமிட்ட காரணத்தால் இன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வீட்டுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுவதெல்லாம், புதிய வரிகள், போடாமல் ஏழை எளிய மக்களுக்கு சினிமா வரியைக் குறைத்து, அவர்கள் வசதியாக வாழ்வதற்கு ஏற்றபடி நல்ல முறையில் நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் நாஞ்சிலார் அவர்களை மனமார பாராட்டுகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இந்திய துணைக்கண்டத்தில் மற்ற மாநிலங்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாகவும், மத்திய அரசுக்கு இது ஒரு கலங்கரை விளக்கமாகவும் இந்த பட்ஜெட் விளங்குகிறது. சுருக்கமாகச் சொன்னால் இந்த பட்ஜெட்டில் அண்ணாசிம் எழுத்

[திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்] [1977 ஜூலை 27]

துக்கு எழுத்து, வார்த்தைக்கு வார்த்தை, பக்கத்துக்கு பக்கம் ஓடுகிறது, அப்படிப்பட்ட அண்ணாரசத்தைக் கொண்ட இந்த பட்ஜெட் வாழ்க! வளர்க! என்று சொல்லி உரையினை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

திரு. ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான்: மதிப்புக் குரிய சட்டமன்றத் தலைவரவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த மாமன்றத்திலே எனக்கு முன் பேசிய மதிப்புக்குரிய பேராசிரியர் அவர்கள் எம்ர்ஜன்சியைப் பற்றி சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். “வித் டியூ ரெஸ்பெக்ட் டு ஹிம்” நான் இந்தக் கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எம்ர்ஜன்சியை வைத்து, இந்த ஜனநாயகத்தை அழிக்க வேண்டுமென்று நினைத்திருந்தால் நிச்சயமாக இந்த எலக்ஷன் வந்திருக்காது. லோக்சபா எலக்ஷன் நடந்திருக்காது. ஆனாலும், நாட்டில் எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு எதிரான ஒரு சூழ்நிலை இருந்தபோதிலும் தேர்தலை நடத்தினார்கள். இதையே ஒரு எடுத்துக்காட்டாக சொல்ல விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சி எந்தக் காலத்திலும் ஜனநாயகத்தை அறித்து விடும் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டாம் என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வேன்.

எம்ர்ஜன்சி இருக்கும்போது விலைவாசி எல்லாம் கட்டுப்பாடான ஒரு நிலையில் இருந்தது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதை மறைக்கவோ, மறுக்கவோ முடியாது. ஆனால் அந்த எம்ர்ஜன்சியை எடுத்த உடனே, அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலைகள் ஏறிவிட்டன. எந்த விலையை எடுத்துக்கொண்டாலும், ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்காக உயர்ந்து இருக்கிறது. இந்த விலைவாசி உயர்வை அரசாங்கம் எப்படி கட்டுப்படுத்தப் போகிறார்கள் என்ற விவரத்தை இந்த பட்ஜெட்டில் சொல்லவில்லை. ஒரு சமயம், இது மத்திய அரசு செய்ய வேண்டியது. தாங்கள் எப்படி செய்வது என்று கூடக் கேட்கலாம். என்றாலும், மாநில அரசுக்கு சில பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. அதை அவர்கள் நிச்சயமாக செய்வார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறேன். அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலையைக் கட்டுப் படுத்துவதற்கு ஒரு நல்ல சட்டத்தை அல்லது திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே, நான் கவர்னர் பெருமான் உரையின் மீதான விவாதத்தில் பேசும்போது, குறிப்பிட்டேன். 20-அம்சத் திட்டத்தைப் பற்றி எதுவும் சொல்லவில்லை என்று சொன்னேன். அதே மாதிரி, இன்று அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கக் கூடிய பட்ஜெட்டிலேயும் இதைப்பற்றி எதுவுமே சொல்லப்படவில்லை. அத்திட்டத்தின்படி ஏழை மக்களுக்கு எப்படி எப்படி நல்லது நடந்ததோ, அதை எல்லாம்

1977 ஜூலை 27] [திரு ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான்]

மனதில் கொண்டு, அத்திட்டத்தை தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி இல்லை என்றால், மாற்றுத் திட்டத்தையாவது கொடுத்திருக்கலாம். அப்படி மாற்றுத் திட்டத்தைத் தருகிறோம் என்று சொல்லியிருந்தால் அது வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். எனவே, நிச்சயமாக அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். காங்கிரஸ்காரர்கள் கொண்டு வந்த திட்டம், ஆகவே, காங்கிரஸ் கட்சிக்குச் சாதகமானது என்று நினைக்காது, இதன் பலன்கள் 60 கோடி மக்களுக்கும் கிடைக்குமென்று நினைத்து மறுபடியும் இதற்கு ஒரு “...பிளிப்” புத்துணர்ச்சி கொடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டில், ஏழை மக்களுக்கு என்று சில சலுகைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏழை மக்களுக்கு புத்தகம் வாங்க பணம் இல்லை என்று ஒரு கேள்வி கேட்டேன். மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கிற புத்தகம் திரும்ப வாங்கப்படுகிறது. புத்தகம் கொண்டுபோகாமல் போனால் மாணவர்களை விரட்டி விடுகிறார்கள். புத்தகம் வாங்க மாணவர்களுக்கு நிதிவசதி இல்லை. இதற்கு முன்னால் புக் பேங்க் என்று ஒரு ஸ்கீம் அரசாங்கத்தாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது. அத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதை விட்டார்கள். அந்தத் திட்டத்தை மறுபடியும் கொண்டுவந்தால் மாணவர்களுக்கு அனுகூலமாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது இருக்கும் நிலையிலே, பெற்றோர்களுக்கு மாணவர்களை படிக்க வைப்பதற்கே கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அரசு இதை சிந்தித்துப் பார்த்து அந்த “புக் பேங்க்” ஒவ்வொரு பள்ளிக் கூடத்திலும், கல்லூரியிலும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.50)

நீங்கள் ஹெல்த் சென்டர்கள், மினி ஹெல்த் சென்டர்கள் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். சந்தோஷம், நான் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் ஒரு மினி ஹெல்த் சென்டர் இருக்க வேண்டும். கீழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய கிராமங்களுக்குப் பக்கத்திலேயே பெரிய ஊர்கள் இருக்கின்றன. போய் வைத்தியம் பார்த்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் மலைப் பிரதேசத்தில் இருக்கிற கிராம மக்களை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கோடைக்காலமே சொல்கிறேன். ஒரு கிராமத்திற்கும், இன்னொரு கிராமத்திற்கும் இடையில் பத்து இருபது மைல்கள் இருக்கின்றன. அங்கிருந்து பேஷண்டை தலைச்சுமையாகக் கொண்டு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. பாதியில் பேஷண்டு செத்துப்போகிறான். இந்த நிலை இருக்கக் கூடாது. என்று தான் சொல்கிறேன். இப்பகுதியில் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் மினி ஹெல்த் சென்டர் இருக்க வேண்டும். ப்ரைவேட் ஆளுக்கு நீங்கள் கொடுத்தால் ரொம்ப

[திரு ராஜ்குமார்விஜயரெகுநாத தொண்டமான்] [1977 ஜூலை 27]

நலம். தனிப்பட்ட நிர்வாகங்களுக்கு நீங்கள் அந்த வாய்ப்பைக் கொடுத்தால் அரசாங்கம் அதற்கு ஒரு கண்டிரோல் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரூரல் ரோடுகளைப் பற்றி கவர்னர் பெருமான் உரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீங்களும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதற்கு 60 லட்சம் தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 60 லட்சம் இரண்டு ரோடுகள் போடப் போதாது. மத்திய அரசாங்கம் இத்திட்டத்திற்காக ஒதுக்குகிற 20 கோடியில் கொஞ்சம் எதிர்பார்க்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். எல்லா மாநிலங்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுக்கும்போது, நமக்குக் குறைந்த தொகைதான் கிடைக்கும். மற்ற மாநிலங்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டிய காரணத்தினால் நமக்குக் குறைவாகக் கிடைக்கும். ரோடு வசதி இல்லாவிட்டால் கிராமங்கள் முன்னேறாது. கிராமங்கள் பின்தங்கிய நிலையில் தான் இருக்கும் என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே இந்த மா மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனினும் அதற்கு அதிக நிதி ஒதுக்காததற்காக வருந்துகிறேன். நம் கிராமங்கள் முன்னேற வேண்டுமென்றால் இந்த ரோடு வசதி முக்கியமாக இருக்க வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலனை செய்து அதற்கு ஒரு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரூரல் ஹவுசிங் ஸ்கீம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அநேகமாக நீங்கள் எந்த கிராமத்திற்குச் சென்று பார்த்தாலும், சானி டேஷன் சரியில்லாமல், பலவிதமான வியாதிகள் வரக்கூடிய நிலை தான் இருக்கும். இதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். ஆடு மாடுகள் வளர்ப்பதை ஒரு முக்கியமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு நல்ல சுகாதாரமான முறையில் வீடுகளை மாற்றி அமைத்துக்கொடுத்து, தக்க பளான் போட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து எல்லோருக்கும் சலுகை கொடுத்திருக்கிறார்கள்.... பிஷ்மென், அரிசனங்கள் எல்லோருக்கும் சலுகைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் எக்ஸ் சர்வீஸ்மேன்களை மறந்துவிட்டார்கள். மாஜி ராணுவத்தினர் தமிழ் நாட்டில் கணிசமான அளவு இருக்கிறார்கள். பொதுவாகச் சொல்லுவார்கள், நமக்கு வியாதி வரும் போது கடவுளை நினைப்போம், சண்டை வரும்போது இராணுவத்தினரை நினைப்போம் என்று சொல்லுவார்கள். அப்படி போர் வரும் போது இவர்களை நினைக்கிறோம். மாஜி இராணுவத்தினரின் நிலைமை பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய ஃபைட்டிங் எபிஷியன்ஸி குறையாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுடைய குறைகளைக் கவனிக்க வேண்டும். நானும் இராணுவத்தில் இருந்தவன்தான். கூட இருந்து அவர்களது கஷ்டங்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். அவர்களது குழந்தைகளுக்குப் படிப்பு வசதி

1977 ஜூலை 27] [திரு ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான்]

யும், அவர்கள் இராணுவத்தில் இருந்து திரும்பி வந்தால் வேலை வாய்ப்பு வசதியும், தங்குவதற்கு வீட்டு வசதியும் அவசியம். இவை போன்ற சலுகைகளைச் செய்தால்தான் அவர்களுடைய ஃபைட்டிங் எபிஷியன்ஸி கெடாமல் இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அவர்களுக்கு நீங்கள் இந்த வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுத்து ரீஹாபிலிட்டேட் செய்யவழிவகை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு 150 இலட்சம் ரூபாயிலிருந்து 200 இலட்சம் ரூபாய் வரையில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் தொகையை ஏற்றியிருக்கிறீர்கள். சந்தோஷம். ஆனால், ரூரல் ஏரியாக்களில் இருக்கும் உபாத்தியாயர்களுக்கு ஹௌஸ் ரென்ட் அலவன்ஸ் கொடுக்கவில்லை. புதுக்கோட்டையை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு முனிசிபாலிட்யோரம் மாடல் ஸ்கூல் ஒன்று இருக்கிறது. அங்கு வேலை பார்க்கக்கூடிய உபாத்தியாயர்கள் டௌனில் இருக்கிறார்கள். டவுனுக்குள் இருக்கக்கூடிய உபாத்தியாயர்களுக்கு ஹௌஸ் ரென்ட் அலவன்ஸ் இல்லை. டவுனில் வாடகை கொடுக்க வேண்டுமென்றால் கிட்ட தட்ட ரூ. 60, ரூ. 70 கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ரூ. 70 கொடுத்து வீட்டால் மிச்சம் அவர்கள் கையில் எவ்வளவு இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே அவர்கள் எங்கு குடியிருந்தாலும் அவர்களுக்கு அந்த ஹௌஸ் ரென்ட் அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். அதிலும் முக்கியமாக ரூரல் ஏரியாவில் உள்ள உபாத்தியாயர்களுக்கு ஹௌஸ் ரென்ட் அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டில் பெரிய தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்துவதற்கு வழிவகைகள் செய்யவில்லை. இன்று நாம் நாட்டில் தொழில் வளம் பெருகவேண்டுமென்று எண்ணுகிறோம், சொல்லுகிறோம். இந்த நிலையில் அதற்கு, பெரிய தொழிற் சாலைகள் உருவாவதற்கு ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. இந்த நாட்டை தொழில் வளம் ஆக்கவேண்டும் என்பது நம் அனைவரது விருப்பமாகும். ஏற்கெனவே புதுக்கோட்டையில் 11 கோடி ரூபாய் ஒரு தொழிற்சாலைக்கு சாங்க்ஷன் ஆகியிருக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டேன். அதை இந்த அரசு, புதுக்கோட்டையில், வேலை இல்லாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு பகுதியில் அதனக் கோட்டையில் விரைபுர் பிரிக்காவில் மக்கள் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் சாப்பாட்டிற்குக்கூட வழி இல்லாமல். அங்கு தொழிற்சாலையை நிறுவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, மாணவர்களிடமிருந்து வருடாவருடம் சர்ட்டிபிகேட்ஸ் வாங்கப்படுகிறது. அவர்கள் நிதி நிலை பற்றிப் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கலாம். ஆனால் ஆண்டுதோறும் என்ன ஜாதி என்ற

[திரு ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான்] [1977 ஜூலை 27]

கேட்கிறார்கள். அதற்கு சர்டிபிகேட் கேட்கிறார்கள். நிச்சயமாக வருடத்திற்கு ஒரு முறை ஜாதியை மாற்ற மாட்டார்கள். ஆகவே, அவர்களிடம் ஆண்டுக்காண்டு ஜாதி சர்டிபிகேட் கேட்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக உங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ப. கோ. கிட்டு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நடப்பாண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை, 1977-78-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை நமது மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தமிழக மக்கள் வரவேற்கின்ற அளவுக்கு பாரட்டுகிற அளவிற்கு, சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நடப்பாண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில், ரூ. 260 கோடி என்றிருந்தது இப்போது ரூ. 263.5 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. பாசனத்திற்காக ரூ. 24.8 கோடி, மின் துறைக்காக ரூ. 94.9 கோடி, வேளாண்மைக்காக ரூ. 30.2 கோடி, தொழில்களுக்காக ரூ. 13.8 கோடி, போக்குவரத்துக்காக ரூ. 25.2 கோடி, குடிநீர் வழங்கல்—கழிவுநீர் அகற்றல்-இவற்றுக்காக சேர்த்து ரூ. 26.5 கோடி, கல்விக்காக ரூ. 13.3 கோடி, ஏனைய சமூக பாதுகாப்புப் பணிகளுக்காக ரூ. 34.9 கோடி என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் பாசனத் திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது கடந்த 1975-76-ஆம் ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த தொகையைவிட இரண்டு மடங்காக இருந்தாலும்— ரூ. 24.7 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும்—அது போதாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

[முற்பகல் 11.00].

பாசனத்திற்கு இன்னும் 10 கோடி ரூபாயாவது அதிகம் சேர்த்திருந்தால் தான் இன்று நம்முடைய தமிழகத்தில் இருக்கின்ற வறண்ட பகுதிகளுக்கெல்லாம் பாசனத்திற்கு தண்ணீர் கிடைக்கின்ற நேரத்தில் குடி தண்ணீரும் கிடைக்கும். அப்படி செய்தால் குடி தண்ணீருக்கு செலவழிக்கின்ற தொகையை குறைத்துக் கொள்ள முடியும். பாசனத்திற்கு கொடுக்கின்ற தண்ணீர் குடி தண்ணீருக்கும் பயன் படுத்துகின்ற வகையில், செய்தால் தான் கிராமத்திலுள்ள விவசாய மக்கள் கஷ்டமில்லாமல் வாழ முடியும் என்பதை திடமாக தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குடி தண்ணீர் கிடைப்பதற்காக அதிகமாக செலவு செய்யப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் பாசனத்திற்கு செலவு செய்கின்ற போது, அதோடு சேர்த்து குடி தண்ணீருக்கும் செலவு செய்ய வேண்டியதில்லை. இந்த அடிப்படையில் இந்தத் திட்டத்தில் பாசனத்திற்கு இன்னும் சில கோடி ரூபாய்களை நம்முடைய அரசு சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 27] [திரு. ப. கோ. கிட்டு]

நடப்பு ஆண்டில் 30 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுப்பதாக சொல்லியிருப்பது உள்ளபடியே வரவேற்கத் தகுந்த ஒரு திட்டமாகும். அதில் பாசனத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு பாசனத் திட்டங்களுக்கும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். மேலும் இதை துணை பட்டுஜட்டில் சேர்த்துக்கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். ஏற்கனவே பரம்பிக்குளம் ஆற்று கால்வாயிலிருந்து புதிதாக, துணை வாய்க்கால் வெட்டி, பல்லடம் தொகுதி கவுண்டன் பாளையத்திலிருந்து 63 வேலம்பாளையம்—பூமலூர்—இச்சிப்பட்டி சாமளாபுரம் போன்ற இடங்களை சேர்த்து பயன்படுகின்ற வகையில் ஒரு கால்வாய் வெட்டுவதற்காக, டெண்டர் விடப்படுகின்ற நிலையில் இருந்தது. பின்னால் என்ன காரணத்தினாலோ ஆளுநர் ஆட்சியில் நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. அதை இந்த அரசு இப்போது சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு பரம்பிக்குளம் வாய்க்காலிலிருந்து சுல்தான்பேட்டையிலிருந்து புதிதாக வாய்க்கால் வெட்டி ஆலூர் பஞ்சாயத்து யூனியனில் 20, 25 குளங்களுக்கு தண்ணீர் நிரம்பினால் பாசனத்திற்கும், குடி நீருக்கும் 50 கிராமங்கள் பயன்படும். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை பாசனத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று டணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் வரவேற்கத் தக்க வகையில் பல நல்ல திட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பற்றி எங்கள் தங்கத் தலைவர், தானைத் தலைவர், புரட்சித் தலைவர் தேர்தல் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டதற்கு இணங்க பல்வேறு திட்டங்களை அறிவித்திருக்கிறார்கள். 20 லட்சம் நெசவாளர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கும் திட்டம் இதில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ 30 ஆயிரம் நெசவாளர்கள் இன்னும் கூட்டுறவு அமைப்பிற்குள் சேர்க்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். இவர்களை கூட்டுறவு அமைப்புக்குள் சேர்ப்பதற்கு ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதே போன்று கரை போட்ட சேலைகள் வேஷ்டிகள் இப்படிப்பட்ட ரகங்கள் கட்டுப்பாடு துணியாக ஒதுக்கப்பட்டு வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனால் 25 ஆயிரம் நெசவாளர்களுக்கு நிலையான வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கின்ற நிலை ஏற்படுகின்றது. அதேபோன்று சென்னையிலும், மதுரையிலும் டிஸைன் செண்டர்கள் ஏற்படுத்தித்தர நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத் தகுந்ததாகும். இன்னும் நெசவாளர்களுக்கு இதுபோன்ற பல சலுகைகள் அறிவிக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுத் துறையில் இரண்டு லட்சம் நெசவாளர்களுக்கு பயன்படுகின்ற வகையில் கோ-ஆப்டெக்ஸ் நிறுவனம் விரிவான திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதையும் வரவேற்கிறோம்.

[திரு. ப. கோ. கிட்டு]

[1977 ஜூலை 27]

கிராமப்புற குடிநீர் திட்டத்தில், 55 ஆயிரம் குடியிருப்புகளில் தண்ணீர் வசதியை ஆய்வு செய்ததில், 38,450 கிராமங்களுக்கு மட்டுமே குடி நீர் வசதியிருப்பதாகவும், மீதமுள்ள 16,550 குடியிருப்புகளில் குடி தண்ணீர் வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. இதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க முற்பட்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கதாகும்.

அடுத்து, கிராம சாலை திட்டங்களிலே, மினி பஸ் என்று சொல்கிற சிறு போக்குவரத்து பஸ்களை இந்தப் பகுதிகளுக்கு ஏற்படுத்துவதன் மூலமாக, கிராம மக்களுக்கு பெரும் பஸ்கள் போக முடியாத, ரயில்கள் இல்லாத ஊர்களுக்கு இந்த மினி பஸ்களை உள்ளபடியே பெருமையோடு வரவேற்பார்கள். அதற்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருப்பதற்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மீண்டும் இந்த அரசு பரிசுச்சீட்டை, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய எண்ணத்தை மீண்டும் நிறைவேற்றுகின்ற முறையிலே கொண்டு வருவது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். இந்த நாட்டிலே ஏழைகள் திடீரென்று பணக்காரர்களாக இந்த பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்தைத் தவிர வேறு எந்த வழியும் இல்லை. எனவே, இந்தப் பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்தை மீண்டும் கொண்டு வருவது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும்.

அடுத்து, வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தைப் பற்றியும் பல் வேறானத் திட்டங்களை இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் வரவேற்கின்ற போது, கிராமங்களிலே எந்த வகையிலே அமைக்க இருக்கிறோம் என்பதற்கான விளக்கம் தந்திருக்கலாம்; சிறு தொழில்களை கிராமங்களிலே எந்த அடிப்படையிலே அமைப்பது என்பதைப்பற்றி, இந்த அரசு ஒரு திட்டத்தை நல்ல முறையிலே கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நகரங்களிலே இருக்கின்ற பெருந் தொழில்களை, கிராமங்களிலே அந்த அளவுக்கு வைக்க முடியாது. என்னென்ன சிறுசிறு தொழில்களை கிராமங்களிலே வைக்கவேண்டுமென்று, இந்த அரசு கிராமங்களிலே உள்ள மக்களுடைய உள்ளத்தைப் பிரதிபலிக்கின்ற வகையிலே என்ஜினீரிங்கா (Engineering) அல்லது கைத்தறி அல்லது விசைத் தறி தொழில்களா என்பதை இந்த அரசு கொஞ்சம் குறிப்பிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமப் புறங்கள் என்னதான் விவசாயத் துறையிலே வளர்ந்தாலும்கூட, சிறுசிறு தொழில்களும் இருந்தால்தான் கிராமங்கள் வளர முடியும். இதை நன்றாக உணர்ந்திருக்கின்ற இந்த அரசு, என்னென்னத் தொழில்கள், திட்டங்கள் என்பதை இந்த அரசு அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டு, இந்த

1977 ஜூலை 27] [திரு. ப. கோ. கிட்டு]

அளவிற்கு நல்லமுறையிலே நிதி நிலை அறிக்கையை கொண்டு வந்த நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். உமாநாத் : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தின் போது, ஆரம்பத்திலே அருமை நண்பர் அன்பழகன் அவர்கள் பேசியபோது, அவசர கால நிலைமையைப் பற்றி, அப்போது நடந்த ஜனநாயக விரோதத் தன்மைகளைப் பற்றி விவாதத்திற்கு எங்கள் கட்சியின் சார்பாக ஆதரவு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சில அங்கத்தினர்கள், இந்தப் பக்கத்திலே இருந்து, ஆட்சேபகரமான கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அப்படித் தெரிவிப்பதில் எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் இல்லை. டெல்லியில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு சுவான் அவர்களே, Has gone on record. He has said "Never more emergency in this country" என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இனிமேல் அவசர கால நிலைமையோ, பிரகடனமோ கூடவே கூடாது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறபோது, இதைப்பற்றி இங்கு நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிடுவது எந்தவிதப் பிரயோஜனமும் இல்லை.

உள்ளபடியே, இதெல்லாம் முன்பே தெரிந்திருந்தால் தேர்தலே வைத்திருக்க மாட்டார்கள். தப்புக் கணக்குப் போட்டார்கள். இந்தத் தேர்தல் மூலம் இப்படிப்பட்ட விபரீதங்கள் எல்லாம் நடந்திருக்கும் என்று தெரிந்திருந்தால், நிச்சயமாக தேர்தல் நடந்திருக்காது. இதை இந்திரா காந்தி அவர்களே, அயல் நாட்டு நிருபர் ஒருவருக்குப் பேட்டி அளிக்கும் போது சொல்லி விட்டார்கள். My own intelligence agencies have failed me. என்னுடைய சி.ஐ.டிக்கள் கொடுத்த தகவல்கள் தவறானவையாக இருந்த காரணத்தினாலே தான், நான் தோற்றேன், இந்த விளைவுகள் எல்லாம் ஏற்பட்டன என்ற காரணத்தை அவர்களே சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே, இந்த விஷயத்தை நான் இத்தோடு விட்டுவிடுகிறேன்.

விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே வருகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். விலைவாசி இப்போது ஏறவில்லை. அவசர கால நிலைமை இருந்ததே, அப்போதே அதாவது இரண்டாவது பாகத்திலேயே விலைவாசி ஏற ஆரம்பித்து விட்டது; இதை அரசாங்கமே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்துதான் இப்போது விலைவாசி ஏறிக்கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டைப் பொறுத்த கவரையில், நாட்டை இப்போது கவ்விக்க கொண்டிருக்கக்கூடிய பொருளாதார நெருக்கடியான கட்டத்தில் சமர்ப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. அதுவும், குறைந்த அளவு அதிகாரங்களை வைத்துக் கொண்டு, ஒரு அரசாங்கம் தயாரித்த பட்ஜெட்டாக உள்ளது.

[திரு. ஆர். உமாநாத்] [1977 ஜூலை 27]
[முற்பகல் 11.10].

அப்படி இருந்தும் கூட, அடித்தட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்குச் சில பல சலுகைகள் கொடுப்பதன் மூலமாக அப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு ஏதாவது நல்லது செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தையும், ஆவலையும், அவாவையும் கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டின் பல்வேறு அம்சங்களைப் பற்றி எனக்குப் பின்னால் எங்களுடைய குரூப்பைச் சேர்ந்த தோழர்கள் பேசுவார்கள். நான் சில பிரதான கொள்கை அம்சங்களைப் பற்றி மட்டும் பேச விரும்புகிறேன்.

கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள்—‘பொதுவாக இந்தியா முழுவதிலும், குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் நிலவுகிற பொருளாதார நிலையொட்டி வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நாம் தயாரிக்க வேண்டியுள்ளது’ என்று கூறியுள்ளார். மேலும் ‘... நிதி நிர்வாகக் கொள்கைகளையும், வரி விதிப்புக் கொள்கைகளையும் வகுக்கும் அதிகாரம் பெரிதும் மத்திய அரசிடமே உள்ளது’ என்று அவர் கூறியிருக்கிறார்.

அவர் கூறியது உண்மைதான். அப்படிப்பட்ட மத்திய அரசு தவறான பொருளாதார கொள்கையை மேற்கொண்டால் அது நாட்டின் பொருளாதாரத்தைப் பாதிக்கும் ஒரு பக்கத்தில்; மறு பக்கத்தில் நாட்டின் பகுதி தமிழகம் என்ற முறையில் நாட்டின் பொருளாதார பாதிப்பு கட்டாயமாக தமிழகத்தின் பொருளாதாரத்தைப் பாதிக்கும் அல்லவா? ஆகவே, மாநிலங்களுக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கிட, அதிகபட்ச நிதி திரட்ட எப்படிப்பட்ட கொள்கையை மத்திய அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்கு, அந்தக் கொள்கையை உருவாக்கி நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடம் வலியுறுத்த வேண்டாமா?

ஆகையால், அதிக நிதி வேண்டுமென்று மாநிலத்திலிருந்து கேட்கும்போது மத்திய சர்க்கார் எப்போதும் கூறுவது, ‘இவ்வளவு தான் பணம் இருக்கிறது; அதிலே இவ்வளவுதான் கொடுக்க முடியும்’ என்பதாகும். அதனால்தான் நம்முடைய சர்க்கார் பணத்தை எப்படி ஆக்மென்ட் செய்வது என்பதற்கான கொள்கையை உருவாக்கிச் சொல்ல வேண்டும். உதாரணமாக, நம்முடைய நாடு 20,000 கோடி ரூபாய்க்கு வெளி நாடுகளிடம் கடன் பட்டிருக்கிறது. இப்போது அது அதிகமாகியிருக்கிறது. அதற்கு வட்டி, தவணை எல்லாம் சேர்ந்து ஆண்டு ஒன்றுக்கு 300 கோடி ரூபாய், 400 கோடி ரூபாய் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இப்படி ஆண்டுக்கு ஆண்டு வட்டியாகவும், தவணையாகவும் கட்டிக் கொண்டே இருந்தால், ஆண்டுக்கு ஆண்டு இது அதிகமாகிக் கொண்டே இருந்தால் மத்திய சர்க்காருக்கு வருமானம் எங்கே இருந்து வரும்? இந்த நிலையில் எப்படி மாநிலத்திற்கு அதிகப் பணம் கொடுப்பார்

1977 ஜூலை 27] [திரு. ஆர். உமாநாத்]

கள். ஆகவே 'Moratorium on foreign debts' உள்நாட்டுக் கடன்களை ஒத்தி வைப்பது போல் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு அயல் நாட்டுக் கடன்களையும் ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் நம்முடைய மாநில அரசு வலியுறுத்த வேண்டாமா? அதன்மூலம் 400 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்காருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்குக் கிடைத்தால் நாம் உரிமையோடு மத்திய அரசிடமிருந்து பணம் வாங்க வாய்ப்புக் கிடைக்கும். அதே போன்று தொழில் நுணுக்கம்—'technical know-how charges' என்ற வகையிலும் நூற்றுக்கணக்கான கோடி ரூபாய் அந்நிய நாட்டுக்குச் செல்லுகிறது. வெளிநாட்டு மூலதனத்தை தேசியமயமாக்கினால் அந்தக் கணிசமான தொகையும் மத்திய அரசு நிதியுடன் சேரும். அப்படிச் சேர்ந்தால் அதிலிருந்தும் மாநிலத்திற்குத் தொகை வேண்டுமென்று கேட்க உரிமை வரும் அல்லவா? ஆகவே, அந்தக் கோரிக்கையை—'That is the nationalisation of foreign capital in the country' வலியுறுத்த வேண்டாமா?

சிறு தொழில்களைப் பரவலாக அமைக்க வேண்டுமென்று நமது சர்க்கார் முடிவு செய்துள்ளது. நாங்கள் அதை வரவேற்கிறோம். ஆனால் ஒரு உண்மையை மறந்துவிடக்கூடாது. நடைமுறையில் என்ன ஆகும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உங்கள் பிரசங்கத்திலும் அதைக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். பெரும் தொழில்கள் அனைத்தும் 75 பெருங்குடும்பங்களின் கையில்தான் இருக்கின்றன. அந்த 75 குடும்பங்கள் எப்படி இந்தச் சிறு தொழில்களுடன் போட்டியிட்டு அழித்துவிடும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி 75 மொனாபலி குடும்பங்கள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்தப் பெருந்தொழில்களை, போட்டி போட்டுக்கொண்டு நாசம் செய்யக்கூடிய பெரும் குடும்பங்களின் கைகளிலிருந்து அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள தானே இந்தச் சிறு தொழில்களைப் பாதுகாக்க முடியும். 75 குடும்பங்களின் கைகளில் உள்ள பெரும் தொழில்களை அரசாங்கம் தேசியமயமாக்குவதால் சிறுதொழில்களைப் பாதுகாக்க முடியும் என்பது மட்டுமல்ல, நமக்கு நிதியும் கிடைக்கும். எனவே இந்தப் பிரசங்கத்தில் சிறு தொழில்களைப் பற்றிச் சொல்லுகிறபோது, 75 குடும்பங்களின் கைகளில் இருக்கின்ற பெரும் தொழில்களை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் சொல்ல வேண்டும்.

மத்திய அரசு டிவிஸிபிள் பூல் என்று ஒன்று வைத்திருக்கிறது. மத்திய அரசு ரெவின்யூவிலிருந்து மாநிலங்களுக்கு அதிலிருந்து நிதி கொடுக்கிறார்கள். மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யக்கூடிய தொகைக்காக மத்திய அரசு கொடுக்கக்கூடிய இப்போது கொடுக்கக்கூடிய தொகையைவிட அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நாம் சொல்ல வேண்டும். தற்போது மாநிலங்களில் மத்திய அரசு வசூலிக்கின்ற தொகையில் மத்திய அரசு பெரும் தொகையை வைத்துக்கொண்டு சிறிய தொகையைத்தான் அந்த டிவிஸிபிள்

[திரு. ஆர். உமாநாத்]

[1977 ஜூலை 27]

பூலுக்குக் கொடுக்கிறது. மாநிலங்களிலிருந்து மத்திய அரசு வசூல் செய்கின்ற தொகையில் 75 சதவீதத்தை அதற்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்பதை இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசுக்குச் செல்லியாக வேண்டும்.

அடுத்து, சேல்ஸ்டாக்ஸ் இப்போது நாம்தான் வசூல் செய்கிறோம். ஆனால் ஒரு செய்தி டெல்லியிலே உலவிக் கொண்டிருக்கிறது. அதையும் மத்திய அரசாங்கமே வசூல்செய்து மாநிலங்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கக் கூடிய யோசனை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதுமாதிரி யோசனை முடிவாக வந்தால் நாங்கள் ஏற்று கொள்ளமாட்டோம் என்பதையும் நம்முடைய அரசாங்கம் சொல்ல வேண்டும்.

நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதிக் கருவிகள் எல்லாம் மத்திய அரசு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நான் அதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். அப்படி ஒத்துக்கொள்கிற நேரத்தில் அதைவிடக் கேவலமான நிலைமையில் மாநில அரசுகளை மத்திய அரசு வைத்திருக்கிறது. அவர்களுடைய தயவை நாடுகின்ற நிலையில் வருமான வரிமுறை, பல்வேறு திட்டங்களுக்கு ஒதுக்குகின்ற அதிகாரங்கள் ஜனாதிபதி ஆட்சி, கவர்னர் ஆட்சி, ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். போன்ற சர்வீஸ்களை தங்கள் கட்டுக் கோப்புக்குள் வைத்துக்கொண்டு மாநில அரசுகளின் அதிகாரங்களை கவ்விக்கொண்டிருக்கிறது. கவ்விக்கொண்டிருக்கிற நிலை அவசர நிலை காலத்திலே உச்ச கட்டத்தை எட்டியது. மாநில அரசுகளை மத்திய அரசாங்கத்தின் இலாகாவாக ஹோம் மினிஸ்ட்ரியாக தாழ்த்திவிட்டார்கள். இந்த நிலையிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ளவேண்டுமானால் மக்களுக்கு நினைத்தபடி நன்மைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால் இந்த கயிறு கட்டிலிருந்து வெளியே வருவதற்கு ஸ்தூலமான யோசனைகளை மத்திய அரசுக்குச் சொல்ல வேண்டும்.

சில திட்டங்களை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். லட்சக்கணக்கான கோடிக்கணக்கான இளைஞர்கள், படித்தவர்களும் சரி படிக்காதவர்களும் சரி இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள், வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு அன் எம்ப்ளாய்மென்ட் அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும், வேலை கிடைக்கிற வரையிலும் அவர்களுக்கு அந்த அலவன்ஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டும். பென்ஷன் ஸ்கீம் வைத்து வயதாகி சுடுகாட்டிற்குப் போகிறவர்களுக்கு எல்லாம் ஏற்பாடு பண்ணியிருக்கிறோம், வயதாகிக்கொண்டு வருகிற இளைஞர்களுக்கு வேலையில்லாதவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட அலவன்ஸ் கொடுப்பதிலே மத்திய அரசு அக்கறை காட்டவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் சொல்லவேண்டும்.

மறுபக்கத்தில் பார்த்தால் ஏற்கனவே வேலையில் இருக்கிறவர்களுக்கு தொல்லை கொடுக்கக்கூடிய வகையில் ரிட்ரன்ச்மென்ட் இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய அரசாங்கம் வேலை

1977 ஜூலை 27] [திரு. ஆர். உமாநாத்]

வாய்ப்பளிக்குத் திட்டங்களைக் கொண்டுவருகிறது, ஆனால் ஆட் குறைப்பை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டோம் என்ற உறுதியான நிலை மையை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-20]

பண வீக்கச் சக்திகள் மீண்டும் தலை தூக்கியதாகக் கனம் அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். அது இதற்குக் காரணம் என்று நாம் அதைக்கட்டுப்படுத்தும் வழி என்னவென்று கூறவேண்டாமா? நாம் சொல்லவில்லை என்றால் அவர்களுக்குத் தோன்றுகிற கொள்கையைத்தான் கடைபிடிப்பார்கள். உங்கள் பிரசங்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். 'Constructive co-operation to implement national economic policies.' என்றால், 'நேஷனல் எகனமிக் பாலிசி' என்றால் அங்கே ஒரு கட்சி அரசாங்கம் இருக்கிறது. அவர்களுடைய கட்சி முடிவு செய்யும் கொள்கைகளை அறிவிக்கிறார்கள்.

THE HON. THIRU K. MANOHARAN: That is why we said that we will give them constructive co-operation to implement national economic Policies.

திரு. ஆர். உமாநாத் : அது சரி ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் இந்தமாதிரி விஷயங்களில், கொள்கைப் பிரச்சனைகளில் 'இன்..ப் லேஷன்' தலை தூக்கியிருக்கிறது என்று சொல்லும்பொழுது அது எதனால் தலை தூக்கியிருக்கிறது என்பதையும், அதை எப்படிச் கட்டுப்படுத்துவது என்பதையும் ஸ்தூலமாகச் சொல்லவில்லை. அவர்களுடைய கொள்கை தவறாக இருந்தால் அதையே நாமும் பின்பற்ற வேண்டியவர்களாவோம்.

முன்னால் இருந்த மத்திய அரசு தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் அதிகம் என்று கருதி ஊதிய முடக்கம் செய்தார்கள். அதேமாதிரி விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஊதிய உயர்வும் கொடுக்க வில்லை, நிலமும் கொடுக்கவில்லை. பணவீக்கத்தைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைதான் அது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அதன் விளைவைக் கண்ணால் பார்த்தோம், அவர்கள் அரசாங்கத்தில் இருக்கும் பொழுதே பார்த்தோம்.

பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தியதாகச் சொன்னார்கள், விலை இறங்கியதாகக் கூறினார்கள், உற்பத்தி பெருகியதாகக் கூறினார்கள். ஆனால் வேடிக்கை என்னவென்றால், பெருகிய உற்பத்தியை வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லாமல் அந்தந்த பேக்டரியில் தேங்கியிருக்கிறது என்று அதே சர்க்கார் அதே வாயால் சொல்லவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இன்ப்ளேஷனைக் கட்டுப்படுத்தி, உற்பத்தியைப் பெருக்கியும் அதை வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லை. பெரிய அளவில் உற்பத்தி, ஆனால் அவை கோடவுனில் தூங்குகிறது. இது எப்படியிருக்கிறது என்றால்,

[திரு. ஆர். உமாநாத்] [1977 ஜூலை 27]

'Operation successful but the patient died.' என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்கிறமாதிரி, வெற்றிகரமான ஆப்பரேஷன் ஆனால் பேஷன்ட் தான் செத்துவிட்டான் என்று சொல்வது போல இருக்கிறது. இன்ஃப்ளேஷனை செக் செய்து உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது, ஆனால் வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லை. அவர்கள் செய்திருக்கும் அந்தப் பொருளை வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லாமல் ஜப்பானுக்கு 900 ரூபாய் என்று ஏற்றுமதி செய்து பயங்கரமான நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அதை ஜப்பான்காரன் 1,200 ரூபாய் என்று பர்மனன்ட் மார்க்கெட்டில் விற்குன், கொள்ளை இலாபம் அடித்தான். இன்ஃப்ளேஷனை செக் செய்வதற்கு இவர்கள் சொல்லும் வழி இது. நீங்கள் இந்த வழிகளை ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா, அந்தப் பிரச்சனைக்கு நீங்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

உடனடியாக நான் சொல்வது தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், நடுத்தர ஊழியர்கள் வாங்கும் சக்தி உயர்த்தப்பட வேண்டும். பெரும் முதலாளிகள், நிலப் பிரபுக்கள் இவர்களது வருமானத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். உங்களுக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்த பட்ஜெட்டிலேயே நாங்கள் விரும்பியது, நிலப்பிரபுக்களுக்கு அதிக வரி போட்டிருக்க வேண்டும் என்றுதான் விரும்பினோம்.

'To mop up surplus funds from the rural rich' பெரும் நிலப் பிரபுக்கள், சாதாரண மத்திய நடுத்தர விவசாயிகள், சிறு விவசாயிகள் அல்ல, பெரும் நிலப்பிரபுக்கள் பூண்டி வாண்டையார், வடபாதி மங்கலம் போன்ற நிலப்பிரபுக்களின் மேல் கை வைத்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் கலகம் செய்வார்கள். ஏழை விவசாயிகள், குடியானவர்கள் ஆகிய இவர்களின் மேல் நம்பிக்கை வைத்து பிடிவாதமாக இருந்தால் நிலப்பிரபுக்களின் கலகத்தை அடக்க முடியும். இந்த பட்ஜெட்டிலேயே உங்களுடைய அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய சர்ப்ளஸ் ஃபண்டை மாப்துப் செய்வதற்கு டாக்ஸ்களைப் போட்டிருக்க வேண்டும்.

அகில இந்திய அளவில் பயன்படுத்தும் பொருள்களின் மொத்த வியாபாரத்தை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டு நடத்த வேண்டும் சுள்ளப் பணத்தை வளைத்துப் பிடிக்க வேண்டும். இதுதான் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த சில வழிகள். இதுதான் இவ்வரசாங்கத்தின் நிலையா என்று விளக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய நிலை என்ன என்பதைச் சொல்ல வேண்டும் அல்லவா? அதை, Inflation has got to be checked. இந்த நிலையில் நின்றுதான் செய்ய முடியும்.

அடுத்தது முக்கியமான விஷயம். நான் சொல்லிய இரண்டாவது வழியில் நின்றுதான், ஊதிய உயர்வுக்காக தொழிலாளர்களும், விவசாயத் தொழிலாளர்களும், மத்திய தர

1977 ஜூலை 27] [திரு. ஆர். உமாநாத்]

ஊழியர்களும் நடத்தும் போராட்டங்களை நீங்கள் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் பணிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் எந்தவிதமான மிஸ்-அண்டர்ஸ்டாண்டிங்கும் உங்களுக்கு வரக்கூடாது. பெரும் முதலாளிகளின், நிலப்பிரபுக்களின் கொள்ளையைக் கட்டுப்படுத்த இந்தப் போராட்டங்கள் உதவுகின்றன. மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவும் அத்தியாவசியத் தேவைப் பண்டங்கள் மலிவாகக் கிடைக்கவும் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மேலும் வழி கோலவும் இந்தப் போராட்டங்கள் உதவும்.

‘For industrialisation, demand will be a base.’ இப்படிப் பார்க்க வேண்டுமே தவிர அரசை எதிர்க்கும் போராட்டங்களாக இந்தப் போராட்டங்களை நமது அரசாங்கம் பார்க்கின்ற அந்தத் தவறைச் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ள நான் விரும்புகிறேன். வருத்தப்படுவதற்கு பதிலாக சீக்கிரம் சமரசம் காண முயற்சிக்க வேண்டும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், பிரதமர் மொரார்ஜி தேசாய் ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார். முன்னே வேலை நிறுத்தத்தை எல்லாம் அடக்க வேண்டும் என்ற கருத்துடையவர். அவர் சொல்லிய கருத்து, சமீபத்திலே வந்திருக்கிறது.

“Addressing a crowded Press conference here, he said the flurry of strikes was in a way an expression of release from pressure and suffocation.

“I think it is natural. But within a short time, things would settle down.”

என்று அவர் கூறியிருக்கிறார். இப்படி பிரச்சினைகளைப் பார்த்து நீங்கள் பண்ண வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். அந்தப் போராட்டங்கள் நடக்கிறபொழுது நிர்ப்பந்தங்கள் வரும். நிச்சயமாக முதலாளிகள் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்காமல், உங்கள் போலீசைப் பயன்படுத்தி, உங்களுக்குக் கெட்ட பெயர் வாங்கிக் கொடுத்து, தங்கள் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முயற்சி எடுப்பார்கள். ஒரு பத்திரிகையிலே ஒரு முதலாளி எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார். போராடுகிற தொழிலாளிகள் வன்முறை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று. அவரே ஆட்களுக்குக் கூலி கொடுத்து, தொழிலாளிகளை அடித்து, சேதப்படுத்தி, தொழிலாளர்கள் வன்முறையில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று பத்திரிகையிலே எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். அந்த நிர்ப்பந்தம் போலீசுக்கு வருகிறபொழுது, தயவுசெய்து அந்த முதலாளிகள் தாங்கள் தீர்வு காண்பதற்குப் பதிலாக ஆட்களை வைத்து அடித்து, போலீசைக் கூப்பிட்டு அரசுக்குக் கெட்ட பெயர் ஏற்படுத்த முயற்சிக்கிறார்கள், அதற்கு இடம் தராதீர்கள்.

லேட்டஸ்ட்டு உதாரணம், செட்டிநாடு சிமெண்ட் பாக்டரி 400 கான்ட்ராக்ட் ஒர்க்கர்ஸ் 7 வருஷம் வேலை செய்து, கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கான்ட்ராக்ட் லேபர்ஸ்

[திரு. ஆர். உமாநாத்] [1977 ஜூலை 27]

ஆக்ட்டை அமுல் நடத்தவில்லையென்று சொல்லி, ஸ்டிரைக் நோட்டீஸ்தான் கொடுத்தார்கள். நோட்டீஸ் கொடுத்த அடுத்த நாளை -மாஸ் லாக் அவுட்—400 பேர் வெளியே போகக்கூடிய நிலையில்—பண்ணியிருக்கிறார்கள். அங்கே டென்ஷன் இருக்கிறது; போலீசை வரவழைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் போராட்டம் நடக்கிறது. அந்த லேபர் ஆக்ட்டைத் தடுப்பதற்கு போலீசைக் கூப்பிட்டு விவகாரம் ஆக்கிவிடுவார்கள். இதில் கவர்ன்மென்ட் ஃபேர்ம் டெசிஷன் எடுக்க வேண்டும். 400 பேர் வயிற்றில் அடித்தால் இன்ஃப்பளேஷன் இன்னும் ஜாஸ்தியாகும்.

To whatever infinitesimal extent it is அந்தக் கொள்கையை ஒத்துக்கொள்கிறோம். அதனை எல்லாக் கட்சிகளும் பாராட்டும், ஆதரிக்கும். அதற்கு மத்திய அரசை வற்புறுத்துவோம். அந்த நிலையை இந்த அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ந. தனசேகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும்' என்றுய்ந்து, அதனை அவன் கண் விடல்- என்று வான் புகழ் வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறியதற்கொப்ப, இந்த ஆட்சியை இவர்கள் கரத்தில், அண்ணாவின் வழிவந்த ஆற்றல் மிக்க மறவர்கள் கையில் ஒப்படைத்தால், சமுதாயத்தின் அடி மட்டத்தில், வாழ்வுப் போராட்டம் நடத்தி கொண்டிருக்கிற அன்றாடம் காய்ச்சிகளான, பரட்டைத் தலையர்களான, ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல்ல பல பணிகளை செய்வார்கள் என்று இந்த நாட்டு மக்கள் நம்பி, நாலரைக் கோடி மக்களின் நாயகனாக, புரட்சித் தலைவரை ஏற்று அவர் நமக்காக இதனைச் செய்வார், நமது வாழ்விற்கு வளம் உண்டாக்குவார் என்று நம்பி ஆட்சியை ஒப்படைத்தது, மிகச்சரியான செயல் என்பதை நாட்டின் ஒவ்வொரு குடிமகனும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு உள்ளதுதான் இன்றைய தினம் நாட்டின் நிலையை நன்கு உணர்ந்த நாணமை படைத்த மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் நாஞ்சிலார் படைத்த வரவு செலவு திட்டம். எத்தனையோ திட்டங்களை.....

(6) ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள்.

[அ] அவையிலே எழுதிப் படிக்கலாமா என்பது குறித்து.

திரு. துரை முருகன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆர்டர், சார். இந்த அவையிலே பேசுகிறபொழுது படிக்கலாமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு).

1977 ஜூலை 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய கேள்வி, உங்களுடைய கட்சியிலேயே சிக்கலை ஏற்படுத்திவிடும். அவர் அனுமதி பெற்றுத்தான் பேசுகிறார். பேராசிரியர் சிலவற்றைப் படித்தபொழுது, உண்மையா என்று பார்த்து தலைவர் அனுமதித்தார். அதையும் நீங்கள் வேண்டாமென்று சொல்கிறீர்களா?

திரு. துரை முருகன் : மேற்கோள் காட்டிப் பேசினார்கள். பேசுவதையே எழுதி வைத்துப் படித்தாரா? பேசுவதையே எழுதி வைத்துப் படிப்பதுப் வேறு—மேற்கோள் காட்டுவது வேறு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அனுமதி பெற்று சிலவற்றைப் படித்தார்.

திரு. துரை முருகன் : தவறான தகவலை நீங்கள் தருகிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ரிப்போர்ட்டை எல்லாம் படித்துக் காட்டினார்கள். அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன்.

Thiru A. RAGHUMANKHAN : Your statement is completely wrong.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, ஏதாவது குற்றச் சாட்டு, புகார் கூறுவதாக இருந்தால், முன் அனுமதிக்காக தலைவரிடத்திலே காட்டி, அது உண்மையா என்பதற்காக காட்டி அதற்குப் பின்னர் படிக்கவேண்டும். சாதாரணமாக, கொட்டேஷன் படிக்கிறபொழுது, ஆதாரம் கேட்டால் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, முன்கூட்டி காட்ட வேண்டிய அவசியம் இருந்ததில்லை. அவ்வாறு நான் ஏற்கெனவே இந்த அவையிலே பேசியிருக்கிறேன். ஆகவே, இல்லாத மரபை நீங்கள் ஏற்படுத்தாதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : புகார்களா, இல்லையா என்பது கூட அவைத் தலைவருக்குத் தெரியவேண்டும்.

திரு. க. அன்பழகன் : புகார் சொல்வதாக இருந்தால் தான் அவைத் தலைவருக்குக் காட்ட வேண்டுமே தவிர, கொட்டேஷன்கள் காட்டப்பட வேண்டியதில்லையென்பதை நான் அவைத் தலைவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 27]

(6) ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள் (தொடர்ச்சி).

(ஆ) உறுப்பினர் அவைக்குள் வருவதற்குத் தடையாக கதவுகள் மூடப்பெற்றது குறித்து;

(இ) மாணவர்கள் கிளர்ச்சி குறித்து;

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்தக் கிளர்ச்சி பற்றி கேட்பதற்காக அல்ல நான் நிற்பது. நான் அவைக்குள் வரமுடியாமல் கதவு சாத்தப்பட்டிருந்தது. உறுப்பினர்கள் வரும் வழியை அடைப்பது முறையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் அவையின் உள்ளே நுழைய முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் கதவு திறந்து வைக்கப் பட்டால், மாணவர்கள் அவைக்குள் வர நேரிடும் என்பதற்காக மூடப்பட்டதே அன்றி, உறுப்பினர் சொல்வது போல் உறுப்பினரை அவைக்குள் வராமல் தடுப்பதற்கல்ல.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : I had to wait for five minutes. கதவைத் தட்டி, பிறகு உள்ளே நுழையவேண்டுமென்றால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கடமையை எப்படிச் செய்யமுடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவுசெய்து வெளியே இருக்கின்ற நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கதவைத் திறந்தால் வெளியார் உள்ளே வந்து விடுவார்கள் என்பதனால், முன் பாதுகாப்பாகச் செய்யப்பட்டது.

திரு. எம். ஏ. வத்தீப் : தலைவரவர்களே, இந்தமாதிரியாக மாணவர்களும் மற்றவர்களும் கிளர்ச்சி செய்து அமைச்சர்களைச் சந்திக்க வேண்டுமென்று கோட்டையை நோக்கி வருவது சாதாரணமாக நடைபெறுவதுதான். ஆனால் எனக்குத் தெரிந்தவரையில், இவ்வளவு தூரம் இந்தக் கோட்டைக்குள்ளேயே கிளர்ச்சிக்காரர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டு அவையின் நடவடிக்கைகளில் உறுப்பினர்கள் கவனம் செலுத்த முடியாத அளவுக்கு நிகழ்ந்ததில்லை. அவர்களை கோட்டைக்கு வெளியிலேயே தடுத்து நிறுத்த போதிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லையா? கிளர்ச்சிக்காரர்களை கோட்டைக்கு வெளியிலேயே தடுத்து நிறுத்தி, அவர்களின் பிரதிநிதிகளில் ஓரிருவரை அழைத்து அமைச்சர்கள் பேசுவது வழக்கமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் இன்றைய தினம் எல்லோரையும் அனுமதித்தது ஏன்? போதிய பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லையா? இது சபையின் உரிமையை மீறும் விவகாரமாக உள்ளது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[1977 ஜூலை 27]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, சட்டமன்றத்திற்குள்ளே இதுமாதிரி நடந்ததில்லை. இந்தமாதிரி நடைபெற்றது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கது. இன்றைய தினம் காலையில், நேற்று நகரத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தோம். அதை எடுத்துக்கொண்டு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்திருந்தால் நிச்சயமாக இந்தமாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்காது. அரசு தன்னுடைய பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிக்கின்ற காரணத்தால் தான், இந்தமாதிரி நிகழ்ச்சி நடைபெறுகிறது. ஆகவே இந்தச் சூழ்நிலையில் நமது சட்டமன்றத்தை நடத்துவது பொருத்தமாக இராது. எனவே சட்டமன்றத்தை ஒத்திவைத்து, இதற்கு ஒரு பரிகாரம் தேடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-40]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: அவைத் தலைவரவர்களே, பெருமைக்குரிய உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் இங்கே காலையில் முதலமைச்சர் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தில் தனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருப்பாரேயானால் இத்தகைய துர்ப்பாக்கியமான சம்பவம் நடைபெற்று இருக்காது என்று குறிப்பிட்டு, மேலே ஒருபடி சென்று முதலமைச்சர் தனது பொறுப்பைத் தட்டிக்கழித்துவிட்ட காரணத்தினால்தான் இந்த அவலநிலை ஏற்பட்டது என்று அவருக்குரிய மொழியில் அவர் குறிப்பிட்டார். நான் மெத்தப் பணிவன் போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் பேசும்போது அருமை நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் இருந்தார். நமது கல்வி அமைச்சர் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மாணவர்களைச் சந்தித்துப் பேசவிருக்கிறார் என்றும் அதற்குப் பிறகு தகவல்களைத் திரட்டி எனக்குக் கிடைக்கின்ற தகவலின் அடிப்படையில் நான் பதில் சொல்வேன் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார். இவ்வளவு ஒழுங்கான முறையில், ஜனநாயக வகையில், நிலைமைகள் நடக்க வேண்டுமென்று விரும்பி ஒரு முதலமைச்சர் சொன்ன கருத்துக்குப் பதில் சொல்கிற எனதருமை நண்பர், “பொறுப்பைத் தட்டிக்கழித்துப் பேசுகிறார்” என்று பேசுவது எந்த அளவுக்கு நியாயமாக இருக்கும் என்பதை அவருக்கு இருக்கிற அனுபவத்தின் மூலம் எண்ணிப் பார்க்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், மாணவர்கள் இதுவரையில் இந்தப் பக்கம் வந்ததே இல்லை என்று பழக்கமுள்ள அவர் சொன்னார். அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்.

நமது முதல்வர் அவர்கள் இங்கே என்ன சொன்னார் என்று வெளியே இருக்கிற மாணவர்களுக்குத் தெரியாது. முதல்வர் என்ன சொன்னார் என்று வெளியே இருக்கிற மாணவர்களுக்கு

1977 ஜூலை 27] [திரு. கி. மனோகரன்]

உள்ளே இருக்கிற யாராவது சொன்னாலொழிய அவர்களுக்கு அது தெரிந்திருக்க நியாயம் இல்லை. ஆகையினால் இங்கே இருப்பவர் அங்கேசென்று மாணவர்களைத் தூண்டிவிட்டு இங்கே வரவழைத் தார்கள் என்று குற்றம் சாட்டவில்லை. ஆனால், நிலைமைகளை ஒரு வகையில் உணர்ந்து பொறுப்புணர்வோடு நாம் நம்மை நடத்திக் கொள்வதன் மூலம் மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைய வேண்டுமென்று திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுக்குப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் பிரச்சினை ஒரு சட்டியின் பிரச்சினை அல்ல. இது எதிர்கால சமுதாயத்தின் பிரச்சினை என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தாமல் இருப்போம். இதற்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்காமல் இருப்போம். பரிகாரம் காண்பதற்கு முயற்சிப்போம். அதோடு இதை விட்டு விடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான்: தலைவரவர்களே, நிதியமைச்சர் அவர்கள், வெளியே ரோம் தீப்பற்றி எரிந்துகொண்டிருக்கும் போது சபையில் கதாகாலட்சேபம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார் என்று கருதுகிறேன். (கூச்சல்).

கதாகாலட்சேபம் என்பது தவறான வார்த்தை அல்ல..... (மீண்டும் கூச்சல்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்த் தயவுசெய்து எல்லோரும் உட்காருங்கள். நான் நின்றுகொண்டிருக்கிறபோது மற்றவர்கள் இப்படி எழுந்து பேசுவதென்பது சரியல்ல.

திரு. மு. கருணாநிதி: திரு. ரகுமான்கான் கூறிய வார்த்தை தவறான வார்த்தையாக இருந்தாலும், அவையின் மரபுக்கு மாறுபாடான வார்த்தையாக இருந்தாலும், அவை முன்னவர் அதை மறுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார். அவர் அதுபற்றி என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார் என்பதை அறிந்து கொள்ளாமல் ஆளுங்கட்சியிலுள்ள அனைவரும் அவையில் குழப்பம் ஏற்படும் அளவுக்கு எழுந்து நின்று பேசுவது நல்லது அல்ல. நான் உட்கார் என்று சொன்னவுடன் என் சார்பில் உட்கார்ந்துவிட்டார்கள். ஆவை முன்னவர் பதில்கூறும் வரை ஆளுங்கட்சியிலுள்ளவர்களும் அமைதியாக இருப்பது நல்லது என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் தெளிவாகவும் திட்டவாட்டமாகவும் நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்

314 உறுப்பினர்கள் அவைக்குள் வருவதற்குத் தடையாக கதவுகள்
மூடப் பெற்றது குறித்தும், மாணவர்கள் கிளர்ச்சி
குறித்தும்

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1977 ஜூலை 27]

எந்தக் காரணமாகவும் கோப உணர்ச்சி வெளிப்படாமல் உட்கார்
என்று சொன்னால் உட்காருகிற அளவுக்கு உங்களைப் பயிற்றுவித்துக்
கொள்ளவேண்டும். மற்றவர்கள் எந்த அளவிற்கு குரல் எழுப்
பினாலும் நீங்களும் அந்த அளவிற்கு இறங்கிவிடக் கூடாது.
அவையில் மதிக்கக்கூடிய மனப்பான்மை, அடக்க மனப்பான்மை,
பொறுப்பு உணர்வு, கட்டுப்பாடு உணர்வு நமக்குத் தேவை
என்பதோடு சபையில் இருக்கிற அனைவருக்கும் தேவை என்பதை
வலியுறுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்தான் ஏதோ பழமொழியைப்
படித்திருப்பார்கள். அதைச் சொல்லிக் காட்டினார். ரோமாபுரி
எரிந்தபோது நீரோ பிடில் வாசித்துக் கொண்டிருந்தான் என்று
எல்லோருக்கும் தெரிந்த பழமொழி ஒன்றை இப்போதும் சொன்
னார். இங்கே எதுவும் எரிந்துகொண்டிருக்கவில்லை. இது ரோமா
புரியும் இல்லை. மரபுகளையும் பண்புகளையும் கட்டிக் காக்கின்ற
தமிழகத்தில் இருக்கிறார்கள். நீரோக்கள் இருக்கிறார்களோ
என்னவோ தெரியாது. இது தமிழ்நாடு. நமது பண்பாட்டை
காக்கத்தக்க வகையில் நடவடிக்கை அமையட்டும் என்று கூறிக்
கொள்கிறேன்.

[சில உறுப்பினர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டே பேசிக்கொண்
டிருந்தனர்.]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் நின்று
கொண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் உட்கார்ந்தபடியே பேசுவது
அவை மரபுக்கு உகந்தது அல்ல.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினையை
எழுப்பினால் அந்த உறுப்பினர் பேசி முடிக்கிற வரையில்
மற்றவர்கள் அமைதியாக இருப்பது முறை.

அவையில் ஒரு உறுப்பினர் பாராளுமன்ற முறைக்கு ஒவ்வாத
சொற்களைச் சொன்னாலோ, கோபமூட்டக்கூடிய சொற்களைச்
சொன்னாலோ ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் அனைவரும் எழுந்து
நின்று பேசுவது அவையின் மரபைக் கெடுப்பதாகும்.

உறுப்பினர் கூறிய வார்த்தைகள் சரியானதாக இல்லையென்றால்
அதை எடுத்துக் காட்ட வேண்டியவர்கள் அவையில் உள்ள உறுப்
பினர்கள் எல்லோரும் அல்ல. பேரவைத் தலைவர் அதை எடுத்துக்
காட்டி முடிவு செய்வார்.

யார் எழுந்து பேசுவதானாலும் முதலில் அவைத் தலைவரின்
அனுமதி பெற்றே எழுந்து பேச வேண்டும். எல்லோரும் ஏகோ
பித்து எழுந்து நின்று பேசுவதென்பது நீண்ட நாட்களாகப்
போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்திருக்கிற அவையின் மரபுகளைக்
கெடுத்துவிடுவதாக அமையும் என்று டனிஷுடன் தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 27] [பேரவைத் தலைவர்]

ஒழுங்குப் பிரச்சினைகளை எழுப்புகிறவர்கள் கூட, பண்பட்ட வார்த்தைகளை உபயோகித்து அவையின் அமைதியைக் காக்கின்ற வகையில் எழுப்ப வேண்டும்.

அவை முன்னவர் விளக்கம் தருவதற்கு முன், மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்ப எழுந்தார். அவை முன்னவர் விளக்கம் தந்தபின் ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்ப அந்த உறுப்பினரை அனுமதித்தபோது அவை முன்னவர் விளக்கத் தைப் பற்றியதாக தன் ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்பினார். அதனால்தான் இந்த நிலை வந்தது.

யார் எந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பினாலும் கொந்தளிப்புக்கு இடமளிக்காது அவையின் மரபுகளை ஒட்டி எழுப்புவது நல்லது. அவைத் தலைவரின் அனுமதியோடு பேசுவது நல்லது என்று உங்களை எல்லாம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரவையின் மரபுகளை, கண்ணியத்தைக் காத்து பேரவை நடவடிக்கைகள் அமைதியாக நடைபெற எல்லோரும் ஒத்துழைப்பு தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

அவர்கள் சொன்ன வார்த்தை நன்றாக இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். அதை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட நான் உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அவை முன்னவர் அவர்கள் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் கூறிய அந்த வார்த்தைக்கு பதிலைக் கூறிவிட்டார்கள். அது பாராளுமன்ற நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத வார்த்தை என்று யாரும் கூற இயலாது. பதிலைக் கூறிய பிறகு நடவடிக்கைப் புத்தகத்திலிருந்து எடுப்பது என்றால் அது சரியல்ல. அப்படியானால் இங்கே ஆளும் கட்சி சார்பில் பேசிய ஒரு உறுப்பினர் கருணாநிதி சமர்ப்பித்த பட்ஜட் சாக்கடை, இது பூக்கடை என்றெல்லாம் பேசினார்கள். அப்போது அதை எல்லோரும் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருந்தோம். அப்போது எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் அமைதியாகத்தான் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தோம். எனவே இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை நீக்கிக்கொண்டே போனால் எதுவுமே நடவடிக்கைக் குறிப்பில் ஏறாது என்றதொரு குறிநிலை ஏற்பட்டுவிடும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவ்வளவு சூடான வார்த்தை குறிப்பில் இருக்க வேண்டாம் என்று சொன்னேனே தவிர அது பாராளுமன்ற முறைகளுக்கு மாறாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. வெளியிலே பற்றியெரிகிறபோது இங்கே கதா காலட்சேபம்

316 உறுப்பினர்கள் அவைக்குள் வருவதற்குத் தடையாக கதவுகள்
மூடப் பெற்றது குறித்தும், மாணவர்கள் கிளர்ச்சி
குறித்தும்

[1977 ஜூலை 27]

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : சபையிலே ஏற்கனவே அந்த
வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதிகளைப் பார்த்து
நடந்துகொள்ளுங்கள். அவைத் தலைவர் நிற்கிறபோது என்ன
தான் உணர்ச்சி வந்தாலும் உட்கார்ந்து பேசுவது நல்லதல்ல.
எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அது இருக்கலாம் என்று விரும்பினால்
எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. நான் நினைத்தது வேறு.

திரு. மு. கருணாநிதி : 'சாக்கடை' போன்ற வார்த்தைகள்
எல்லாம் இருக்கலாம் என்று அனுமதிக்கப்பட்ட பிறகு இந்த
வார்த்தை இருப்பதில் தவறு இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. கி. மகேசுவரன் : என்னைப் பொறுத்த
வரையில் இதை விடக் கடுமையான, தரக்குறைவான வார்த்
தைகள் எந்தத் தரப்பிலிருந்து வந்தாலும் குறிப்பில் இடம்
பெறுவதுபற்றி ஆட்சேபணையில்லை. எதிர்காலம் அவர்களைப்
புரிந்து கொள்வதற்கு அந்தக் குறிப்புகள் உதவும் என்று நான்
நம்புகிறேன். (ஆரவாரம்).

திரு. மு. கருணாநிதி : அதனால்தான் ஆளும்கட்சி உறுப்
பினர் பயன்படுத்திய சாக்கடை என்ற வார்த்தையும் அவைக்
குறிப்பில் இருக்க வேண்டும் என்று நானும் விரும்புகிறேன்;
(ஆரவாரம்).

திரு. துரை முத்துசாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். பேர
வைத் தலைவர் அவர்களே, சென்ற கூட்டத் தொடரிலும் இது
போன்ற குழப்பமான, பதட்ட நிலை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்தது.
சென்ற முறை நான் சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு
என் தொகுதிக்குச் சென்ற போது என்னுடைய பகுதியில் உள்ள
மக்கள் எல்லாம் கேட்டார்கள். சட்டசபையில் பாதுகாப்பு
இருக்காதுபோலிருக்கே; ஆகவே அரசு ஊழியர்களுக்கு,
அலுவலர்களுக்கு பணிபுரிகிறபோது ஏதாவது ஏற்படுமானால்
அதற்கு அரசாங்கம் ரூ. 10,000 கொடுக்கிறார்கள். அதேபோல்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதில் ஒழுங்குப் பிரச்சனை
என்ன என்று சொல்லுங்கள். இதை, விவாதத்தின்போது
தாங்கள் அழகாகப் பேசலாமே.

1977 ஜூலை 27]

திரு. துரை முத்துசாமி : அதேபோல் சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினர்களுக்கு இதுபோன்ற குழப்பமான நிலைமையில், பதட்டமான நிலைமையில் ஏதாவது ஏற்படுமானால் அதற்கு அரசு உத்தரவாதம் அளிக்குமா?

*

*

*

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தன்னுடைய கருத்தை, தன் அச்சத்தை பொது விவாதத்தில் பேசும்போது அவர்கள் சொல்லலாம். இதில் ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழவில்லை. இந்த அவை மாநிலத்தின் பாதுகாப்பிற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கிற அவையாகும். என்னென்ன பாதுகாப்புகள் தேவை என்று பொது விவாதத்தில் பேசும்போது தாங்கள் கூறலாம் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படவில்லை, பாதுகாப்பு கொடுக்க தவறி விட்டது என்று தக்க ஆதாரங்கள் காட்டிப்பேசினால் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராகயிருக்கலாம். நாம் நம்முடைய மரபைக் காப்பாற்றினால், நாம் ஒற்றுமையாக இருந்தால், வெளியிலே மக்களிடையே அமைதி தானாகவே ஏற்படும். நாம் நமது மரபுகளை, இங்கு அமைதியைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முயலுவோம். பிறகு வெளியிலே மக்களிடையே அமைதியைக் காப்பாற்ற அந்தந்த இலாக்காக்கள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்த அந்தக் கருத்தை குறிப்பில் இருந்து நீக்கி விட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு முக்கிய காரணம் ஒன்று இருக்கிறது. பொதுவாகச் சொல்லிக் கொண்டு வந்தால் பரவாயில்லை.

*

*

*

அவற்றை தயவுசெய்து குறிப்பேட்டிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் சொன்னதையும் சேர்த்து நீக்கிவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. இராமசாமி : கதாகலாட்சேபம், சாக்கடை என்ற வார்த்தைகள் எல்லாம் இருக்கும்போது இந்த வார்த்தைகள் இருப்பது தவறு ஒன்றுமில்லை என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரை முத்துசாமி அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் அத்தனையும் நடவடிக்கை குறிப்பிலிருந்து.....

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது. (முற்பகல் 11-50—11-55-க்குள் சில பகுதிகள்.)

[1977 ஜூலை 27]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இறுதியாக சொன்ன கருத்துக்களும், அவற்றுக்கு நான் பதிலாக சொன்ன கருத்துக்களையும் சேர்த்து இவை மட்டும் நீக்கினால் போதுமானது என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது தவிர மற்றவைகள் இருக்கட்டும் என்று சொல்லுகிறீர்களா? எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் நீங்களும் ஒரு தடவை வேண்டும் என்கிறீர்கள் ஒரு தடவை வேண்டாம் என்கிறீர்கள்? நான் என்ன முடிவுக்கு வருவது என்றே தெரியவில்லை

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : சபாநாயகர் அவர்களே நான் சொல்லிக்கொண்டு வந்தது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எங்களுக்கு பாதுகாப்பு உண்டா என்று கேட்டுவிட்டு வேடிக்கையாகவும் சிலவற்றை சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை நான் கவலைப்பட்டுக்கொள்வதெல்லாம்?

*

*

*

You are the custodian of the rights and privileges of the Members of this Assembly, not only Members of this Assembly but also Gallery visitors.

ஆகவே தயவுசெய்து அந்தக் கருத்து பத்திரிகையில் வருமானால் கொஞ்சம் நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் சபையின் நடைமுறைக்கு இது சரியுமல்ல, சபையினுடைய மதிப்பும் குறையும், என்கின்ற கருத்துக்கு இடம் தராமல் இருப்பது நல்லது. ஆகவே இது இடம் பெறக்கூடாது என்று நீங்களும், பெருவாரியான நல்ல உள்ளம் படைத்த பொறுப்புள்ள அத்தனை உறுப்பினர்களும் கருதுகின்ற காரணத்தால் தான் இதை நீக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிடுகிறேனேத் தவிர தேவையில்லாமல் வேண்டுமென்றோ வேண்டாமென்றோ சொல்ல மாட்டேன். இதில் நானும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் ஒருமித்த கருத்து உடையவர்களாய் இருப்பதை நினைத்து நான் பெருமைப்படுகிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் வேண்டுமென்றோ அல்லது வேண்டாமென்றோ, எந்தக் கருத்துக்களை நீங்கள் சொன்னாலும், அதை நான் கவனித்துப் பார்த்துத்தான் என்

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது. (முற்பகல் 11-55 நண்பகல் 12-00-க்குள் சில பகுதிகள்).

1977 ஜூலை 27]

[பேரவைத் தலைவர்]

னுடைய தீர்ப்பைத் தருகிறேன். என்னுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு அதை செயல்படுத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் முயற்சிக்க வேண்டும். திரு. துரை முத்துசாமி அவர்கள்,

*

*

*

என்று சொன்ன பகுதியும், அதற்கு மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் அளித்த பதில் உரையும் சபை நடவடிக்கைக் குறிப்பு ஏட்டிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டும் என்று நான் உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, மாணவர்கள் உள்ளே நுழைந்துபற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தோம். இதுவரை இப்படி சபையில் நடைபெறாமல் இருந்தது. இப்போது நடந்திருக்கிறது. இந்த அவைக்கும் இந்த அவையைச் சார்ந்த இடங்களுக்கும் தாங்கள் தான் பாதுகாப்பாளர். அந்த முறையில் இங்கே ஏன் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை என்கின்ற ஓர் ஒழுங்குப் பிரச்சினையை நான் கிளப்பியிருந்தேன். அதற்கு தாங்கள் பதிலளிக்கவில்லை. அதற்கு பதில் அளித்தால் உதவிகரமாய் இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது, மாணவர்கள் உள்ளே நுழைந்துவிடவில்லை. பாதுகாவலர்கள் எதிர் பாராத விதத்தில், இருவர் வந்துவிட்டார்கள். அவர்களை உள்ளே விடவில்லை, உடனடியாக அவர்களை வெளியே அனுப்பிவிட்டார்கள். வெளியார் யாரும் உள்ளே அனுமதிக்கப்படவில்லை. இன்று நடந்தவைகளையும் பார்த்து ஆலோசித்து மன்றத்தில் இனிமேல் இவ்விதம் நடைபெறாத வண்ணம் பார்த்துக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற உறுதியை சொல்லிக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இப்போது பேசலாம், நிதிநிலை அறிக்கையைத் தவிர வேறு எதையும் பற்றி பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

திரு. துரை முத்துசாமி : பாயிண்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன், தலைவர் அவர்களே. என்னென்ன விவரங்கள் நீக்கப்பட்டன என்பதை இங்கு அறிவிக் முடியுமா?

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க (முற்பகல் 11-55 நண்பகல் 12-00இல் சில பகுதிகள்) அகற்றப் பெற்றது.

1977 ஜூலை 27] [திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

போட்டிருக்கிறார்கள். தண்ணீர் வசதி இருக்கிறது. பயிர் இன்குரன்ஸ் திட்டம் பெயிலியராகப் போகாது. தாராளமாக நீங்களே அமல் நடத்த வேண்டும்.

கைத்தறியில் நீண்டநேரம் பேசவேண்டும். தனி சப்ஜெக்ட்டாக வரும் போது பேசுகிறேன். எங்களுடைய பகுதியைப் பொறுத்த மட்டில் கூட்டுறவுத் துறையில் நிறையக் கடன் வாங்கி விட்டோம். இனிமேல் திருப்பிக் கொடுக்க வழியில்லை. 3 வருடமாக இந்தக் கடனை புதிப்பித்து வருகிறோம். அதற்கு முன்னே 20 வருடம் பட்ட கடனை இன்னும் கட்டவில்லை. வசூல் பண்ணுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. தயவுசெய்து இந்த அரசாங்கம் முதுகுளத் தூரை விசேஷ பகுதியாகக் கருதி கடன் தொல்லையிலிருந்து மீளுவதற்கு, அரசாங்கக் கடன்கள் கூட்டுறவுக் கடன்கள் அத்தனையும் ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆட்டு லோன் கேட்டு ரொம்ப பேர்கள் எங்கள் பகுதியில் மனுப் போட்டிருக்கிறார்கள். குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியிலேயே நிறைய 'புரொவிஷன்' இருந்தது. கூட்டுறவு மூலமாகக் கொடுக்க வேண்டும். கூட்டுறவு சொசைட்டியின் மூலமாகக் கடன் கிடைப்பது என்பது ரொம்பக் குறைச்சல். 100 க்கு 10 சதவிகிதம் கூட கூட்டுறவு சொசைட்டியில் கடன் கொடுப்பது கிடையாது. மற்ற கூட்டுறவு சொசைட்டிகளில் லோன் கொடுக்கத் தகுதியில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதன் காரணமாக மக்கள் மத்தியிலே பெரிய அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் ஆட்டு லோன் வாங்கித் தருவதாக வாக்குறுதி கொடுத்து ஜெயித்து வந்திருக்கிறேன். ஆகவே கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மூலம் கொடுக்காமல் அரசாங்கமே நேரடியாகக் கொடுப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவற்று நானைக் காலை 9 மணியளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-25 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற

A. Statutory Rules and Orders.

9. Notification issued in G.O.Ps. No. 1040, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 21st June 1977 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the Table of the House under section 53(5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959)].

]1977 ஜூலை 27

10. Notification issued in G.O.Ps. No. 986, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 1st June 1977 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the Table of the House under section 53(5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959)].

B. Reports, Notifications and other papers.

13. An Introduction to the Budget for the year 1977-78. (English and Tamil.)

14. Annual Financial Statement (Budget) of the Government of Tamil Nadu for 1977-78 (English and Tamil).

15. Budget Memorandum 1977-78 (English and Tamil).

16. Annual Plan for the year 1977-78—Plan—Budget Link (English and Tamil).

* 17. Speech of Hon. Thiru K. Manoharan, Minister for Finance, presenting the Budget for the year 1977-78 (English and Tamil).

* 18. Appendices to the Budget Speech for the year 1977-78 (English and Tamil).

* 19. Demands for Grants and Detailed Budget Estimates for the year 1977-78 (Volumes I, II and III).

20. Detailed Budget Estimates of Revenue for the year 1977-78 (English).

21. Detailed Irrigation Budget for the year 1977-78 (English).

22. Detailed Public Works Budget for the year 1977-78 (English).

23. Detailed Agriculture Budget for the year 1977-78 (English).

24. Detailed Industries Budget for the year 1977-78 (English).

25. Detailed Roads and Bridges Budget for the year 1977-78 (English).

26. Statement of Pay and Scales of Pay for the year 1977-78 (English).

27. Appendices to Budget Memorandum 1977-78 (English and Tamil).

Laid on the Table of the House on 25th July 1977.

* Circulated to Members on 25th July 1977.

* Despatched to Members on 25th July 1977.